

והטלדהם מן בין ידיך: לא תכרת
 להם ולא להיהם ברית: לא תגזר להון.
 ולטעותהון קים: לא תענה מעיהם.
 ומע מעבודאתהם עהרא: לא ישבו
 בארצה פן יתטיאו אתה לי פי תעבד
 אתי אלהיהם פי יהיה לה למוקש: לא
 יהיון בארעה. דלמא יהייון יתה קרמי.
 ארי תפלה ית טעותהון. ארי יהון לה
 לתקלא: לא יקימו פי בדרך. ללא
 יכטונך לי. כאן תעבד מעבודאתהם.

פ

ואל משה אמר עליה אל יהיה י אתה
 ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
 ישראל והשתחיתם מרחק: ולמשה
 אמר סק לקדם יי. את ואהרן נדב
 ואביהוא. ושבעין מסבי ישראל. ותסגדון
 מרחיק: וקאל למוסי אצער אלי אלה.
 אנת והרון נדב ואביהוא. וסבעין מן
 שיוך בני אסראיל. ואסגדו מן בעיד:
 ונגיש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
 והעם לא יערו עמו: ויתקרב משה
 בלחודוהי לקדם יי. ואנון לא יתקרבו.
 ועמא. לא יסקון עמיה: ויתקדם מוסי
 וחדה ארי אלה. והם לא יתקדמו.
 וארקום. לא יצעדו מעה: ויבא משה
 ויספר לעם את כלי דברי יהוה ואת כלי
 המשפטים ויען כלי העם קול אחד
 ויאמרו כלי הדברים אשר דבר יהוה
 נעשה: ואתא משה. וחיי לעמא ית כר
 פתגמיא די. וית כר דיניא. ואתיב כר
 עמא. קלא חד ואמרו. כר פתגמיא.
 דמליר יי נעבד: פנא מוסי. וקיץ ערי
 ארקום גמיע כלאם אלה. וגמיע
 אלאחכאם. פאנאבה גמיע ארקום. בצות
 ואחד וקארו. גמיע אלכלאם. ידי אמר
 אלה נצנעה: ויכתב משה את כלי
 דברי יהוה וישבם בכקר ויבן מזבח תחת
 ההר ושקים עשרה מצבה לשנים עשר
 שבטי ישראל: וכתב משה. ית כר

פתגמיא די. ואקדים בצפרא. ונבא
 מדבחה בשפולי טורא. ותרתא עשרי
 קמא. לתרי עשר שבטיא דישראל:
 פכתב מוסי גמיע כלאם אלה. וארנ
 בארנדה. ונבא מדבחה פי אספר
 ארנבל. ונצב אתני עשר דכה. כאזא
 אתני עשר אסכאט בני אסראיל: וישלח
 אתי נערי בני ישראל ויערו עלת ויזכחו
 זכחים שלמים ליהוה פרים: ושלח.
 ית בכורי בני ישראל. ואסיקו עדון.
 ונפיוסו. נכסת קודשין. קדם יי תורין:
 ובעת בכור בני אסראיל. וקרבו
 צואעדא. ולבחו דבאיה סראמה. ללה מן
 ארבקר: ויקח משה חצי הדם וישם
 באגנת וחצי הדם זרק על המזבח:
 ונסב משה פלגות דמא. ושוי במורקיא.
 ופלגות דמא. זרק על מדבחה: פאכר
 מוסי בעץ אדם. וגעלה פי אנאני.
 ובאקה רשה ערי אמדבה: ויקח
 ספר הדברית ויקרא פאזני העם ויאמרו
 כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
 ונסיב ספרא דקומא. וקרא קדם עמא.
 ויאמרו. כל דמליר יי נעבד ונקפיד:
 ואכר כתאב אלעה. וקראה ערי אקום.
 וקא. גמיע מא אמר אלה נצנעה ונקבלה:
 ויקח משה את הדם ויזרק על העם
 ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה
 עמכם על כלי הדברים האלה: ונסיב
 משה ית דמא. וזרק על מדבחה לכפרא
 על עמא. ואמר. הא דם קומא הגזר יי
 עמכון. על כר פתגמיא האדיון: ואכר
 מוסי מן אדם. ורשה ערי ארקום. וקאל.
 הוא דם אדעהר ידי עהדה אלה מעכם.
 ערי גמיע הדה אלאחכאם: ויער משה
 ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
 ישראל: וסליק משה ואהרן. נדב
 ואביהוא. ושבעין מסבי ישראל: תם
 צעד מוסי והרון. נדב ואביהוא. וסבעין
 מן שיוך בני אסראיל: ויראו את אלהי

ישראל

חלק הדקדוק. יד) אתה ואהרן. היבט אתה בפשטא בכל התיאור לא כמחוקף: טו) וישם באגנת. הבי"ת כמארזיך:

וישאל ותחת רגליו פמנשה לבנת
 הספיר וכעצם השמים לטהר: וחזו.
 ית יקר אלהי ישראל. ותהות פורתו
 יקריו. פנצרו אבן סבא. וכמחזי שמיא
 לבירתו: פנצרו נור אהא אסראיל. ומן
 דונה. כענעה ביאין אלמהא. וכדאת
 אסמא פי אנקא: ואל-אצילי בני ישראל
 לא שדת ידו ויחזו את האלהים ויאבדו
 וישתו: ולרבבני בני ישראל. לא הוה
 נוקא. וחזו ית יקרא די. והוה חרן
 בקורבניהון דאתקברו (ברעוא) פארז:
 אכלין ושתן: ועלי נקבא בני אסראיל.
 לס יבעת אפתה. פנצרו נור אה.
 ועאשו ואבדו ושרבו: ם ויאמר
 יהוה אל משה עדה אלי הדרה והיה
 שם ואהנה קד את-דתת האבן ותתורה
 והמצוה אשר כתבתי דהורתם: ואמר
 יי למשה. סק לקדמי. לטורא והוי תמן.
 ואתין קד ית לוחי אבנא. ואוריתא
 ותפקידתא. דכתבית דאלופיהון: פקאר
 אדה למוסי. אנער יי אי אבד וקסתם.
 אעטיך דוחי אגוהר. ואשראיע ואוצאיי.
 אדרי כתבתהא דאדלהם בהא: וקם
 משה ויהושע משרתו ויעל משה אל-
 הר האלהים: וקם משה. ויהושע
 משומשניה. וסליק משה לטורא דאתגרי
 עדוהי יקרא די: פקאם מוסי. ויהושע
 כארמה. וצעד מוסי ארי גבל אדה:
 וארי-הוקנים אמר שבוי-גנו בזה עד
 אשר-נשוב אליכם והנה אהרן וחור
 עמכם מי-בעל דברים יגש אדהם:
 וקסביא אמר אוריכו לנא הכא. עד
 דנתוב דותכון. והא אהרן וחור עמכון.
 מן דאית ליה דינא יתקרב דקדמיהון:
 וקאל דאשויך אנדסו לנא ההנא. ארי אן
 נרנע אליכם. והודא חרון וחור מעכם.
 מן כאן דה אמר יתקדם אליהם: ויעל
 משה אל-ההר וקם הענן את-ההר:
 וסליק משה לטורא. וחפא עננא ית

וארננא

טורא: פצעד מוסי ארי אלגבל. ונמא
 אלגמאם אלגבל: וישבן כבוד-יהוה
 על-הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים
 ויקרא אל-משה ביום השביעי מתוך
 הענן: ושרא יקרא די על טורא
 דיסיני. וחפרוי עננא שתא יומין. וקרא
 למשה. ביומא שביעה מנו עננא: וסכו
 נור אדה עליו גבל סיני. ונמאה אלגמאם
 סתה אים. ורעא במוסי. פי אדיום
 אסאבע מן וסט אלגמאם: ומראה כבוד
 יהוה באש אכרת בראש ההר לעיני בני
 ישראל: וחזו יקרא די. פאישא אכלא
 פריש טורא. לעיני בני ישראל: וכל
 רויא נור אדה. כנאר אכארה פי ראם
 אלגבל. כחצרה בני אסראיל: ונבא
 משה מתוך הענן ויער אל-ההר והיו
 משה בחר ארבעים יום וארבעים לילה:
 ועאר משה. בנו עננא וסליק לטורא.
 והוה משה לטורא. ארבעין יומין.
 וארבעין לילין: אך דכל מוסי פי וסט
 אלגמאם. למה ניעד ארי אלגבל. אקאם
 פיה ארבעין יומא. וארבעין לילה:
 קי"ח פיסוקים עויא"ל סי' ומפטרין הדבר אשר היה אל ירמיהו
 בירמיה סי' ל"ד: פ הד"ו למנחת שבת וב' וה'

חלק הדקדוק. (זו) והיה שם. להר"ק ה"א בשוא וסגול. עיין בחלק הדקדוק. [מהר"ב]:
 מן שמות (כתר תורה)

וארנונא. וצבע. זהירי ובוין ומעוין:
 ואסמאנון וארנואן. וצבנ קרמו ועשר
 ומרעוא: וערת אלים מאדמים וערת
 תחשים ועצי שטים: ומשפי דדברי
 מסמקי (מסומקי). ומשפי ססגונא ואעי
 שטין: וגלוד כבאש אדים. וגלוד דארש
 וכשב אסנט: שמן דמאר בשמים לשמן
 המשחה ולקטרת הסמים: משחא
 לאנתרותא. בוסמיא למשח רבותא.
 ולקטרת בוסמיא: ודהן לאלאצאה.
 ואטאב דדהן אלמסה. ולכבור אצמוג:
 אכני-שהם ואבני מלאים לאפר ורחשין:
 אבני בורגא. ואבני אשמוותא. לשקעא
 באיפורא ובחישנא: הגארה בלור.
 וחגארה נצאם. לאצורה ולארבדנה:
 ועשורי מקדש ושבתות בתוכם: ויעבדון
 קרמי מקדש. ואשרי שבתות ביניהון:
 ויצנעו די מן גמיע דאלך מקדסא. אסכן
 גורי פי מא בינהם: ככל אשר אני
 מראה אותך את תבנית המשכן ואת
 תבנית ברכיך וכן תעשו: ככל דינא
 מחוץ יתך. ית דמות משכנא. וית דמות
 כל מנוהו. וכן תעבדון: כגמיע מא אנא
 מורך. מן שכר אלמסכן. ושכר גמיע
 אניתה. כדאך תצנעו: ם ועשו:
 ארון עצי שטים אמתים וחצי ארפו ואמה
 וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויעבדון
 ארנא דאעי שטין. תרתין אפין ופלגא
 אורכיה. ואמתא ופלגא פותייה. ואמתא
 ופלגא רומיה: ויצנעו צנדוקא מן כשב
 אסנט. דראעין ונצף טולה. ודראע ונצף
 ערצה. ודראע ונצף סמכה: וצפית
 אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
 ועשית עדין זר זהב סביב: ותחפי יתיה
 דהב דכי. מגיו ומפרא תחפיניה.
 ותעביד עזוהי. זר דדהב סחור סחור:
 וגשה בדהב כאץ. מן דאבל ומן כארג.
 ואצנע עליה. זגא מן דהב מסתדירא:
 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על
 ארבע פעמתיו ושתי טבעת עד-צלעו

האחת ושתי טבעת עד-צלעו השנית:
 ותתקד ליה. ארבע עזקן דדהב. ותתין.
 על ארבע זויתיה. ותרתין עזקן. על
 סטריה חד. ותרתין עזקן. על סטריה
 תנינא: וצנ ליה ארבע חלק מן דהב.
 ואנעלהא פי ארבע גהאתה. חלקתין מן
 גאנבה אדואחד. וחלקתין מן גאנבה
 אלאני: ועשית בדי עצי שטים וצפית
 אתם זהב: ותעביד אריתו דאעי שטין.
 ותחפי יתהון דהבא: ואצנע דהוקא מן
 כשב אסנט. וגשהא דהב: והבאת את
 הכרים פטבעת על צלעת הארון לשאת
 את-הארן בהם: ותעיד ית אריתא
 בעזקתא. על סטרי ארנא. למשל ית
 ארנא בהון: וארכל אדהוק פי אהלוק.
 עדי גאנבי אצנדוק. לוחמל בהא:
 בטבעת הארון יהיו הכרים לא יסרו ממנו:
 בעזקת ארנא. יהון אריתא. לא יעדון
 מניה: ותקים אדהוק פי חלק אצנדוק.
 לא תזול מנה: ונתת אר-הארן את
 הערת אשר אתן אלה: ותתין בארנא.
 ית סהדותא. דאתין קד: ואנעל פי
 אצנדוק. אשהארה אדי אעטיכהא:
 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי
 ארפה ואמה וחצי רחבה: ותעביד
 כפורתא דדהב דכי. תרתין אפין ופלגא
 אורכה. ואמתא ופלגא פותייה: ואצנע
 גשא מן דהב כאץ. דראעין ונצף טולה.
 ודראע ונצף ערצה: ועשית שנים
 פרבים זהב מקשה תעשה אתם משני
 קצות הכפרת: ותעביד. תרין פרובין
 דדהב. נגיד תעביד יתהון. מתרין סטרי
 כפורתא: ואצנע כרובין מן דהב.
 מצמתין תצנעהמא. מן טרפי ארגשא:
 ועשה פרוב אחד מקצה מזה וכרובי-
 אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את-
 הכרבים עד-שני קצותיו: ועביד. פרובא
 חד מסטרא (כ"י מסטרה) מבא. וכרובא
 חד מסטרא (כ"י מסטרה) מבא. מן
 כפורתא. תעבדון ית פרוביא על תרון

סְטֹרְחִי: וּצְנַע כְּרוּבָא מִן הָרָא אֲטֹרָה.
 וּכְרוּבָא מִן הָרָא אֲטֹרָה. מִן נַפֵּס
 אֲרֻשָּׁא. תְּצַנַּע אֲלִכְרוּבִין מִן טֹרְפִיה:
 וְהִיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעַלְה
 סְכָנִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַפֶּתַח וּפְנֵיהֶם
 אִישׁ אֶל־אֱהִיו אֶל־הַפֶּתַח יִהְיוּ פְּנֵי
 הַכְּרֻבִים: וַיְהוֹן כְּרוּבָא פְּרִיסִין (פְּרִיסִין)
 גְּדַפְיָהוּן לְעֵלָא. מְטַלֵּן בְּגַדְפִיהוֹן עַד
 כְּפֹרְתָא. וְאִפְיָהוּן חַד לְקַבִּיל חַד. לְקַבִּיל
 כְּפֹרְתָא. יְהוֹן אִפִּי כְּרוּבָא: וַיְבֹנֵא
 אֲכְרוּבִין בְּאֶסְטִין אֲנַחְתְּהֵמָא אֲרִי פֹק.
 וּמְצַלְדִין בְּהָא עֲרִי אֲרֻשָּׁא. וּגְוַחְתְּהֵמָא
 אֲדֹוֹאחַד אֲרִי אֲרֻשָּׁא. וְאֲרִי אֲנֻשָּׁא
 תְּכוּן וּגְוַחְתְּהֵם: וְנָתַתְּ אֶת־הַפֶּתַח עַד־
 הָאָרֶן מִלְּמַעַלְה וְאֶל־הָאָרֶן תִּתֵּן אֶת־
 הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֵתָּן אֲדָדָה: וְתִתֵּן יָת
 כְּפֹרְתָא. עַד אֲרוּנָא מְלַעֲלָא. וּבְאֲרוּנָא
 תִּתֵּן יָת סְהַדוּתָא. דְּאֵתֵּן לָךְ: וְאֲנַעַד
 אֲרֻשָּׁא. עֲרִי אֲצַנְרוּק מִן פֹּק. בַּעַד
 מָא תַנְעַד פִּי אֲצַנְרוּק. אֲשֶׁהֲאֵרָה אֲדִי
 אֲעִטִּיכֵהָא: וְנִוְעַדְתִּי לָךְ שֵׁם וּדְבַרְתִּי
 אֵתָּךְ מֵעַד הַפֶּתַח מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
 אֲשֶׁר עַד־אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת פְּרִי־אֲשֶׁד
 אֲצִוֶּה אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֲמִין
 מִימְרֵי לָךְ תִּפְּוֹן. וְאֲמַלִּיל עִמָּךְ מֵעַד
 כְּפֹרְתָא. מִבֵּין תְּרִין כְּרוּבָא. דְּעַד
 אֲרוּנָא דְסְהַדוּתָא. יָת כָּל דְּאֲפִקִיר.
 יָתָךְ רוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פֹּאחֲאֲצֹדֵךְ הַנֶּאֱדָךְ.
 וְאֲכַאֲטִבְךָ מִן פֹּק אֲרֻשָּׁא. מִן בֵּין
 אֲכְרוּבִין. אֲדִי עֲרִי אֲצַנְרוּק אֲשֶׁהֲאֵרָה.
 בְּנִמִּיעַ מָא אֲמֹרְךָ בְּהָ אֲרִי בְּנֵי אֲסֵרָאִיד:

פ
 וְעִשִׂיתְּ שְׂדָחֵן עֲצֵי שִׁטִּים אֲפֹתִים אֲרָכֹו
 וְאֲפֹת רָחֲבֹו וְאֲמָה וְחֲצֵי קָמְתֹו: וְתַעֲבִיד
 פְּתוּרָא דְאֲעִי שִׁטִּין. תִּרְתִּין אֲמִין אֲוֹרְבִיָּה
 וְאֲמָתָא פּוֹרְתִיָּה. וְאֲמָתָא וּפְקָנָא רֹמִיָּה:
 וְאֲצַנַּע מְאִידָה מִן כֶּשֶׁב אֲסַנְטָא. דְּרֹאעִין
 טוֹלָהָא וְדֹרָאעַ עֲרֻצָּהָא. וְדֹרָאעַ וְנֻצָּף

סְמַכְהָא: וְצִפְיָתְּ אֵתָּו זָהָב טָהוֹר וְעִשִׂיתְּ
 לוֹ זָר זָהָב סְכִיב: וְתַחֲפִי יִתִּיה דְּהַב דְּכִי.
 וְתַעֲבִיד לִיה. זָר דְּדָהָב סְחֹור סְחֹור:
 וְגִשְׁהָא בְּדָהָב כֶּשֶׁף. וְאֲצַנַּע לְהָא. זִינָא
 מִן דְּהַב מִסְתַּדִּירָא: וְעִשִׂיתְּ לָו מִסְנַרְתָּ
 מִפָּח סְכִיב וְעִשִׂיתְּ זָר־זָהָב לְמִסְנַרְתָּו
 סְכִיב: וְתַעֲבִיד לִיה גְּדַנְפָּא. רֹמִיָּה פּוֹשְׁבָא
 סְחֹור סְחֹור. וְתַעֲבִיד זָר דְּדָהָב. לְגְּדַנְפִיָּה
 סְחֹור סְחֹור: וְאֲצַנַּע לְהָא חֲאֵפָה. מְקַדָּר
 קְבֻצָּה מִסְתַּדִּירָא. וְאֲצַנַּע זִינָא מִן דְּהַב.
 לְחֲאֵפָתָהָא מִסְתַּדִּירָא: וְעִשִׂיתְּ לָו אֲרַבַּע
 טַבַּעֲתֵי זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־הַטַּבַּעֲתֵי עַד אֲרַבַּע
 הַפִּאֲתֵי אֲשֶׁר לְאֲרַבַּע רְגְלוֹ: וְתַעֲבִיד
 לִיה. אֲרַבַּע עֲזָקוֹן דְּדָהָב. וְתִתֵּן יָת
 עֲזָקְתָא. עַד אֲרַבַּע זִוְיָתָא. דְּלְאֲרַבַּע
 רְגְלוֹהִי: וְצַנַּע לְהָא. אֲרַבַּע חֲלֻק מִן
 דְּהַב. וְאֲנַעַד אֲחֻלֻק. פִּי אֲלֵאֲרַבַּע
 אֲזוּאִיא. אֲדִי בְּאִזָּא אֲרַבַּע אֲרֻגְהָא:
 לְעַמְתֵי הַמִּסְנַרְתֵי תְהִיִן הַטַּבַּעֲתֵי לְבָתִּים
 לְבָתִּים לְשִׁאֲתֵי אֶת־הַשְּׂדָחֵן: לְקַבִּיל
 גְּדַנְפָּא. יְהוֹן עֲזָקְתָא. לְאֵתְרָא (כִּי אֵתְרָא)
 לְאֵרִיחָא. לְמַטְל יָת פְּתוּרָא: אֲמָאם
 אֲלֵחֲאֲפֵהֲתְכוּן אֲלֵחֻלֻק. מְכַאנָא לְאֵדְהוּק.
 לְתַחֲמַל בְּהָא: וְעִשִׂיתְּ אֶת־הַפְּתִיִם עֲצֵי
 שִׁטִּים וְצִפְיָתְּ אֵתָּם זָהָב וְנִשְׂאִיכֶם אֶת־
 הַשְּׂדָחֵן. וְתַעֲבִיד יָת אֵרִיחָא דְאֲעִי שִׁטִּין.
 וְתַחֲפִי יִתְהוֹן דְּהַבָּא. וַיְהוֹן נְטֻלֵן בְּהוֹן יָת
 פְּתוּרָא: וְאֲצַנַּע אֲדְהוּק מִן כֶּשֶׁב אֲסַנְטָא.
 וְגִשְׁהָא בְּדָהָב. לְתַחֲמַל בְּהָא אֲרֻמְאִידָה:
 וְעִשִׂיתְּ * קְעֵרְתִּיו וּכְפֹתִיו וּקְשׁוּתִיו
 וּמְנַקִּיתִיו אֲשֶׁר יִסָּף בְּהוֹן זָהָב טָהוֹר
 תַּעֲשֶׂה אֵתָּם: וְתַעֲבִיד מְגֻסוּהִי וּבְזוּפּוּהִי.
 וּקְסוּתִיָּה וּמְכִילְתִּיָּה. דִּיתְנַסְפָּךְ (י"ג דִּיתְנַסְפָּךְ).
 בְּהוֹן. דְּדָהָב דְּכִי תַעֲבִיד יִתְהוֹן: וְאֲצַנַּע
 קְצָאעָהָא וְדִרְוּגָהָא. וּמְדָאֵהֲנָהָא
 וּמְלֹאעֻקָּהָא. אֲדִי תִנְטָא בְּהָא. מִן דְּהַב
 כֶּשֶׁף תְּצַנַּעְהָא: וְנָתַתְּ עַד־הַשְּׂדָחֵן לְחַם
 פְּנִים לְפָנֵי תְּמִיד: וְתִתֵּן עַד פְּתוּרָא.

לחיים
 חלק ה' קד"ק. א) ועשית קערתו. כש"א הקוף שלא כמשפט כי דינה כפתח כמו קערת כסף והעין נגעיא והיא מלעיל כמו סרתו: (מדרב"ב ר"ק):

לחם אפיא קדמי תדירא : ואנער עדי
אמארת. כבוא מונהא בין ידיי דאימא :

פ

ועשית מנרת זהב מהור ימקשה תעשה
המנורה ירכה וקנה גביעה בפתריה
ופתריה ממנה יהיו : ותעביד מנרתא
דהב דכי. נגיד. תתעביד מנרתא
שדה וקנה. פלירא. חזירא ושושנהא
מנה יהון : ואצנע מנארה מן דהב כאין.
מצמתה תצנעהא ארגלהא וקצבהא.
וגאמאתהא. ותפאפיתהא וסואסנהא
מנהא יכוננו : וששה קנים יצאים מצדה
שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה
קני מנרה מצדה השני : ושתי קני.
נפקין מסמרהא. תלתא קני מנרתא.
מסמרה חד. ותלתא קני מנרתא.
מסמרה תנינא : סת קצבאת. כארגאת
מן גאנביהא. תלאת קצבאת מן גאנב
אלואחד. ותלאת קצבאת. מן גאנבהא
אתאני : שלשה גבעים משקדים פקנה
האחד פפתר ופרח ושלשה גבעים
משקדים פקנה האחד פפתר ופרח פן
לששת הקנים היצאים מן המנרה :
תלתא בלדין. מצירין. פקניא חד חזור
ושושן. ותלתא בלדין. מצירין. פקניא
חד חזור ושושן. פו לשתי קני. דנפקין
מן מנרתא : תלאת גאמאת. מלוזאת.
פי כל קצבה תפאחה וסוסנה. כדאך
לצסת אקצבאת. אכארגאת מנהא :
ובמנרה ארבעה גבעים ומשקדים
פפתריה ופרחיה : ובמנרתא ארבעא
בלדין. מצירין. חזירא ושושנהא :
ופי אלמנארה ארבע גאמאת. מלוזאת.
ותפאפיתהא וסואסנהא : וכפתר תחת
שני הקנים ממנה ובפתר תחת שני
הקנים ממנה ובפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה :
וחזור. תחות תרין קנין דמנה. וחזור

ל

ל

תחות תרין קנין דמנה. וחזור. תחות
תרין קנין דמנה. לשתי קנין. דנפקין
מן מנרתא : ותפאחה תחת כל קצבתין
מנהא. כדאך לצסת אקצבאת.
אכארגאת מנהא : בפתריהם וקנתם
ממנה יהיו בדה מקשה אהת זהב מהור :
חזיריהון וקניהון מנה יהון. פולה. נגידא
תדא דדהב דכי : ותפאפיתהא וקצבהא
מנהא יכוננו. כלהא מצמתה ואחדה מן
דהב כאין : ועשית את נרתיה שבעה
והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה :
ותעביד ית פוצינהא שבעא. ותדליק
ית פוצינהא. ויהון מנרתין לקביל אפהא :
ואצנע להא סבעה סרג. פאדי' תסרג
סרגהא. תצי' אי' גהה ונהא : ומלקחיה
ומחתתיה זהב מהור : וציבתהא
ומחתתהא דדהב דכי : וכלבאתהא
ומנאמרהא מן דהב כאין : פמר זהב מהור
יעשה אהת את פרייה פלים האלה :
פקניא. דדהבא דכי' יעביד יתה. ית
פל מניא האלין : מן בדרה דהב כאין
יצנעהא. וגמיע דהא אלאניה : וראה
ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בקר :
וחזי ועביד. פרמותהון. דאת מתחזי
בטורא : ואנער דאך ואצנע. כשכלה.
אדי' אנת מורא פי אלגבד : ס ואת
המשכן תעשה עשר יריעת שש משור
ותכלת וארגמן ותלעת שני פרבים
מעשה חשב תעשה אתם : וית משבנא
תעביד עשר יריען. דבוין שזיר. ותכלא
וארגונא וצבע זהורי. צורת פרוכין.
עזבד אופן תעביד יתהון : ואצנע דאת
אלמסכן עשר שקאק. מן עשר משזור.
ואסמאנגון וארגואן וצבג קרמו. צוורא.
צנעה האדק תצנעהא : ארך היריעה
האחת שמנה ועשרים פאמה ורחב
ארבע פאמה היריעה האחת מדה אחת
לכל היריעת : אורכא היריעתא דהא.

עשרין
חלק הדקדוק. ב) מקשה תעשה. בס' הרמזים ו"ל תעשה חסר וי"ר. תיעשה מתקרי מלא וי"ר ע"ב. נראה מדבריו שהיא
מלא בקריאה לא בכתיבה : (מהר"ב)

עשרין ותמני אמין. ופותריא ארבע אמין.
 דיריעתא חדא. משחתא חדא. לכול
 דיריעתא: מול כל שקה. תמאנית ועשרין
 דראע. וערצהא ארבעה אדרע. מסאחה
 ואחדה לגמיע אשקאק: חמש דיריעת
 תהיון חברת אשה אר-אחתה וחמש
 דיריעת חברת אשה אר-אחתה: חמיש
 ירען. יהיון מלפפן. חדא עם חדא.
 וחמיש ירען מלפפן. חדא עם חדא:
 כמס שקאק תבון מכיטה. ואחדה מע
 אראכרי. וכמס שקאק תבון מכיטה.
 ואחדה מע אראכרי: יועשית ללאת
 תבדת עד שפת דיריעה האחת מקצה
 בחברת וכן תעשה בשפת דיריעה
 הקיצנה במחברת השנית: ותעביד
 ענובין דתבדא. על ספתא דיריעתא
 חדא. מסטרא בית לופי. וכן תעביד
 בספתא דיריעתא. בסטרא. בית לופי
 תנינא: ואצנע ערא מן אסמאנגון. פי
 האשיה' אשקה אראחדה. אטרפא
 אלמתאלפה. וכדאך אצנע פי האשיה'
 אשקה. אלמתאלפה אתאנייה: חמשים
 דלאת תעשה ביריעה האחת וחמשים
 דלאת תעשה בקצה דיריעה אשר
 במחברת השנית מקבילת דלאת אשה
 אר-אחתה: חמשין ענובין. תעביד
 ביריעתא חדא. וחמשין ענובין. תעביד
 בסטרא דיריעתא. דבית לופי תנינא.
 מכונין ענובין. חדא דקביל חדא: כמסין
 ערוה. תצנע פי אשקה אראחדה.
 וכמסין ערוה. תצנע פי טרף אשקה.
 אלמתאלפה אתאניה. ותבון אלערא
 מתקאברה. ואחדה מע אראכרי: ועשית
 חמשים קרסי זהב וחברת את-היריעת
 אשה אר-אחתה בקרסים ויהיה המשפן
 אחד: ותעביד. חמשין פורפין דדחב.
 ותלפוף ית יריעתא. חדא עם חדא
 בפורפיא. ויהי משפנא חד: ואצנע

כמסין שצין מן דחב. וולף אשקאק.
 אראחדה מע אראכרי באשצין. ויציר
 אלמסכן ואחד: ועשית יריעת עזים
 דאהל עדיהמשפן עשהיריעה יריעת
 תעשה אתם: ותעביד ירען דמעזי.
 לפרסא (נ"י) לפרסא על משפנא. חדא
 עשרי ירען תעביד יתהון: ואצנע שקאק
 מן מרעזא. כבאא ערי אלמסכן. אחרי
 עשר שקה תצנעהא: ארקה דיריעה
 האחת שלשים באמה ורחב ארבע
 באמה דיריעה האחת מדה אחת
 לעשתי עשרה יריעת: אורכא דיריעתא
 חדא. תדתין אמין. ופותריא ארבע אמין.
 דיריעתא חדא. משחתא חדא. חדא
 עשרי ירען: מול כל שקה תלאתין
 דראע. וערצהא ארבעה אדרע. מסאחה
 ואחדה. לאחדרי עשר שקה: וחברת
 את-חמש דיריעת לבר ואת-ששה דיריעת
 לבר וכפלת את-היריעה הששית אר-
 מול פני האהל: ותלפוף. ית חמיש ירען
 לחוד. וית עשית ירען לחוד. ותעוף (נ"י)
 ותיעוף) ית יריעתא שתיתיתא. דקביל
 אפי משפנא: וולף אלכמס אשקאק.
 ואחדה מע אראכרי עדי חדה. ואסת
 אשקאק עדי חדה. ואתן אשקה
 אסארסה. ארי מא ירי וגה אדכבא:
 ועשית חמשים דלאת עד שפת דיריעה
 האחת הקיצנה בחברת וחמשים דלאת
 עד שפת דיריעה החברת השנית:
 ותעביד חמשין ענובין. על ספתא
 דיריעתא חדא. בסטרא בית לופי.
 וחמשין ענובין. על ספתא דיריעתא.
 דבית לופי תנינא: ואצנע כמסין ערוה.
 פי האשיה' אשקה. אטרפא אלמתאלפה.
 וכמסין ערוה פי האשיה' אשקה.
 אלמתאלפה אתאניה: ועשית קרסי
 נחשת חמשים והבאת את-הקרסים
 בדלאת וחברת את-האהל ויהי אחד:

ותעביד

חלק הדקדוק. ג) ועשית ללאת הכלה. השוא שבלמד נע מפני הגעיא שקדם לו. ונ"ה בכל התיאון וכרוב הרפוסים
 ושרשו לול והאלף נוספת:

ותעביר. פורפין הנחש חמשין. ותעיד
 ית פורפין בענופיה. ותדפיק ית משכנא
 ויהי חד: ואצנע כמסין שצין מן נהאם.
 ואדכל אשצין פי אדערא. וולף אלמסכן
 ויציר ואחדא: וסרה העדף בררעת
 האהל חצי היריעה העדפת תסרה ער
 אחרי המשכן: וסרה (כ"ו) וסרהא
 דיתיה. בררעת משכנא. פלגות יריעתא
 דיתרא. תסרה. על אחורי משכנא:
 ואסבר ארפאצל. מן שקאק אלמסכן.
 והו נצף אשקה ארפאצלה. תסברהא
 עדי מוכר אלמסכן: והאמה מזה והאמה
 מזה בעדף פארף יריעת האהל יהיה
 סרות ער צדי המשכן מזה ומזה לבסתי:
 ואמתא מבא. ואמתא מבא בריתיר.
 פארף יריעת משכנא. יהי סריח. ער
 סטרי משכנא. מבא ומבא לבסיותיה:
 ודראע מן ההנא. ודראע מן ההנא מן
 ארפאצל. מן טור אשקאק. יכון מסברה
 עדי גאנבי אלמסכן. מן ימנה ויסרה
 לינטיה: ועשית מכסה לאהל ערת
 אידם מאדמים ומכסה ערת תחשים
 מלמעלה: ותעביר חופאה למשכנא.
 המשבי דברי מסומקי (מסומקי) וחופאה.
 המשבי סגונא מדעילא: ואצנע גטאא
 לארמסכן. מן גרוד כבאש אדים. וגטאא.
 מן גרוד דארש מן פוק: פ
 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים
 עמרים: ותעביר ית דפיה למשכנא.
 דאעי שטין קומין: ואצנע אתכאתג
 לארמסכן. מן כשב אסנט קאימא:
 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
 האמה רחב הקרש האחד: עשר אפין
 אורכא דדפא. ואמתא ופלגות אמתא.
 פותיא דדפא חד: טול כל תכתנה
 עשרה אדרע. ודראע ונצף ערצהא:
 שתי ידות לקרש האחד משלכת אשה
 אד-אחתה בן תעשה לכל קרשי
 המשכן: תרין צירין. לדפא חד. משוקבין.
 חד לקביר חד. בן העביר. לכל דפי

משכנא: וזהא ציראן. מלסנאן
 אחרהמא באיזא אכרי. כדאך תצנע.
 בנמיע תכאתג אלמסכן: ועשית את
 הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת
 נגבה תימנה: ותעביר ית דפיה
 למשכנא. עשרין דפין. לרוח עיבר
 דרומא: ואצנע אתכאתג לאמסכן.
 עשרין תכתנה. מן גהה' מהב אגנוכ:
 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים
 הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד
 לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש
 האחד לשתי ידותיו: וארבעין סמבין
 דכסף. תעביר. תחות עשרין דפין
 תרין סמבין. תחות דפא חד לתרין
 צירוהי. ותרין סמבין. תחות דפא חד לתרין
 צירוהי: וארבעין קאעדה מן פצה.
 תצנעהמא תחת אעשרין אתכתנה.
 קאעדתי תחת כל תכתנה לציראהא:
 ולצדע המשכן השנית לפאת צפון
 עשרים קרש: ולסטר משכנא. תנינא
 לרוח צפונא. עשרין דפין: ולגאנב
 ארמסכן אתאני. מן גהה' מהב
 אשמאר. עשרין תכתנה: וארבעים
 אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש
 האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
 וארבעין סמביותן דכסף. תרין סמבין.
 תחות דפא חד. ותרין סמבין. תחות
 דפא חד: וזהא ארבעין קאעדה מן
 פצה. קאעדתי תחת כל תכתנה:
 ולירכתי המשכן יפה תעשה ששה
 קרשים: ולסיפי משכנא מערבא.
 תעביר שתא דפין: ופי מוכר אלמסכן
 גרבא. תצנע סת תכאתג: ושני קרשים
 תעשה למקצעת המשכן בירכתים:
 ותרין דפין תעביר. לזוית משכנא.
 בסופהון: ותכתנתין תצנע. פי רכני
 ארמסכן. פי אזויותין: ויהיו תאמם
 מדמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אלי
 המבעת האחת בן יהיה לשניהם לשני
 המקצעת יהיו: ויהיו מכונין מדרע.

וּבְחֵדָא . יְהוֹן מְכֻנֵּין עַל רִישֵׁיהוֹן .
 בְּעֻקְבָּתָא חֵדָא . פִּן יְהִי לְתַרְוֵיהוֹן . לְתַרְתִּין
 זְוִיין יְהוֹן : וְתַבּוֹן מַעַתְרֵדָה מִן אִסְפֵּל .
 וְגַמְיָעָא תַבּוֹן מַעַתְרֵדָה מִן פּוֹק . בְּחֻלְקָה
 וְאַחֲרָה . כְּדֹאךְ יִכּוֹן לְאַרְכְּנִין כְּלִיהֶמָא :
 וְהָיוּ שְׂמִנְהָ קַרְשִׁים וְאַרְנִיָּהֶם בְּסָף שֵׁשֶׁה
 עֶשֶׂר אַרְנִים שְׁנֵי אַרְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
 הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַרְנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד :
 וְיְהוֹן תְּמִנְיָא דְפִין . וְסַמְכֵיהוֹן דְכֶסֶף . שְׁתַּת
 עֶשֶׂר סַמְכֵין . תְּרִין סַמְכֵין . תַּחֲזוֹת דְפָא חַד .
 וְתְרִין סַמְכֵין תַּחֲזוֹת דְפָא חַד : פְּתִצִיר תַּמָּאן
 תַּכְּאֲתַג . וְקוֹא עֲרֵהָא מִן פְּצָה . סַתְּהָ עֶשֶׂר
 קֹאעֲרָה . קֹאעֲדִתִּין תַּחַת כָּל תַּכְּתָנָה :
 וְעִשִׂיתְ בְּרִיחֶם עֲצֵי שְׁטִים הַמְשִׁיחַ לְקֶרְשֵׁי
 צִלְעֵי הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד : וְתַעֲבִיד עֲבָרִי
 דְאֵעֵי שְׁטִין . הַמְשִׁיחַ . לְדַפֵּי סַטֵר מִשְׁכְּנָא
 חַד : וְאַצְנַע אַמְהָאן מִן כֶּשֶׁב אִסְנַט .
 כְּמַסָּה . לְתַכְּאֲתַג גֹּאנַב אֲרַמְסַכְּן אִוְאַחַד :
 וְחַמְשֵׁה בְרִיחֶם לְקֶרְשֵׁי צִלְעֵי הַמִּשְׁכָּן
 הַשְּׁנִית וְחַמְשֵׁה בְרִיחֶם לְקֶרְשֵׁי צִלְעֵי
 הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁלִישִׁים יִמָּה : וְחַמְשֵׁה עֲבָרִין .
 לְדַפֵּי סַטֵר מִשְׁכְּנָא תְּנִינָא . וְחַמְשֵׁה
 עֲבָרִין . לְדַפֵּי סַטֵר מִשְׁכְּנָא . לְסוּפְהוֹן
 מְעַרְבָא : וְכַמְסָה אַמְהָאן . לְתַכְּאֲתַג
 גֹּאנַב אִמְסַכְּן אֶתְאַנִי . וְכַמְסָה אַמְהָאן
 לְתַכְּאֲתַג גֹּאנַב אֲרַמְסַכְּן . לְאַזְאוּתִין
 פִּי אַנְרַב : וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכָן בְּתוֹךְ הַקֶּרֶשִׁים
 מִבְּרַח מִן הַקֶּצֶה אֶרֶץ הַקֶּצֶה : וְעִבְרָא
 מְצִיעָאָה בְּגוּ דְפִיא . מְעַבֵּר . מִן סִפֵּי
 לְסִפֵּי : וְאַלְמַחַג אֲדַאוּסַט פִּי גוֹף
 אֶתְכְּאֲתַג . נֹאפֵד . מִן אֶטְרַף אֶרֶץ אֶטְרַף :
 וְאַתְ הַקֶּרֶשִׁים תַּצְפֶּה זֶהָב וְאַתְ טַבַּעֲתֵיהֶם
 תַּעֲשֶׂה זֶהָב בְּתִים לְבְרִיחֶם וְצִפִּיתְ אֶת
 הַבְּרִיחֶם זֶהָב : וְיֵת דְפִיא תַּחֲפִי דְהָבָא .
 וְיֵת עֻקְבָּתְהוֹן תַּעֲבִיד דְהָבָא . אֶתְרָא
 לְעִבְרִיא . וְתַחֲפִי יֵת עֲבָרִיא דְהָבָא :
 וְגַשׁ אֶתְכְּאֲתַג בְּדֶהָב . וְאַצְנַע חֻלְקָהָא
 מִן דֶּהָב . מִכְּאֲנָא לְאַמְהָאן . וְגַשׁ
 אֲרַמְהָאן אִיצֵא בְּדֶהָב : וְהַקְּמַת

אֶתְיִי הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרִאת
 בְּחַד : וְתַקִּים יֵת מִשְׁכְּנָא . כְּהַלְכֵתִיהָ .
 דְאֶתְחַזִּיתָא בְּטוֹרָא : וְאַנְצַב אֲלַמְסַכְּן .
 כְּהִיאֲתָה . אֶרֶץ אֲוִרִיתָהָא פִּי אֲרַגְבֵּר :
 ׀ וְעִשִׂיתְ פְּרֻכַת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשׁוֹר מְעִשֶׂה חֶשֶׁב
 יַעֲשֶׂה אֶתְהָ כְּרֻכִים : וְתַעֲבִיד פְּרוּכָתָא .
 דְתַכְלָא וְאַרְגָּמָנָא . וְצִבְעֵ זְהָרִי וְבוּיָן
 שִׁזִּיר . עוֹבֵד אִוְפָן . יַעֲבִיד יֵתָה צִוְרַת
 כְּרֻכִין : וְאַצְנַע סַנְפָא . מִן אִסְמָאֲנָוִן
 וְאַרְגָּוָן . וְצִבְגֵ קַרְמוֹ וְעֶשֶׂר מִשְׁזוֹר .
 צִנְעָה אֲדֹק . יַצְנַעְהָ צוֹרָא : וְנִתְתָה
 אֶתְהָ עַד־אַרְבַּעַה עֲמוּדֵי שְׁטִים מְצִפִּים
 זֶהָב וְוִיחֶם זֶהָב עַד־אַרְבַּעַה אַרְנֵי־כֶסֶף :
 וְתִתִּין יֵתָה . עַל אַרְבַּעַה עֲמוּדֵי שְׁטִין .
 מְחוּפֵן דְהָבָא . וְוִיחֹן דְהָבָא . עַל אַרְבַּעַה
 סַמְכֵין דְכֶסֶף : וְעַלְקָה . עַד־אַרְבַּעַה
 עֲמֹד מִן סַנְט . מְנִשָּׂאָה בְּדֶהָב . וּזְרָאֲפִינָהָא
 דֶּהָב . עַד־אַרְבַּעַה קוֹאעֲד מִן פְּצָה :
 וְנִתְתָה אֶתְיִי־הַפְּרֻכַת תַּחַת הַקֶּרֶסִים
 וְהִבְאֵת שְׁמָה מִבֵּית דְפְּרֻכַת אֶת אֲרוֹן
 הָעֵדוּת - וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכַת לְכֶם בֵּין
 הַקֶּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֶּדְשִׁים : וְתִתִּין יֵת
 פְּרוּכָתָא תַּחֲזוֹת פּוֹרְפִיא . וְתַעֲיֵד לְתַמָּן
 מְנִין לְפְרוּכָתָא . יֵת אֲרוֹנָא דְסַהֲדוּתָא .
 וְתַפְרִישׁ פְּרוּכָתָא לְכוֹן . בֵּין קוֹדֶשָׁא .
 וּבֵין קֹדֶשׁ קוֹדֶשָׁא : וְעַלְק אִסְנַף תַּחַת
 אֶשְׁצִין . וְאַדְכֵל הַנֹּאךְ מִן דֹּאכֵל
 אִסְנַף . צִנְרוֹק אֶשְׁהֲאֲרָה . וְיַפְצֵל אִסְנַף
 לְכֶם . בֵּין אֲלַקְדָּם . וּבֵין כּוֹאֵץ אֲרַאקְדָּאִם :
 וְנִתְתָה אֶתְיִי־הַפְּרֻכַת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת
 בְּקֹדֶשׁ הַקֶּדְשִׁים : וְתִתִּין יֵת כְּפֹרְתָא .
 עַל אֲרוֹנָא דְסַהֲדוּתָא . בְּקֹדֶשׁ קוֹדֶשָׁא :
 וְאַנְעֵד אֲרַגְשָׁא . עַל־צִנְרוֹק אֶשְׁהֲאֲרָה .
 פִּי כּוֹאֵץ אֲרַאקְדָּאִם : וְשִׁמַּתְ אֶתְיִי־
 הַשְּׁלֶחַן מְחוּץ לְפְרֻכַת וְאַתְיִי־הַמְּנִרָה נִכְּהָ
 הַשְּׁלֶחַן עַל צִלְעֵי הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֶחַן
 תַּתִּין עַד־צִלְעֵי צְפוֹן : וְתַשְׁוִי יֵת פְּתוֹרָא
 מִבְּרָא לְפְרוּכָתָא . וְיֵת מְנִרְתָא לְקַבִּיד

ה

פתורא

תַּלְק הַדְּקֻדּוּקִי (ד) וְהַבְּדִילָה הַפְּרוּכַת . תִּיבַת וְהַבְּדִילָה מְלַרַע שְׁלֹא כְּמַשְׁטַט . [מַהֲרִ"ב:]

פתורא. על סמך משבנא דרומא.
 ופתורא. תתין על סמך צפונא: ואנער
 אלמאידה כארג אסנף. ואלמנארה
 בחיאלהא. ארי גאנב אלמסכן ארגנובי.
 ואלמאידה. אנעלהא ארי גאנב
 אישמאל: ועשית מסך לפתח האהל
 תבלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה רקם: ותעביד פרסא לתרע
 משבנא. תבלא וארגנא. וצבע זהרי
 ובוץ שזיר. עובד צייר: ואצנע סתרא
 לבאב אלכבא. מן אסמאנגון וארגוואן.
 וצבנ קרמו ועשר משזור. צנעה ראקם:
 ועשית למסך חמשה עמודי שמים
 וצפית אתם זהב וזיהם זהב ויצקת להם
 חמשה אדני נחשת: ותעביד לפרסא.
 חמשה עמודי ששין. ותחפי יתהון דהבא.
 וזיהון דהבא. ותתיד להון. חמשה סמכין
 דנחשא: ואצנע לאסתר. כמסה עמד
 מן סנט. וגשהא בדהב. וזראפינהא
 דהב. וצנ דהא. כמסה קואעד מן
 נחאם: ׀ ועשית אתי המזבח
 עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
 אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש
 אמות קמתו: ותעביד ית מדבחה דאעי
 ששין. חמש אמן אורבא וחמש אמן
 פותיא. מרובע (מרבע) יהי מדבחה
 ותלת אמן רומיה: ואצנע מדבח
 אלקראבין מן כשב אסנט. כמסה אדרע
 טולה וכמסה אדרע ערצה. וליבון
 מרבעא. ותלאתה אדרע סמכה: ועשית
 קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין
 קרנתיו וצפית אתו נחשת: ותעביד
 קרנוהי. על ארבע זויתיה. מניה יהון
 קרנוהי. ותחפי יתיה נחשא: ואצנע
 ארכאנה. ערי ארבע גהאתה. מנה תבון
 ארכאנה. וגשה בנחאם: ועשית פירתיו
 דדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו
 דבדי פדיו תעשה נחשת: ותעביד

פסכתירותיה למספי קטמיה ומגרו פיתיה
 ומזרקוהי. וצנוריתיה ומחתיתיה. לבד
 מנהי תעביד נחשא: ואצנע צנאנה
 דרמארה. ומנארפה וכראנבה.
 ומנאשדה ומנאמרה. ונמיע אניתה
 אצנעהא מן נחאם: ועשית לו מכפר
 מעשה רשת נחשת ועשית עליה רשת
 ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו:
 ותעביד ליה סרדא. עובד מצדתא
 דנחשא. ותעביד על מצדתא. ארבע
 עוקן דנחשא. על ארבעא סטרוהי:
 ואצנע לה סרדא. ערי צנעה אשבכהמן
 נחאם. ואצנע ערי אשבכה. ארבע חלק
 מן נחאם. פי ארבעה אטראפהא:
 ונתתה אתה תחת ברפב המזבח מדמטה
 והיתה הרשת עד חצי המזבח: ותתין
 יתה. תחות. סוביבא דמדבחה מלרע.
 ותהי מצדתא. עד פלגות מדבחה:
 ואנעלהא. תחת שרגב אלמדבח מן
 אספר. ותבדג ארי נצפה: ועשית
 בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית
 אתם נחשת: ותעביד אריחא למדבחה.
 אריחי דאעי ששין. ותחפי יתהון נחשא:
 ואצנע דהוקא לאלמדבח מן כשב אסנט.
 וגשהא בנחאם: והובא אתי פדיו
 בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות
 המזבח - בשאת אתו: ויעיד (ח"ב ותעיד)
 ית אריחואי בעוקתא. ויהון אריחוא.
 על תרון. סטרי מדבחה כמפל יתיה:
 ואדכל אדהוק פי אדחלק. ותכון ערי
 גאנבי אלמדבח אדא חמל: גבוב
 דחת תעשה אתו כאשר הראה אתך
 בהר בן יעשו: חליל לוחין תעביד
 יתיה. כמא דאחזי יתך. כטורא בן
 יעבדון: ואצנעה אלוואחא מגוופא.
 כמא אורית פי אנבל כדאך יצנעו:
 ׀ ועשית את חצר המשכן לפאת
 נגבתימנה קלעים לחצר שש משור

חלק הרקדוק. ה) בשאת אתו. בא נשוא להקל על קריאת האל"ף כי משפטו על משקל האחרים חסרי הפ"א שאת ע"מ
 גשק: (מהר"ב)

וּכְתַבְתָּ הַשְּׁנוֹת הַחֹמֶשׁ עֶשְׂרֵה קָלָעִים
 עֲמֻדוֹתֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהִם שְׁלֹשָׁה :
 וְלַעֲבָרָא תִּנְנָא. חֹמֶשׁ עֶשְׂרֵי סָרְדִין .
 עֲמֻדוֹתֵיהֶן תִּלְתָּא . וְסַמְכֵיהֶן תִּלְתָּא :
 וְלֹאֲלֶכֶם אֶתְאַנִּי . קָלוּעַ כַּמְסָה עֶשֶׂר
 דְּרֹאעֵי . וְעַמְדָּהּ תִּלְתָּא . וְקוֹאֲעֵדָהּ
 תִּלְתָּא : וְלִשְׁעַר הַחֲצַר מִסָּדָּה עֶשְׂרִים
 אַמָּה תִּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
 מִשׁוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עֲמֻדוֹתֵיהֶם אַרְבַּעַה
 וְאַדְנִיָּהֶם אַרְבַּעַה : וְלַתְּרַע דְּרֹתָא פֶּרְסָא
 עֶשְׂרִין אַמִּין . דִּתְכֵלָא וְאַרְגָּמָן . וְצַבַּע
 זָהָרִי . וְבוּיָן שְׂזִיר עוֹבֵד צִיֵּר . עֲמֻדוֹתֵיהֶן
 אַרְבַּעַה . וְסַמְכֵיהֶן אַרְבַּעַה : וְלִבְנֵי
 אֶצְרָאדֶק . סֵתֵר טוֹלָה עֶשְׂרִין דְּרֹאעֵי .
 מִן אֶסְמָאֲנָגוֹן וְאַרְגָּמָן . וְצַבַּע קְרָמֹז . וְעֶשֶׂר
 מִשׁוֹר צַנְעָה רֹאקֶם . וְלֵה עַמֵּד אַרְבַּעַה .
 וְקוֹאֲעֵדָה אַרְבַּעַה : פְּלִי עֲמֻדוֹתֵי הַחֲצַר
 סָבִיב מִחֻשְׁקֵיהֶם בְּסָף וְוִיָּהֶם בְּסָף וְאַדְנִיָּהֶם
 נְחֹשֶׁת : פְּלִי עֲמֻדוֹתֵי דְרֹתָא סְחֹר סְחֹר
 מְבוּבָשִׁין בְּסָף . וְוִיָּהֶן בְּסָף . וְסַמְכֵיהֶן
 דְּנִחְשָׂא : גְּמִיעַ עַמֵּד אֶצְרָאדֶק
 מִסְתֵּרִיא מִטְלִיָּה פְּצָה . וְזֹרְאִינָהּ
 פְּצָה . וְקוֹאֲעֵדָה מִן נְחָאס :
 אַרְבַּעַה הַחֲצַר מֵאָה בְּאִמָּה וְרַחֲבֵי חֲמִישִׁים
 בְּחֲמִישִׁים וְקַמָּה חֲמִישׁ אַמֹּת שֵׁשׁ מִשׁוֹר
 וְאַדְנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת : אֹרְכָא דְדִרְתָּא מֵאָה
 אַמִּין . וְפוֹתֵיא חֲמִשִּׁין בְּחֲמִשִּׁין . וְרוּמָא .
 חֹמֶשׁ אַמִּין דְּבוּיָן שְׂזִיר . וְסַמְכֵיהֶן
 דְּנִחְשָׂא : טוֹר אֶצְרָאדֶק מֵאִיהַ דְּרֹאעֵי .
 וְעַרְצָה כַּמְסִין בְּאֶלְכַמְסִין . וְסַמְכָה כַּמְסָה
 אֲדַרְעַ מִן עֶשֶׂר מִשׁוֹר . וְקוֹאֲעֵדָה מִן
 נְחָאס : לְכָל פְּלִי הַמִּשְׁפָּן בְּכָל עֲבֻדְתוֹ
 וְכַדִּיתְרֵתּוֹ וְכַלִּיתְרֵתּוֹ הַחֲצַר נְחֹשֶׁת :
 לְכָל מְנִי מִשְׁבָּנָא . בְּכָל פּוֹלְחֵינִי . וְכָל
 סְבוּהִי . וְכָל סְבִי דְרֹתָא דְנִחְשָׂא : וְסֹאִיר
 אֲנִיָּה אֶלְמַסְכֵּן . אֶתִּי פִי גְּמִיעַ כְּדַמְתָּה .
 וְגְּמִיעַ אוֹתְאָדָה . וְאוֹתְאָדֶק מִן
 נְחָאס : צ"ו פ"י סל"ו סומן וספטרין וה' נתן חכמה לשלמה
 במלכים א' ס"ה ה' : ס' וד"ג למנחת שבת וב' וה' ואתה

מֵאָה בְּאִמָּה אַרְבַּעַה הַחֲצַר : וְתַעֲבִיר .
 יַת דִּרְתָּא מִשְׁבָּנָא . לְרוּחַ עֵיבֵר דְּרוּמָא .
 סָרְדִי דְדִרְתָּא דְבוּיָן שְׂזִיר . מֵאָה אַמִּין
 אֹרְכָא . לְרוּחַ חֲדָא : וְאַצְנַע אֶצְרָאדֶק
 אֶלְמַסְכֵּן . מִן גַּהַ' מַהֲבֵי אֲרַגְנוֹב . קָלוּעַ
 לְאֶצְרָאדֶק מִן עֶשֶׂר מִשׁוֹר . מֵאִיהַ דְּרֹאעֵי
 טוֹלָה . לְאֶדְנָהּ אֶלְוֹאֲחֵדָה : וְעַמְדוֹתֵי
 עֶשְׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי
 הַעֲמֻדוֹתֵי וְחֻשְׁקֵיהֶם בְּסָף : וְעַמְדוֹתֵי
 עֶשְׂרִין . וְסַמְכֵיהֶן עֶשְׂרִין דְּנִחְשָׂא . וְוִי
 עֲמֻדוֹתֵיהֶן . וְכַבּוּשִׁיָּהֶן בְּסָף : וְעַמְדָּהּ
 עֶשְׂרִין . וְקוֹאֲעֵדָהּ עֶשְׂרִין מִן נְחָאס .
 וְזֹרְאִינָהּ אֶלְעַמֵּד . וְטוֹלָהּ פְּצָה : וְכָן
 לְפָאֵת צִפּוֹן בְּאַרְבַּעַה קָלָעִים מֵאָה אַרְבַּעַה
 וְעַמְדוֹתֵי עֶשְׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת
 וְוִי הַעֲמֻדוֹתֵי וְחֻשְׁקֵיהֶם בְּסָף : וְכָן לְרוּחַ
 צַפּוֹנָא בְּאֹרְכָא . סָרְדִי מֵאָה אֹרְכָא .
 וְעַמְדוֹתֵי עֶשְׂרִין . וְסַמְכֵיהֶן עֶשְׂרִין
 דְּנִחְשָׂא . וְוִי עֲמֻדוֹתֵיהֶן . וְכַבּוּשִׁיָּהֶן בְּסָף :
 וְכַדִּיאָךְ פִּי גַהַ' אֶשְׁמַאל פִּי אֶמּוֹד . קָלוּעַ
 טוֹלָהּ מֵאִיהַ דְּרֹאעֵי . וְעַמְדָּהּ עֶשְׂרִין .
 וְקוֹאֲעֵדָהּ עֶשְׂרִין מִן נְחָאס . וְזֹרְאִינָהּ
 אֶלְעַמֵּד . וְטוֹלָהּ פְּצָה : וְרַחֲבֵי הַחֲצַר
 לְפָאֵתֵיהֶם קָלָעִים חֲמִישִׁים אַמָּה עֲמֻדוֹתֵיהֶם
 עֶשְׂרֵה וְאַדְנִיָּהֶם עֶשְׂרֵה : וְפוֹתֵיא דְדִרְתָּא
 לְרוּחַ מְעֵרְבָא . סָרְדִי חֲמִשִּׁין אַמִּין .
 עֲמֻדוֹתֵיהֶן עֶשְׂרֵה . וְסַמְכֵיהֶן עֶשְׂרֵה :
 וְעַרְבִי אֶצְרָאדֶק מִן גַּהַ' אֲרַגְנוֹב . קָלוּעַ
 כַּמְסִין דְּרֹאעֵי . עַמְדָּהּ אֶעֱשֶׂרֶה . וְקוֹאֲעֵדָהּ
 עֶשְׂרֵה : וְרַחֲבֵי הַחֲצַר לְפָאֵת קְרָמָה
 מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה : וְפוֹתֵיא דְדִרְתָּא .
 לְרוּחַ קְדוּמָא מִדְּנִתָּא חֲמִשִּׁין אַמִּין :
 וְעַרְבִי אֶצְרָאדֶק . מִן גַּהַ' אֶשְׂרַק כַּמְסִין
 דְּרֹאעֵי : וְחֹמֶשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה קָלָעִים
 לְכַתֵּב עֲמֻדוֹתֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה :
 וְחֹמֶשׁ עֶשְׂרֵי אַמִּין . סָרְדִין לַעֲבָרָא .
 עֲמֻדוֹתֵיהֶן תִּלְתָּא . וְסַמְכֵיהֶן תִּלְתָּא :
 מִנָּה כַּמְסָה עֶשֶׂר דְּרֹאעֵי לֹאֲלֶכֶם .
 וְעַמְדָּהּ תִּלְתָּא . וְקוֹאֲעֵדָהּ תִּלְתָּא :

שמת יח (בתר תורה)

(* ועמדיו קרי תצוה

תצוה את בני ישראל ויקחו אליהם שמן
 ויתן זה פתית למאור להעלות נר תמיד
 ואת הפקיד ית בני ישראל ויסבין לה
 משה ויתא דבא פתישא לאנהרא
 לאדלקא פוצינא תדרא: ואנת פמר
 בני אסראיל באן יאתוך ברהן זית צאף
 מדקוק לאראצאה לתסרג בה אסרג
 דאימא: פאהר מוער מהיזן לפרכת אשר
 עליה עדות יערך אתו אהרן ובניו מערב
 עדיבקר לפני יתה חקת עולם דדרתם
 מאת בני ישראל: במשבן זמנא מברא
 דפרוכתא דעל סדרותא. יסדר יתיה
 אהרן ובניהו. מרמשא עד צפרא קדם
 יי. קים עלם דהרוהן. מן בני ישראל:
 פי כבא ארמחצר פי כארג אסרג אדי
 עדי אשהאדה. ינצדה הרון ובניה. מן
 אלעשי אדי אצבא בין ידי אדה.
 רסם אדהר לאניאדהם. מן בני אסראיל:
 ואתה הקרב אליך את אהרן
 אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל
 לכהני לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
 ואיתמר בני אהרן: ואת קריב דותך
 ית אהרן אחיך וית בנוהי עמיה. מנא
 בני ישראל לשמשא קדמי אהרן. נדב
 ואביהוא. אלעזר ואיתמר בני אהרן:
 ואנת אינא קדם אליך הרון אביך ובניה
 מעה. מן בין בני אסראיל ליאמו לי.
 הרון. נדב ואביהוא. אלעזר ואיתמר
 בניה: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
 לכבוד ולתפארת: ותעביד לבושי
 קודשא לאהרן אחיך. ליקר ולתושבחה:
 ואצנע תיאב קדם הרון אביך. לכראמה
 ופבר: ואתה תדבר ארפי חבמי לב
 אשר מדאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
 אהרן לקדשו לכהני לי: ואת. תמליל
 עם פל חבימי לבא. דאשלימית עמהון
 רוח חכמא. ויעבדון. ית לבושי אהרן.
 לקדשותיה לשמשא קדמי: ואנת כלם
 כל חבים אלקרב. אדי אכמרת פיה עלם

רוח אלהכמה. אן יצנעו תיאב הרון.
 לתקדשה ויאם לי: ואלה הבגדים אשר
 יעשו חשן ואפוד ומעיל ובתנת תשבץ
 מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן
 אחיך ובגדי לכהני לי: ואלין לבושיא
 דיעבדון. תוינא ואפרא ומעילא.
 ובתנין מרמצון מצנפן והמינין. ויעבדון
 לבושי קודשא. לאהרן אחיך. ובגדי
 לשמשא קדמי: והרה אתיאב אדי
 יצנעוהא. ברנה וצדרה וממטר. ותוניה
 מושאה ועמאמה וזנאר. ויצנעו תיאב
 קדם. הרון אביך. ולבניה ליאמו לי:
 והם יקחו את הזהב ואת התבולת ואת
 הארגמן ואת תולעת השני ואת השש
 ואנין יסבין ית דהבא. וית תבלא וית
 ארגונא. וית צבע זחורי וית פוצא: והם
 יאכרו אדהב. ואראסמאנגון ואלארגואן.

ואצבג אקרמו ואלעשר: פ
 ועשו את האפוד זהב תבולת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור מעשה השב:
 ויעבדון ית אפרא. דהבא. תבלא
 וארגונא. צבע זחורי. ובין שזיר עובד
 אומן: ויצנעו אצדרה. מן דהב ואסמאנגון
 וארגואן. וצבג קרמו. ועשר משזור
 צנעה האדק: שתי כתפת חבורת יהיה
 לו ארשני קצותיו וחבר: הרון בתפין
 מלפפן. יהון ליה. על תרין ספרוהי
 ויתלפף: ודהא גיבאן מכויטאן. תבון
 עדי טרפיהא: ותשב אפדתו אשר עליו
 כמעשהו מפני יהיה זהב תבולת וארגמן
 ותולעת שני ושש משור: והמן תקוניה
 דעלוהי. בעובדוהי מניה יהי. דהבא.
 תבלא וארגונא. וצבע זחורי ובין שזיר:
 ושפשג אצדרה אדי עליהא. בצנעתהא
 יבון מתלהא. מן דהב ואסמאנגון
 וארגואן. וצבג קרמו ועשר משזור:
 וקחת את שתי אבני שהם ופתחת
 עליהם שמות בני ישראל: ותסב. ית
 תרתין אבני כורלא. ותגורף עליהון.

חלק הרקדוק א) שמן וית זר. בקמין (ר"ב):

שְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכֵן הִגְרִי אֶבְלֹר .
 וְאִנְקֵשׁ עֲלֵיהֶמָּא . אִסְמָא בְנֵי אִסְרָאֵל :
 שְׁשֵׁה מִשְׁמַתֶּם עַל הָאֲבָן הָאֶחָת וְאֶת־
 שְׁמוֹת הַשְּׁשֵׁה הַנּוֹתְרִים עַל־הָאֲבָן הַשְּׁנִית
 בְּתוֹדְדָתֶם : שְׁתָּא מִשְׁמַתְהוֹן . עַל
 אֲבָנָא חֲדָא . וְיַת שְׁמַתָּה . שְׁתָּא
 דְאִשְׁתְּאֲרוּ . עַל אֲבָנָא תְּנִייתָא פְּתוֹלְדִתְהוֹן :
 סְתָה מְנַהָא . עַדִּי אַחַר אִואַחְדָּה . וְאִסְתָּה
 אִלְאִסְמָא אִלְבְּאִקִּיה . עַדִּי אַחַר אִתְאֲנִיה
 כְּתִיאִלִידְהֶם : מַעֲשֵׂה חֲרִשׁ אֲבָן פְּתוֹחִי
 הָתֵם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסְּפַת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה
 אֹתָם : עֹבֵד אֹמְן אֲבָן מְבָא . פְּתַב
 מִפְּרֵשׁ בְּגִדָּה דְעֹזְבָא . הַגְּלוּפִית תִּרְתִּין
 אֲבָנִיא . עַל שְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . מִשְׁקֶעֶן .
 מִרְמָצֵן בְּדָהָב תַּעֲבִיד יְתָהוֹן : צִנְעָה
 כְּרִט אִלְגוּהַר . כְּנִקֵּשׁ אִלְבְּאָתֶם . תִּנְקֵשׁ
 עַדִּי אִלְחַגְאָרָה . אִסְמָא בְנֵי אִסְרָאֵל .
 וְאִצְנַעְהָא . תַּחֲטִיט בְּהָא עֵיוֹן מִן דְּהָב :
 וְשְׁמַת אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתִפְתִּי
 דְאִפְּד אֲבָנִי וּבְרִין לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא
 אֲהָרִן אֶת־שְׁמוֹתֶם לְפָנַי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי
 כְּתִפּוֹי לְזַכְרִן : וְתִשׁוּי יַת תִּרְתִּין אֲבָנִיא .
 עַל כְּתִפִּי אִיפּוֹדָא . אֲבָנִי דְיִבְרָנָא לְבִנֵי
 יִשְׂרָאֵל . וְיִפְגַּד אֲהָרִן יַת שְׁמַתְהוֹן . קְדָם
 יי . עַל תִּרְיִן כְּתִפּוֹתֵי דְיִבְרָנָא : וְצִיִּיר
 אִלְחַגְרִין פִּי גִיבֵי אַצְדָּרָה . חַגְאָרָה דְכִרָא
 לְבִנֵי אִסְרָאֵל . וְיַחֲמַר הַרוֹן אִסְמָאִיהֶם .
 בֵּין יְדֵי אֲרָה . עַדִּי כְּתִפִּיה דְכִרָא : ס
 וְעֵשִׂית מִשְׁבְּצַת זָהָב : וְתַעֲבִיד מִרְמָצֵן
 דְּדָהָב : וְאִצְנַע עֵיוֹן מִן דְּהָב : וְשְׁתֵּי
 שְׂרָשְׂרַת זָהָב מְגֻלָּת תַּעֲשֶׂה אֹתָם
 מַעֲשֵׂה עֶבֶת וְנִתְתָּה אֶת־שְׂרָשְׂרַת
 הָעֶבֶת עַל־הַמִּשְׁבְּצַת : וְתִרְתִּין תִּבִּין
 דְּדָהָב דְּבִי . מִתְחַמֵּן . תַּעֲבִיד יְתָהוֹן עֹבֵד
 גְּדִילוֹ . וְתִתִּין . יַת תִּבְיָא גְּדִילְתָּא עַל

מִרְמָצַתָּא : וְסִלְסִלְתִּין מִן דְּהָב כְּאֵין .
 מִעֲתִדְלִתִּין תַּצְנַעְהֶמָּא צִנְעָה צִפְר . וְעִלְק
 אִסְלִסְלִתִּין אִמְצִפּוֹרְתִין עַדִּי אִלְעֵיוֹן :
 ס וְעֵשִׂית הַשֵּׁן מִשְׁפֵּט מַעֲשֵׂה
 חֲשָׁב כְּמַעֲשֵׂה אִפְרֵ תַעֲשִׂי זָהָב תִּכְלַת
 וְאִרְגְּמֵן וְתוֹלְעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁזֵר תַּעֲשֵׂה
 אֹתוֹ : וְתַעֲבִיד . הַשֵּׁן דִּינָא עֹבֵד אֹמְן .
 כְּעֹבֵד אִיפְּדָא תַעֲבִידְנִיה . דְּהָבָא . תִּכְלָא
 וְאִרְגְּמָא . וְצִבְעֵ זְהוּרִי . וּבִין שְׂזֵר תַעֲבִיד
 יְתִיה : וְאִצְנַע בְּדָהָב מְהוּאָה צִנְעָה
 הָאִדְק . כְּצִנְעָה אַצְדָּרָה . מִן דְּהָב
 וְאִסְמָאֲנִין וְאִרְגְּמָא . וְצִבְגֵ קִרְמוֹ . וְעִשְׂר
 מִשְׁזֵר תַּצְנַעְהָא : רְבִיעֵ יְהוָה כְּפִיד זֶרֶת
 אֲרָפֵ וְזֶרֶת רַחֲפוֹ : מִרְבַּע (מִרְבַּע) יְהוָה
 עֵיף . זֶרֶתָא אִוְרְבִיָּה וְזֶרֶתָא פּוֹתִיָּה :
 וְלִכּוֹן מִרְבַּעָא מִצְאֵעֵפָא . טוֹדָה שְׁבֵר
 וְעֵרְצָה שְׁבֵר : וּמְלֵאֲתָ בּוֹ מְלֵאֲתָ אֲבָן
 אֲרַבְעָה טוֹרִים אֲבָן טוֹר אֲדָם פְּטוּדָה
 וּבְרִקַת הַטּוֹר הָאֶחָד : וְתִשְׁלִים בֵּיה
 אִשְׁלָמוֹת אֲבָנָא . אֲרַבְעָא סְדְרִין דְאֲבָן
 מְבָא . סְדְרָא קְדָמָתָא . סְמָקוֹ דְקָמוֹ וּבְרִקוֹ .
 סְדְרָא חֲדָ : וְאַנְעִם פִּיה . אֲרַבְעָה סְטוֹר
 מִן נְצִם אִנְוָהר . אִסְטֵר אִלְאֹוֹד
 יַאֲקוֹת אַחַמֵר . וְזִמְרָד וְאַצְפֵר :
 וְהַטּוֹר הַשְּׁנִי נִפְךָ סְפִיר וְיִוְהִלֵם : וְסְדְרָא
 תְּנִנָא . אִזְמֵרְגִדִין (אִזְמֵרְגִדִין) . שְׁבִיזוֹ
 וְסִבְהָלוֹם : וְאִסְטֵר אִתְאֲנִי . כְּחֵלִי וּמְהָא
 וּבְהֵרְמָאן : וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שְׁבוֹ
 וְאַחַקְמָה : וְסְדְרָא תְּלִיתָאָה . קְנִיבִירִי
 מְרַקִיא וְעֵין עֵגְלָא : וְאִסְטֵר אִתְאֵת . גִּזְע
 וְסִבְגֵ וּפִירוֹזִג : וְהַטּוֹר הַרְבִּיעִי הַתְּרִישִׁי
 וְשֵׁם וְיִשְׁפָה מִשְׁפָּצִים זָהָב יְהוָה
 בְּמְהוּאָתֶם : וְסְדְרָא רְבִיעָאָה . פְּרוֹם יִפְּא
 וּבִוְרָא וּפְנִתִירִי . מִרְמָצֵן בְּדָהָב . יְהוֹן
 בְּאִשְׁלָמוֹתְהוֹן : וְאִסְטֵר אִרְאֵבֵע . אִזְרֵק
 וּבְרֹר וְיִסָּף . וְתִכּוֹן מַעֲיִינָה בְּדָהָב פִּי

ב

חלק הרקדוק. ב) מעשה חרש. תיבת חרש היא ובסמוך הריש פתוח מן הרגושים [מהר"ב]. ולולי הריש היה רגוש לכן לא תשתנה חנועתו בסמיכות כמשפט כל הרגושים: ג) על כתפת האפר. הפ"א רפה בכל התיגאן וכן כולו דלקמן: ד) וימלס. הפ"א בקט"ץ חטף בכל התיגאן: ה) תרשיש ושהם וישפה. הפ"א רפה בכל התיגאן וכולו שארא. וכתב רד"ק כי הקמין רחב והש"א נע ושכך קבלו קריאתה. ע"ש בס' חלק הרקדוק וב"ב הר"י ו' מלך ויהיה לך לאות התיבת ישפה שביחוקאל מ"ח שבא שופר בודר כי היא בשעם זקף ולא כן כאן שבאה באתנח ולעולם כי קריאתה שוה:

נצאמהא

נצאמהא: והאבנים תהיין עד-שמות
 בני-ישראל שתים עשרה עד-שמותם
 פתוחי חותם איש על-שמו תהיין לשני
 עשר שבט: ואבניא. יהוין. עד שמהת
 בני ישראל. תרתא עשרי עד שמהתהון.
 כתב מפרש בגלף דעוקא גבר על שמיה.
 יהוין. לתרי עשר שבטין: ולתבון
 אלחגארה עדי אסמא בני אסראי. אד
 הי אתני עשר נציר אסמא אהם. כנקש
 ארכאתם אסם כל ואחד עדי חגרה.
 תבון לאתני עשר סבט: ועשית עד-
 החשן ושרשת גבלת מעשה עבת זהב
 טהור: ותעביד על חושנא. תבין מתחמן
 עובר גדין. דדהב דבי: ואצנע לאברנה.
 סלסלתין מעתודה צנעה צפר. מן דהב
 כאץ: ועשית עד-החשן שתי טבעות
 זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני
 קצות החשן: ותעביד על חושנא. תרתין
 עוקן דדהב. ותתין. ית תרתין עוקתא.
 על תרין סטרי חושנא: ואצנע להא
 חלקתין מן דהב. ואגעלהמא פי מרפיהא:
 ונתתה את-שתי עבתת הזהב עד-שתי
 הטבעות אר-קצות החשן: ותתין. ית
 תרתין גדין דדהב. על תרתין עוקתא.
 בסטרי חושנא: ועלק צפירתי אדהב.
 עדי אדחלקתין. אתי פי טרפי אברנה:
 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן עדי
 שתי המשבצות ונתתה על-כתפות
 האפר אדימול פניו: וית תרתין גדין
 דעד תרין סטרוהי. תתין על תרתין
 מרפצתא. ותתין. על כתפי איפודא
 לקביל אפוחי: וטרפי אצפירתין אאכרתין.
 תעלקהמא עדי ארעיון. פתציר עדי
 גיבי אצורה מן מקדמהא: ועשית שתי
 טבעות זהב ושמת אתם עד-שני קצות
 החשן עד-שפתו אשר אד-עבר האפר
 ביתה: ותעביד. תרתין עוקן דדהב.
 ותשוי ותהון. על תרין סטרי חושנא.
 על ספתיה. דלעברא דאיפודא לגיו:

ואצנע איצא חלקתין מן דהב.
 ואגעלהמא פי טרפי אברנה. פי
 האשיתהא. אתי אדי גאנב אצורה מן
 דאבר: ועשית שתי טבעות זהב ונתתה
 אתם עד-שתי כתפות האפר מלמטה
 ממוך פניו לעמת מחברתו ממוך לחשב
 האפוד: ותעביד תרתין עוקן דדהב.
 ותתין ותהון. על תרין כתפי איפודא
 מדרע מדקביל אפוחי. לקביל בית דופי.
 מעקו. להמין איפודא: ואצנע איצא
 חלקתין מן דהב. ואגעלהמא באיזא גיבי
 אצורה מן אספל ממא ירי וגההא.
 אמאם תאיפהא. פוק שפשגהא: וירכסו
 את-החשן מטבעתו אר-מבעת האפר
 בפתיל תבלת להיות עד-חשב האפר
 ולא יזה החשן מעל האפר: ויחדון ית
 חושנא. מעוקתיה. לעוקת איפודא
 בחוטא דתכילתא. למחוי על המין
 איפודא. ולא יתפרק חושנא. מעקו
 איפודא: ויחבכו אברנה. מן חלקהא
 אדי חק אצורה בסדך מן אסמאנון.
 התא תציר פוק שפשגהא. ודא תוז
 מנהא: ונשא אהרן את-שמות בני-
 ישראל בחשן המשפט עד-לבו בבאו
 אר-הקדש דזכרון לפני-יהוה תמיד:
 ויטול אהרן. ית שמחת בני ישראל.
 בחשן דינא. על דפיה במיעליה לקודשא.
 לדוכרנא קדם יי תדירא: ויחמל הרון
 אסמא בני אסראי. פי אברנה
 אלמהיאח. עדי צורה פי דכולה אקדם.
 דכרא בין ידי אדה דאימא: ונתת אדי
 חשן המשפט את-האורים ואת-התמים
 והיו עד-לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
 אהרן את-משפט בני-ישראל עד-לבו
 לפני יהוה תמיד: ותתין בחשן דינא.
 ית אוריא וית תומיא. ויהון על לבא
 דאהרן. במיעליה לקדם יי. ויטול אהרן.
 ית דין בני ישראל על דפיה. קדם יי
 תדירא: ואגעל פי אברנה אלמהיאת.

אלאנאר
 חלק הרקדוק. (ו) שרשת גבלת. השו"א שבוש נע מפני הנעיא שבש"ן וכ"ה בכל הרגואן: (* מטבעתו קרי

אלאנואר וצחאית. ותבון ערי צדק
הרון. פי דכולה בין ידי אלה. ויהמך הרון
הואה בני אסראיל ערי צדקה. בין ידי
אלה דאימא: ׀ ועשית אתי
מעיר האפוד בקיר התבלת: ותעביר.
ית מעיר אפודא גמיר תבא: ואצנע
ממטר אדצדקה. גמלתה מן
אסמאנגון: והיה פיראשו בתוכו שפה
יהיה לפיו סביב מעשה ארג פפי תהרא
יהיה לז לא יקרע: ויהי פומיה כפיל
לגויה. תורא. יהי מקף לפומיה סחור
סחור עובר מתי. כפום שרין. יהי ליה
דא ותבוע: ויבון פאה אדי הו ראסה
פי וסטה. וחאשיה תחיש בה מסתדירא
צנעה חאיד. כפם ארע. יציר לה לרא
יכתרק: ועשית עדשוליו רפני תבלת
וארגמן ותולעת שני עדשוליו סביב
ופעמני זהב בתוכם סביב: ותעביר על
שפולוהי. רפוני תבא וארגונוא וצבע
זהורי. על שפולוהי סחור סחור. וזגין
(וזגין) דדהב. ביניהון סחור סחור: ואצנע
פי דילה. רמאמין מן אסמאנגון וארגונוא
וצבג קרמו. פי דילה מסתדירא. וגלאגר
מן דהב. פי מא בינהם מסתדירא: פעמן
זהב ורפון פעמן זהב ורפון עדשוליו
המעיר סביב: זגא (זגא) דדהבא ורפוניא.
זגא (זגא) דדהבא ורפוניא. ועל שפוליו מעירא
סחור סחור: גלגל מן דהב ורמאנה גלגל מן
דהב ורמאנה. פי דיג אממטר מסתדירא:
והיה עד אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו
אל הקדש לפני יהוה וביצאתו ולא ימות:
ויהי על אהרן לשמשא. וישתמע קליה.
במיעדיה קודשא. לקדם יי. ובמפקיה
ולא ימות: ויבון ערי הרון אד יכרם.
ויסמע צותה. פי דכולה אדי אלקדם.
בין ידי אלה. ופי כרוגה ולא יהלך:
׀ ועשית ציץ זהב טהור ופתחת
עליו פתוחי חתם קדש ליהוה: ותעביר
ציצא דדהב דכי. ותגלוף עלוהי כתב
מפרש. קדש ליי: ואצנע עצאבה מן

דהב כפי. ואנקש עדיה כנקש
אלכאתם. קדש ליי: ושמת אתו ערי
פתיל תבלת והיה עדיה מצנפת ארמו
פני המצנפת יהיה: ותשוי יתיה על
הוטא דתבילתא. ויהי על מצנפתא לקביר
אפי מצנפתא ירו: ושדהא בסרך מן
אסמאנגון. ותבון דון אדעמאמה מן
מקדמהא: והיה עדי מצנפת אהרן ונשא
אהרן את עני הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה
עדי מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה:
ויהי על בית עינוהי דאהרן. וישול אהרן
ית ענית קודשא. דיקדשו בני ישראל.
לקל מתנת קודשיהון. ויהי על בית
עינוהי תדירא. לרעוא להון קדם יי:
ותבון ערי גבהה הרון. אד יפתגפר ען
דנוב אדאקראם. אדי יקדסהא בני
אסראיל. לגמיע עטאיאהם ואקדאסהם.
פתבון ערי גבהתה דאימא. לירתצא
ענהם בין ידי אלה: ושפצת התנת
שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה
מעשה רקם: ותרפיץ בתונוא דבוצא.
ותעביר מצנפתא דבוצא. והמין תעביר
עובר צייר: ווש אתוניה מן עשר. ואצנע
אדעמאמה מן עשר. ואזנאר תצנעה
צנעה ראקם: ולבני אהרן תעשה כתנת
ועשית להם אבנטים ומגפעות תעשה
להם לקבוד ולתפארת: ולבני אהרן
תעביר פתונין. ותעביר להון המנין.
וקובעין תעביר להון. ליקר ולתושבחה:
ולבני הרון תצנע תואניא. ואצנע להם
זנאנירא. וקראנסא תצנע להם. לכראמה
ופכר: והדבשת אתם את אהרן אחיך
ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את
ידם וקדשת אתם וכהנודי: ותלביש
יתהון ית אהרן אחיך. וית בנוהי עמיה.
ותרפי יתהון. ותקריב ית קורבנהון.
ותקדיש יתהון וישמשון קדמי: ואכסהמא
הרון אביך. ובניה מעה. ואמסחהם.
ואכמל ואגבהם. וקדסהם ויאמו לי:

יפ שמות (כתר תורה)

ועשה

וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְנָסִים כְּכֹד לְכֹסֹת בָּשָׂר
 עֲרֹה מִמֵּתְנִים וְעֲדִירָכִים יִהְיוּ: וְעֲבִיד
 לְהוֹן מִכְנָסִין דְּבוּן. לְכֹסֶאָה בָּשָׂר עֲרִיא.
 מִחֲרָצִין וְעַד יִרְכֵן יִהְיוּ: וְאֶצְנַע לָהֶם
 סְרָאוּר מִן עֵשֶׂר. לְתַנְטִי מִן אֲבֵרָאנָהם
 אִסוּה. מִן אֲרַחֲקוּיִן אֱלֹהֵי אֲרַבְבַּתִּין תִּכּוּן:
 וְהִיוּ עַד־אֲהֲרֹן וְעַד־בְּנָיו כְּבָאֵם | אֱלֹהֵי אֲהֲרֹן
 מוֹעֵד יֵאוּ בְּנִשְׁתֵּם אֱלֹהֵי־הַמּוֹזֵבֶת לְשֵׁרֶת
 בְּקֹדֶשׁ וְלֹא־יִשְׁאוּ עֵינָן וּמִתּוֹ חֲקַת עוֹלָם
 לֹא וְלִזְרָעוֹ אַחֲרָיו: וְיִהְיוּ עַל אֲהֲרֹן וְעַל
 בְּנָוְהִי. בְּמִיעָדֵהוֹן לְמִשְׁכַּן וּמִנָּא. אֵל
 בְּמִקְרָבֵהוֹן לְמַדְבָּחָא לְשִׁמְשָׂא בְּקוֹדֶשָׁא.
 וְלֹא יִקְבְּרוּן חוּבָא וְלֹא יִמוּתוּן. קִים עֲלֵם.
 לִיה וְכִבְנוֹהִי בְּתַרוּהִי: פִּתְכוּן עַל־יְהוָה הַרְוֹן
 וּבְנִיה. פִּי דְכוּלָּהֶם אֱלֹהֵי כְּבֹא אֲלֻמַּחְצֵר.
 וּפִי תְקַדְמָהֶם אֱלֹהֵי אֲלֻמְדָּבַח לִיבְדָמוֹ פִּי
 אֲלֻקְדָם. וְלֹא יִחַמְדוּ עֵנָה וּזְרָא פִּיהֲלֻכוּן.
 רַסֵּם אֲדָהֵר. לֵה וּלְנִסְלָה מִן בַּעֲדָה:
 ס וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם
 לְקֹדֶשׁ אַתֶּם לְכַתֵּן לִי לְקַח פֶּר אֶחָד בֶּן־
 בְּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם: וְדִין פִּתְהַנְמֵא.
 דִּתְעַבִּיד לְהוֹן. לְקֹדֶשָׁא יִתְהוֹן לְשִׁמְשָׂא
 קְדָמִי. סָב. תוֹר חַד בְּרַ תוֹרִי. וְדִכְרִין
 תְּרִין שְׁלָמִין: וְהִדָּא אֲלֻמְרָ. אֱלֹהֵי תַצְנַעָה
 לָהֶם. לְתַקְדָּסָהֶם לִיאֲמוֹ לִי. כֹּד רֵתָא מִן
 אֲלֻבְקָר. וּכְבִשִׁין צַחֲיָחִין: וְלָהֶם מִצּוֹת
 וְחֻלָּת מִצַּת בְּלוּלָת בְּשִׁמְן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת
 מִשְׁתִּים בְּשִׁמְן סֹלֶת חֲטִים תַּעֲשֶׂה אַתֶּם:
 וְלָחִים פִּטִּיר. וְגִרִיצֵן פִּטִּירֵן דְּפִילֵן בְּמִשְׁחָ.
 וְאַסְפּוּגִין פִּטִּירִין דְּמִשִּׁיחִין בְּמִשְׁחָ. סֹלֶת
 דְּחֲטָיִן תַּעֲבִיד יִתְהוֹן: וּכְבוֹ פִּטִּיר. וְגִרָאֻרָק
 פִּטִּיר מִלְתּוֹת כְּדָהֵן. וּרְקָאֻק פִּטִּיר
 מִמְסוּחַ בְּדָהֵן. מִן סָמַד אֲחַנְטָה תַצְנַעָהָ:
 וְנִתְתָּ אֹתָם עַל־סֵד אֶחָד וְהַקְרַבְתָּ אֹתָם
 בְּסֵד וְאֶת־הַפָּר וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם: וְתִתִּין
 יִתְהוֹן עַל סֵדָא חַד. וְתַקְרִיב יִתְהוֹן בְּסֵדָא.
 וְיִתְ תוֹרָא. וְיִתְ תְּרִין דְּכָרִין: וְאֲנַעֲדָהֻמָּא
 פִּי סֵלָה וְאַחֲרָה. וְקִדְמָהֻמָּא פִּיהָא. מַע

ה

אֲדָת וְאֲלֻכְבָּשִׁין: וְאֶת־אֲהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו
 תַקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם
 בַּמַּיִם: וְיִתְ אֲהֲרֹן וְיִתְ בְּנָוְהִי תַקְרִיב.
 לְתַרְעֵ מִשְׁכַּן וּמִנָּא. וְתַסְחֵ יִתְהוֹן יִבְמִיא:
 וְקִדְם הַרְוֹן וּבְנִיה. אֱלֹהֵי כְּבֹא אֲלֻמַּחְצֵר.
 וְאֲנַסְלָהֶם בְּאַלְמָא: וְלִקְחַת
 אֶת־הַבְּנָדִים וְהִדְבַּשְׁתָּ אֶת־אֲהֲרֹן אֶת־
 הַכֹּהֲנֵת וְאֶת מַעֲלֵד הָאֵפֶר וְאֶת־הָאֵפֶר
 וְאֶת־הַחֲשִׁין וְאֶפְדַּת לֹא בְּחִשָּׁב הָאֵפֶר:
 וְתַסְבֵּ יִתְ לְכוּשִׂיא. וְתַלְפִּישֵׁי יִתְ אֲהֲרֹן יִתְ
 פִּתְהַנְמֵא. וְיִתְ מַעֲלֵד אֵיפּוּדָא. וְיִתְ אֵיפּוּדָא:
 וְיִתְ חוּשָׁנָא. וְתַתְקִין לִיה. בְּדָמִין אֵיפּוּדָא:
 וְכֹד אֲתִיאֵב. וְאַרְבַּס הַרְוֹן אֲתוּנִיה.
 וְאַמְמַטֵר וְאַצְדָּרָה וְאַרְבָּדָה. וְאַשְׁרָדָה
 בְּשַׁפְשֻׁגָהָ: וְשִׁמְתָּ הַמְצַנֶּפֶת עַד־רֵאשֵׁי
 וְנִתְתָּ אֶת־גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמְצַנֶּפֶת:
 וְתִשְׁוִי מְצַנֶּפֶתָא עַל רִישֵׁיהָ. וְתִתִּין יִתְ
 כְּלִידָא דְּקִדְשָׁא עַל מְצַנֶּפֶתָא: וְצִיִּיר
 אֲרַעֲמָמָה עַל־יְ רֵאסָה. וְאַנְעֵל תֵּאֵג
 אֲלֻקְדָם דוֹן אֲרַעֲמָמָה: וְלִקְחַת אֶת־
 שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְיַצְקַת עַל־רֵאשֵׁי וּמִשְׁחַתָּ
 אֹתוֹ: וְתַסְבֵּ יִתְ מִשְׁחָא דְּרִבּוּתָא. וְתַרִּיק
 עַל רִישֵׁיהָ. וְתַרְבִּי יִתְהִי: וְכֹד מִן דָּהֵן
 אֲלֻמְסָח. וְצֵב עַל־יְ רֵאסָה. וְאַמְסַחָה:
 וְאֶת־בְּנָיו תַקְרִיב וְהִדְבַּשְׁתֶּם פִּתְהַנְתָּ: וְיִתְ
 בְּנָוְהִי תַקְרִיב. וְתַלְפִּישֵׁינוֹן פִּתְהַנְיִן: תֵּם
 קִדְם בְּנִיה. וְאַרְבַּסָּהֶם תוּאֲנִיא: וְחֲנַרְתָּ
 אֹתָם אֲבִיט אֲהֲרֹן וּבְנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם
 מִגְּפֻעֹת וְהִיתָה לָהֶם פִּהָנָה לְחֲקַת עוֹלָם
 וּמִלְאֵת יַד־אֲהֲרֹן וְיַד־בְּנָיו: וְתוֹרִיו יִתְהוֹן
 הַמְּיַנִּין אֲהֲרֹן וּבְנָוְהִי. וְתַתְקִין לְהוֹן קוּבְעִין.
 וְתִהִי דָהֵן. פִּתְהַנְתָּא לְקִים עֲלֵם. וְתַקְרִיב
 קוּרְבָנָא דְּאֲהֲרֹן וְקוּרְבָנָא דְּבְנָוְהִי:
 וְאַשְׁרָדָהֶם בְּזִנְאֵנִיר הַרְוֹן וּבְנִיה. וְקִלְדָהֶם
 קִלְאֲנָסָא. פִּתְצִיר לָהֶם אֲמָמָה רַסֵּם
 אֲדָהֵר. וְאַכְמֵד וְאַנְבֵּ הַרְוֹן וּוְאַנְבֵּ בְנִיה:
 וְהַקְרַבְתָּ אֶת־הַפָּר לְפָנַי אֶחָד מוֹעֵד וּסְמָד
 אֲהֲרֹן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֵאשֵׁי הַפָּר:

חלק הקדוק. (1) או בנשתם אל המוכח. תיבת המוכח בפשטא אחת כחית והוא מלרע. וכ"כ א"ת שכו"ה בספרי ספרד ע"ש כפ' לך לך.

וּתְקַרִיב יֵת הַזֹּרֵא. לְקֹדֶם מִשְׁפֵּן זְמַנָּא.
 וְיִסְמְךָ אַהֲרֹן וּבְנֵיהוּ. יֵת יִדְיָהוּן עַל רִישׁ
 הַזֹּרֵא: וְקֹדֶם אֶרֶת. בֵּין יְדֵי כְבֹא אֶלְמַחְצֵר.
 וְיִסְנֵד הָרוּן וּבְנִיה. אִידִיהֶם עֲלֵי רֵאסָה:
 וְשַׁחֲטֵת אֶת־הַפֶּר לְפָנָי יִהְיֶה פֶתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד: וְתִבּוֹס יֵת הַזֹּרֵא קֹדֶם יי. פֶּתַח עַד
 מִשְׁפֵּן זְמַנָּא: וְאִדְבַּחַה בֵּין יְדֵי אֱלֹהִים. עֲנֵד
 בֹּאב כְּבֹא אֶלְמַחְצֵר: וְלִקְחֵת מִדָּם הַפֶּר
 וְנִתְתָה עַל־קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעָה וְאֶת־
 כְּדֵי־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: וְתִסַּב
 מִדְּמָא דְהַזֹּרֵא. וְתִתִּין. עַד קַרְנֵת מִדְּבַחַה
 בְּאֶצְבָּעָה. וְיֵת כֹּד דְּמָא תִּשְׁפֹּךְ. לִיסְדָא
 דְּמִדְּבַחַה: וְכֹד מִן דְּמָה. וְאִנְעֵלָה עֲלֵי
 אֲרַכָּאן אֶלְמִדְּבַחַה בְּאֶצְבָּעָךְ. וְצִב בְּאִקִּיָּה
 עֲנֵד אִסְאָסָה: וְלִקְחֵת אֶת־כֹּד־הַחֵלֶב
 הַמִּכְסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב יי וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־
 הַכֶּבֶד וְאֶת שְׁתֵּי הַפְּלִית וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
 עֲלִיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ: וְתִסַּב. יֵת כֹּד
 תִּרְבָּא דְּחָפִי יֵת גִּיּוּא. וְיֵת חֲצֵרָא דְעַד
 כֶּבֶדָא. וְיֵת תִּתִּין בּוֹלִין. וְיֵת תִּרְבָּא
 דְעֲלִיהֶן. וְתִסִּיק לְמִדְּבַחַה: וְכֹד מִנָּה
 גְּמִיע אֲתֹרֵב אֶלְמִנְטֵי אֶלְגוּף. וְאִידֵהוּ
 אֶלְכַבֵּד וְאֶלְכְּלוֹתִין. וְאִשְׁחַם אִדֵּי
 עֲלִיהֶמָּא. וְקֹתֵר דֹּאךְ עֲלֵי אֶלְמִדְּבַחַה:
 וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֶּר וְאֶת־עֲרוֹ וְאֶת־פֶּרְשׁוֹ
 תִשְׂרֹף בְּאֵשׁ מְחֻיץ לְמַחְנֶה חֲטָאת הוּא:
 וְיֵת בֶּשֶׂר הַזֹּרֵא וְיֵת מִשְׁפִּיָּה וְיֵת אוֹכְלִיָּה.
 תּוֹקֵד בְּנוֹרָא. מִכְּרָא לְמִשְׁרִיתָא. חֲטָאתָא
 הוּא: וְלַחַם אֶרֶת וְגִדְדָה וּפְרִתָּה. אַחֲרָקָה
 בְּאֵנָר כְּאֵרֵג אֶלְעִסְכֵּר. לֵאנָה דְכוּת:
 וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וּסְמְכוּ אֶהֲרֹן
 וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֵאשׁ הָאֵיל: וְיֵת
 דְּכָרָא חַד תִּסַּב. וְיִסְמְכוּ. אֶהֲרֹן וּבְנֵיהוּ.
 יֵת יִדְיָהוּן עַל רִישׁ דְּכָרָא: תֵּם קֹדֶם
 אַחַד אֶלְכַבְּשִׁין. וְיִסְנֵד הָרוּן וּבְנִיה.
 אִידִיהֶם עֲלֵי רֵאסָה: וְשַׁחֲטֵת אֶת־הָאֵיל
 וְלִקְחֵת אֶת־דָּמוֹ וְזָרְקֵת עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

וְתִבּוֹס יֵת הַזֹּרֵא. וְתִסַּב יֵת דְּמִיָּה. וְתִזְרוּק
 עַד מִדְּבַחַה סְחוּר סְחוּר: וְאִדְבַּחַה. וְכֹד
 מִן דְּמָה. וְרִישָׁה עֲלֵי אֶלְמִדְּבַחַה מִסְתֵּדִירָא:
 וְאֶת־הָאֵיל תִּנְתַּחַת גְּנִתְחִיו וְרַחֲצֵת קִרְבּוֹ
 וְכִרְעֵיו וְנִתְתָה עַל־גְּנִתְחִיו וְעַל־רֵאשׁוֹ: וְיֵת
 דְּכָרָא. תִּפְלִיג לְאֶבְרוּהִי. וְתַחֲלִיל גִּיּוּא
 וְכִרְעוּהִי. וְתִתִּין עַד אֶבְרוּהִי וְעַד רִישֵׁיהִ:
 וְעֵצָה אֶעֱצֵאָא. וְאִנְסֵל גּוּפָה וְאֶכְאֲרֵעָה.
 וְאֶצְפֵּהָ עֲלֵי אֶעֱצֵאָה וְרֵאסָה: וְהִקְטַרְתָּ
 אֶת־כֹּד־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲקָה הוּא לִיהוּדָה
 רִיחַ גִּיחֻחַ אִשָּׁה לִיהוּדָה הוּא: וְתִסִּיק יֵת
 כֹּד דְּכָרָא לְמִדְּבַחַה. עַד־תָּא הוּא קֹדֶם יי.
 לְאֶתְקַבְּלָא בְּרִעוּא. קוֹדְבָנָא קֹדֶם יי הוּא:
 וְקֹתֵרָה עֲלֵי אֶלְמִדְּבַחַה. לֵאנָה צֵעִידָה
 לְדָה. מִקְבוּד מִרְצֵי. קִרְבָּאן הוּ דְלָה:
 וְלִקְחֵת אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי וּסְמְךָ אֶהֲרֹן וּבְנָיו
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֵאשׁ הָאֵיל: וְתִסַּב. יֵת
 דְּכָרָא תִנְיָנָא. וְיִסְמְךָ אֶהֲרֹן וּבְנֵיהוּ. יֵת
 יִדְיָהוּן עַל רִישׁ דְּכָרָא: תֵּם קֹדֶם אֶכְבֵּשׁ
 אֶת־אֲנִי. וְיִסְנֵד הָרוּן וּבְנִיה. אִידִיהֶם עֲלֵי
 רֵאסָה: וְשַׁחֲטֵת אֶת־הָאֵיל וְלִקְחֵת מִדָּמוֹ
 וְנִתְתָה עַל־תְּנוּף אֶזְרָא אֶהֲרֹן וְעַל־תְּנוּף
 אֶזְרָא בְּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יְדֵם הַיְמָנִית
 וְעַל־בֶּהֱן רִגְלֵם הַיְמָנִית וְזָרְקֵת אֶת־הַדָּם
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְתִבּוֹס יֵת דְּכָרָא.
 וְתִסַּב מִדְּמִיָּה וְתִתִּין. עַד רוּם אִוְרָא
 דְּאֶהֲרֹן. וְעַד רוּם אִוְרָא דְּבְנוֹהִי דִימִינָא.
 וְעַד אֶזְרָאן יִדְהוּן דִימִינָא. וְעַד אֶזְרָאן
 רִגְלֵהוּן דִימִינָא. וְתִזְרוּק יֵת דְּמָא. עַד
 מִדְּבַחַה סְחוּר סְחוּר: וְאִדְבַּחַה. וְכֹד מִן
 דְּמָה וְאִנְעֵלָה. עֲלֵי גְצֻרוּף אֶזְרָאן הָרוּן.
 וְעֲלֵי גְצֻרוּף אֶזְרָאן בְּנִיה אִיאִמִּין. וְעֲלֵי
 אֶבְהָאם אִידִיהֶם אִיאִמִּין. וְעֲלֵי אֶבְהָאם
 אִרְגָּהֶם אִיאִמִּין. וְרִשׁ בְּאִקִּי אֶדָם.
 עֲלֵי אֶלְמִדְּבַחַה מִסְתֵּדִירָא: וְלִקְחֵת מִן־
 הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ. וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה
 וְהַיֹּת עַד־אֶהֲרֹן וְעַד־בְּנָיו וְעַד־בְּנָיו וְעַד־

חלק הרקודק. ח) ואת היותר על הכבד. תיבת ואת בסגול וסקף בכל התנאן: ט) ואת האיל וכו' וסמכו אהרן וכו'. תיבת
 אהרן שבפסוק זה בספרים שלנו חסר. אבל בסמורת הדפוס מלא. ומעם זה לא ראיתיו למה מלא. אבל לפי הספרים שלנו מצאתי טעם
 בחסרון שם אהרן כל אהרן חסר וי"ו למה אינו דין שיהא של משה חסר ושל אהרן מלא. ע"כ. ופליאה נשגבה בעיני הוא וי. ולפי"ו אין
 לכתבם בספרי התורות כי אם חסר עד שיערה עלינו רוח. [מהרי"ב]:

בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו
 ובגדי בניו אתו: ותסב. מן המא דער
 מדבא וממשחא דרבנותא. ותדי עד
 אהרן ועד לבושוהי ועל בנהי ועד לבושי
 בנהי עמיה. ויתקדש הוא ולבושוהי.
 ובנהי. ולבושי בנהי עמיה: תם כד מן
 אדם ידי עדי אלמרבח ומן דהן
 אמסוחיה. ואנצה עדי הרון ועדי תיאבה.
 ועדי בניה. ותיאב בניה מעה. ויתקדם
 הו ותיאבה. ובניה ותיאב בניה מעה:
 וקחת מן האיר החלב והאליה ואת
 החלב והמבסה את הקרב ואת יתרת
 הפבר ואת שתי הפלית ואת החלב
 אשר עליהן ואת שוק הימן כי איר
 מלאים הוא: ותסב מן דכרא. תרבא
 ואליתא. וית תרבא דתפי ית גוא. וית
 הצר פבדא וית תרתין פולין. וית תרבא
 דעליהון. וית שקא דימינא. ארי. דבר
 קורבניא הוא: וכד מן אלכבש. אתרב
 ואליה. ואתרב אלמגטי אנוף. וואידה
 אלכבר ואלבלותין. ואשחם אדי עליהמא.
 ואסאק אלאימן. לאנה כבש אלכמאר:
 וכבר לחם אחת ויחלת לחם שמן אחת
 ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה:
 ופתא דלחים הדא. וגריצתא דלחים
 משה. חדא ואספונג חד. מסלא דפפיריא.
 דקדם יי: ורגיף ואחד מן כל נוע מן
 אלכבו. וגרדקה ואחדה ממסוחה ברהן.
 ורקאקה ואחדה. מן סל אלפסיר. אדי
 בין ידי אדה: ושמת הזל על כפי אהרן
 ועל כפי בניו והנפת אתם הננפה לפני
 יהוה: ותשוי כולא. עדידא דאהרן. ועל
 ידא דבנהי. ותרים יתהון. ארמא קדם
 יי: ואגעל אלכל. עדי ידי הרון ובניה.
 והרך דאלך. תחריכא בין ידי אדה:
 וקחת אתם מידם והקטרת המזבחה
 עליהעלה: לרית גיחות לפני יהוה אשה
 הוא ליהוה: ותסב יתהון מידהון. ותסיק

למדבא על ערתא. לאתקבלא כרעוא
 קדם יי. קורבנא הוא קדם יי: וכד
 מן אידיהם. וקתרה עלי אלמרבח מע
 אצעיידה. מקבול מרצי בין ידי אדה.
 קרבאן הו לדה: וקחת את החזה
 מאיר המלאים אשר לאהרן והנפת אתו
 הננפה לפני יהוה והיה קד למנה: ותסב
 ית חדיא. מדבר קורבניא דאהרן.
 ותרים יתיה. ארמא קדם יי. ויהי קד
 לחק: וכד ארקין. מן כבש אלכמאר
 אדי להרון. והרכה תחריכא בין ידי אדה.
 ויבון לך נציבא: וקדשת את חזה
 התנפה ואת שוק התרומה אשר הנפה
 ואשר הורם מאיר המלאים מאשר
 לאהרן ומאשר לבניו: ותקדש. ית חדיא
 דארמותא. וית שקא דאפרשותא.
 דאתרם ודאתפרש. מדבר קורבניא.
 מדלאהרן ומדבנהי: וקדם קין אתהריך.
 וסאק ארפיעה. אדי חרך ואדי רפע. מן
 כבש אלכמאר. אדי להרון ובניה: והיה
 לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני
 ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה
 מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם
 תרומתם ליהוה: ויהי לאהרן ולבנהי
 לקים עולם. מן בני ישראל. ארי אפרשותא
 הוא: ואפרשותא. יהי מן בני ישראל
 מזבסת קודשיהון. אפרשותהון קדם יי:
 פיציר להרון ובניה רסם אדה. מן בני
 אסראיל. כמא אנהם רפיעה. כדאלך
 יכונא רפיעה מן בני ישראל מן דבאיה
 סדאמתהם. המא רפיעתהם לדה:
 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו
 אהריו למשתח בהם ולמלא בהם את ידם:
 ולבושי מודשא דאהרן. יהון לבנהי
 בתרוהי. לרבא פהון. וקרבא פהון ית
 קורבנהון: ותיאב אלקדם אדי להרון.
 תכון לבניה מן בעדה. ימסחון בהא.
 ויכמר בהא ואנבהם: שבעת ימים

חלק הדקדוק. (י) וקדש הוא ובגדיו. תיבת וקדש לרע: (יא) וחלת לחם שמן. הויו בנעיא בכל ס"ת והירושלמים: (יב) לרית
 נוחה. תיבת נוחה כפשטא אחת והיא מלרע וזו היא שימת ספרי ספרד והירושלמים והרב א"ת ז"ל. ובקצת הניגון בתרי פשטי וליתא:

י יִדְבֹשֶׁם הַחֵן תַּחֲתֵינוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָבֹא
 אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ: שִׁבְעָא
 יוֹמִין יִדְבֹשֶׁנוּן קֹדֶשׁא. תַּהוֹתוּהִי מִבְּנוֹהִי.
 דִּיעוֹד. לְמִשְׁכַּן זְמַנָּא לְשִׁמְשֵׁא בְּקוֹדֶשׁא:
 סְבַעֵה אִיאִם יִלְבַּסְהֶם אֱלֹהִים. בַּעֲדָה
 מִן בְּנֵיה. פִּיעֲדָה. אֵן יִדְלֵר אֲרִי כְּבֹא
 אֲלִמְחֵצֵר יִכְרֵם פִּי אֲלִקְדָם: וְאֵת אֵיל
 הַמִּלֵּאִים תִּקַּח וּבִשְׂרֵת אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמִקְּם
 קֹדֶשׁ: וְיֵת. דְּכֵר קוֹרְבָנָא תִּסְבֵּי.
 וּתְבַשִּׂיל יֵת בְּשָׂרֵיה בְּאֵתֵר קֹדֶישׁ: וְכֹד
 כְּבִישׁ אֲלִכְמָאֵל. וְאֲנַעֵג לַחְמָה פִּי מוֹצֵעַ
 מִקְּדָם: וְאֲכֹל אֶהְרֹן וּבְנָיו אֶת־בְּשָׂר
 הָאֵיל וְאֶת־הַחֵם אֲשֶׁר בְּפֶלֶת פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד: וְיִיכֹל אֶהְרֹן וּבְנָיו יֵת בְּשָׂר
 דְּכֵרָא. וְיֵת לְחֵמָא דְּכֵסָא. בְּתִרַע מִשְׁכַּן
 זְמַנָּא: וְיֵאכֹל הַרְוֹן וּבְנֵיה לַחֵם אֲלִכְבִּישׁ. מַע
 אֲלִכְבוּ אֲדִי פִי אֶסֶל. עֵגֵד בֹּאֵב כְּבֹא
 אֲלִמְחֵצֵר: וְאֲכֹלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם
 לְמִלָּא אֶת־יְדֵיהֶם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזֹר לֹא־
 יֵאכֹל פִּי־קֹדֶשׁ הֵם: וְיִגְדֹן יִתְהוֹן
 דְּאֵת־כֹּפֶר בְּחֹן. לְקֹרְבָא יֵת קוֹרְבָנְחֹן
 לְקֹדֶשׁא יִתְהוֹן. וְחִירוֹנִי לֹא יִיכֹל אֲרִי
 קוֹדֶשׁא אֲנֹן: וְיֵאכֹלְהֶם אֲדִי אֶסְתַּגְּפֵר
 בָּהֶם. לִיכְמֵל וְאֲנֵבְהֶם לִיקְדָסְהֶם. וְאֲנֵבִי
 לֹא יֵאכֹל אֲדִי הֵם קֹדֶסֵא: וְאֶסְ־וִיתֵר
 מִבְּשָׂר הַמִּלֵּאִים וּמִן־הַחֵם עַד־הַכֹּפֶר
 וְשִׂרְפֵת אֶת־הַנּוֹתֵר בְּאֵשׁ לֹא יֵאכֹל פִּי־
 קֹדֶשׁ הוּא: וְאֶם יִשְׁתַּאֲר. מִבְּשָׂר
 קוֹרְבָנָא. וּמִן לְחֵמָא עַד צִפְרָא. וְהוֹקִיד
 יֵת דְּאֶשְׁתֵּאֲר בְּנוֹרָא. לֹא יִתְאֲכִיל אֲרִי
 קוֹדֶשׁא הוּא: וְאֵן תִּבְקֵא מִן לַחֵם
 אֲלִכְמָאֵל. וּמִן אֲלִכְבוּ אֲרִי אֶצְבָּאֵה.
 פֶּאֲתֵרֵק אֲלִבְאֵקִי בִּאֲנָר. וְלֹא יוֹכֵל אֲדִי
 הוּא קֹדֶסֵא: וְעִשִׂית לְאֶהְרֹן וּלְבְנָיו כִּכְּהֵן
 כָּכֵל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתְכֶם שִׁבְעַת יָמִים
 תִּמְלֵא יְדֵם: וְתַעֲבִיד. לְאֶהְרֹן וּלְבְנָוִי
 פְּדִין. כָּכֵל דְּפִקְדֵיִת יִתְךָ. שִׁבְעָא יוֹמִין
 תִּקְרִיב קוֹרְבָנְחֹן: וְאֶצְנַע לְהָרֹן וּבְנֵיה

כֹּדֶשׁ. כֹּנֻמֵּעַ מֵא אֲמֵרֵתְךָ. סְבַעֵה
 אִיאִם תְּכַמֵּל וְאֲנֵבְהֶם: וְפֶר חֲטָאת
 תַּעֲשֶׂה לְיוֹם עַד־הַכֹּפֶרִים וְחֲטָאת עַד־
 הַמִּזְבֵּחַ בְּכִפְרָךְ עָלָיו וּמִשְׁחַת אֹתוֹ
 לְקֹדֶשׁוֹ: וְתוֹרָא דְּחֲטָאתָא. תַּעֲבִיד
 לְיוֹמָא עַד כְּפֹרִיא. וְתִדְבְּרִי יֵת (עֵר)
 מִדְּבָרָא בְּכִפְרוֹתְךָ עֲלוּהִי. וְתִדְבְּרִי יֵתִיה
 לְקֹדֶשׁוֹתֶיהָ: וְזֵרֵת אֲדִכּוּה. תַּצְנַעֵה כֵּל
 יוֹם לֹאֲנִפְרָאן. פִּתְדִכִּי אֲלִמְדִּבְהָ.
 וְתַסְתַּגְּפֵר עֲנָה. וְתַמְסַחֵה לְתַקְדָסָה:
 שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַד־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁת
 אֹתוֹ וְיֵתִיה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים כָּל־
 הַנֵּגַע בְּמִזְבֵּחַ יִקְדָשׁ: שִׁבְעָא יוֹמִין. תִּכְפֹּר
 עַד מִדְּבָרָא. וְתַקְדִּישׁ יֵתִיה. וְיֵתִיה מִדְּבָרָא
 קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין. כָּל דִּיקְרֵב בְּמִדְּבָרָא
 יִתְקַדֵּשׁ: סְבַעֵה אִיאִם. תַּסְתַּגְּפֵר עֲנָה
 וְתַקְדָסָה. וְיִצִּיר אֲלִמְדִּבְהָ מִן כּוֹאֵן
 אֲלֵאקְדָאִם. כֵּל מִן דְּנָא בְּהָ תַקְדָסִים:
 ׀ זֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תְּמוֹד:
 וְדִין. דְּתַעֲבִיד עַל מִדְּבָרָא. אֲמֵרֵן בְּנֵי
 שָׁנָא. תִּרִין לְיוֹמָא תְּדִירָא: וְהוּא מֵא
 תַקְרִבָה עָלֶי אֲלִמְדִּבְהָ. חֲמִדִין אֲבִנֵי
 סָנָה. פִּי כֵּל יוֹם דְּאִימָא: אֶת־הַכֹּפֶר
 הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּכֹפֶר וְאֵת הַכֹּפֶר הַשֵּׁנִי
 תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻפִים: יֵת אֲמֵרָא חֵד
 תַעֲבִיד בְּצִפְרָא. וְיֵת אֲמֵרָא תְּנִינָא.
 תַעֲבִיד בֵּין שְׁמַשִּׁיא: אֶהְדַּמָּא
 בִּאֲגֻדָּאֵה. וְאֵלֵאכֵר בֵּין אֲגֻרֻבִין:
 וְעִשְׂרֹן סֹלֶת בְּלוֹד בְּשִׁמֹן כֶּתִית רִבַּע
 הַחֵן וְנִסְךְ רְבִיעֵת הַחֵן יִינֹן לְכֹפֶשׁ הָאֶחָד:
 וְעִשְׂרֹנָא סוּלָתָא. דְּפִיל בְּמִשְׁחָה כֶּתִישָׁא
 רְבַעוֹת הֵינָא. וְנִסְכָּא רְבַעוֹת הֵינָא
 חֲמָרָא. לְאֲמֵרָא חֵד: וְעִשֵׂר אֲדוּיבָה
 סִמֵּד. מִדְּתוֹת בְּרַבַּע קֶסֶט מִן דְּהֵן אִזִּית
 אֲמִדְקוֹק. וּמוֹזָאג רִבַּע קֶסֶט כֹּמֵר. מַע
 כֵּל חֵמֵר: וְאֵת הַכֹּפֶר הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻפִים בְּמִנְחַת הַכֹּפֶר וּכְנִסְכָּה תַעֲשֶׂה־
 לָהּ

חלק הדקדוק. (נ) ילכשם הבחן. בא מחובר ע"ד כנוי העבר והראוי לנכשם. ונא קמץ גדול תחת קמץ קטן
 (הר"ב):
 כ שמות (בתר תורה)

עלוהי קטרת בוסמין. דאעי שפון תעביר
 יתיה: ואצנע מדבה לתבכיר ארכור.
 מן כשב אסנט תצנעה: אמה ארפו
 ואמה רהבו רבוע יהיה ואמתים קמתו
 טפנו קרנתו: אמתא אורכיה. ואמתא
 פותייה מרבע (מרובע) יהי. ותרתין
 אפון רומיה. מניה קרנוה: טולה דראע.
 וערצה דראע יבון מרבעא. וסמכה
 דראעין. מנה ארכאנה: וצפית אתו
 זהב טהור אתיגנו ואתי קורתיו סביב
 ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב:
 ותחפי יתיה זהב דבי. ית אגריה וית
 פותלוהי. סחור סחור וית קרנוהי.
 ותעביר ליה. זר דדהב סחור סחור:
 וגשה בדהב באץ. סטהה וחוטאנה.
 מסתדירא וארכאנה. ואצנע לה. זינא
 מן דהב מסתדירא: ושתי טבעת זהב
 תעשה לזו ומתחת לזו על שתי צדעתי
 תעשה ערשני צדיו והיה לבתים לבדים
 לשאת אתו בהמה: ותרתין עזקן
 דדהב. תעביר ליה מדרע לזריה. על
 תרתין וזייתיה. תעביר על תרין סמרוהי.
 ויהי לאתרא לאריותא. למפל יתיה
 בהון: וחלקתין מן דהב. תצנעהמא להמן
 דון זיגה. פיגהאתיה. כדאך ערי גאנביה:
 תבון מכאנא לארהוק. ליהמל בהא:
 ועשית אתיהבדים עצי שמים וצפית
 אתם זהב: ותעביר ית אריותא דאעי
 שפון. ותחפי יתהון דהפא: ואצנע
 ארהוק מן כשב אסנט. וגשהא בדהב:
 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר ער-ארן
 העדת לפני הפרת אשר ער-העדת
 אשר אועד לך שמה: ותתין יתיה קדם
 פרוכתא. דעל ארונא דסהדותא. קדם
 כפורתא. דעל סהדותא. דאזמין מימרי
 לך תפון: ואנעלה בין ידי אסנף. אדי עלי
 צנדוק אשהאדה. בין ידי אלגשא. אדי
 עלי אשהאדה. אדי אחאצרך הנאך:
 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר

לה לרית נחת אשה ליהיה: וית אמרא
 תיננא. תעביר בין שמישא. כמנחת
 צפרא ובנסכה תעביר לה. לאתקנלא
 ברעוא. קורבנא קדם יי: ואדא קרבת
 אתאני בין אנרוכין. פכהדייה אנראה
 ומואנהא תצנע דהא. פיציר מקבולא
 מרציא. קרבאנא לדה: עלת תמיד
 לדרתיכם פתח-אהר-מועד לפני יהוה
 אשר אועד לכם שמה לדבר אליה שם:
 עלת הדירא דדריכון. בתרע משפן
 זמנא קדם יי. דאזמין מימרי לבון תפון:
 למדלא עמך תפון: צעידה דאימא
 לאגיארכם. ענד באב כבא ארמחצר
 בין ידי אלה. אדי אחאצרכם הנאך.
 ואכאטבך תם: ונערתני שמה לבני
 ישראל ונקדש בכבדיו: ואזמין מימרי
 תפון לבני ישראל. ואתקדש ביקרי:
 ואדא חאצרת תם לבני אסראיל. תקדם
 ארביית בנורי: וקדשתני אתי אהל מועד
 ואתי המזבח ואתי אהרן ואתי בני אקדש
 לכהן לי: ואקדיש ית משפן זמנא וית
 מרבהא. וית אהרן וית בנוהי. אקדיש
 לשמישא קדמי: וקדסת בה כבא
 ארמחצר וארמרבח. וקדסת הרון ובניה
 דיאמו לי: ושכנתי בתוך בני ישראל
 והייתי להם לאלהים: ואשרי שבנתי.
 בנו בני ישראל. ואהיו להון לאלה:
 ואסכן נורי פי מא בין בני אסראיל. ואבון
 להם אלאהא: וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים לשבני בתוכם אני יהוה אלהיהם:
 וידעון. ארי אנא יי אלההון. דאפיקית
 יתהון. מארעא דמצרים לאשראה
 שבנתי ביניהון. אנא יי אלההון:
 ויעלמין אני אלה רבהם. ארדי אכרנתהם
 מן ברד מצר לאסכן נורי פי מא ביניהם.
 אנא אלה רבהם אפי בדאך: פ
 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שמים
 תעשה אתו: ותעביר מדבתא לאקטרא

חלק הקדוק. יד לשכני בתוכם. מקור בקמץ חטף [מהר"ב].

בבקר

יְהִי בְּהוֹן. מוֹתָא כִּד תִּמְנִי יְתֵהוֹן : אֵדָא
 חֲצַלְת גַּמְדָּה בְּנֵי אִסְרָאֵל עֲלֵי עֲדֻדָּהּ.
 פְּרִיעֵט כָּל רִגְל פְּרָא נַפְסָה לְדָה אֵדָא
 אַחְצִיתָהּ. וְלֹא יִחַל בְּהֵם וּבָא עֲנַד דְּאֵרְךָ :
 זֶה וְיִתְנֵוּ פְּרִיָּה עֲבָר עַד־הַפְּקָדִים מִחֲצִית
 הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל
 מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה : דִּין יִתְנֵוּן.
 כָּל דְּעֵבֵר עַל מִנְיָנָא. פְּלִגְוֹת סְלֵעָא
 בְּסִלְעֵי קִידְשָׁא. עֲשָׂרִין מְעִין סְלֵעָא.
 פְּלִגְוֹת סְלֵעָא. אִפְרָשׁוּתָא קָדָם יי' : הֵדָּא
 מָא יַעֲטִי כָּל מִן גָּאז עֲלִיה אֲלַעֲדָר. נֶצֶף
 מִתְקָאָר בְּמִתְקָאָר אֲלַקָּרָם. עֲשָׂרִין
 דְּאֵנְק אֲלַמִּתְקָאָר. נֶצֶף רַפִּיעָה לְדָה :
 פְּרִיָּה עֲבָר עַד־הַפְּקָדִים מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וּמַעֲלָה יִתֵּן תְּרוּמָת יְהוָה : כָּל דְּעֵבֵר
 עַל מִנְיָנָא. מִבְּר עֲשָׂרִין שָׁנִין וְלַעֲיָא.
 יִתֵּן אִפְרָשׁוּתָא קָדָם יי' : כָּל מִן
 גָּאז עֲלִיה אֲלַעֲדָר. מִן אֲבָן עֲשָׂרִין
 סֵנָה וְצֹאֲעֵדָא. פָּהוּ יַעֲטִי רַפִּיעָה לְדָה :
 הַעֲשִׂיר לֹא־יִרְפָּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט
 מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל דִּתֵּת אֶת־תְּרוּמָת יְהוָה
 לְכַפֵּר עַד־נַפְשֹׁתֵיכֶם : דַּעֲתִיר קָא יִסְנִי
 וְדַמְסָבִין לֹא יִזְעַר. מִפְּלִגְוֹת סְלֵעָא.
 לְמִתֵּן יֵת אִפְרָשׁוּתָא קָדָם יי'. לְכַפֵּרָא
 עַל נַפְשֹׁתְכֹן : אֲלַמִּסָּר לֹא יִכְתֵּר.
 וְאֲלַפְקִיר לֹא יִקְלֵד. מִן נֶצֶף אֲלַמִּתְקָאָר.
 פֶּאֲעֵטוּ רַפִּיעָה לְדָה. וּבְפָרוּ עֵן אֲנַפְסָכֶם :
 וְדַקְחִית אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנָתַת אֹתוֹ עַד־עֲבֹדַת אֱהֹרָא מוֹעֵד
 וְהִיָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָבְרוֹן לְפָנֵי יְהוָה לְכַפֵּר
 עַד־נַפְשֹׁתֵיכֶם : וְתִסַּב יֵת כֶּסֶף כְּפֹרִיא.
 מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְתִתֵּן יְתִיָּה. עַד פּוֹלְחֵן
 מִשְׁכַּן וּמִנָּא. וְיִהִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּהוֹכְרָנָא
 קָדָם יי'. לְכַפֵּרָא עַל נַפְשֹׁתְכֹן : וְכֹד
 פְּצָה אֲלַגְפְּרָאן. מִן בְּנֵי אִסְרָאֵל. וְאֲצִרְפָּה
 לְכַרְמָה כֶּבֶא אֲלַמְחֶצֶר. וְיִכּוֹן לְבְנֵי
 אִסְרָאֵל דְּכֹרָא בִּין יְדֵי אֵלָה. וּבְפֹאֲרָה
 עֵן אֲנַפְסָכֶם : פ

בְּפִקֵּר טוּ בְּהִיטְבוּ אֶת־הַנֶּזֶר יִקְטִירְנָה :
 וְיִקְטֵר עֲלוֹהֵי אֱהֹרָן קִטְרֵת בּוֹסְמִין. בְּצִפֹּר
 בְּצִפֹּר. בְּאֶתְקִנְיָתָהּ יֵת בּוֹצִינָא יִקְטִירְנָה :
 וְיִבְכֵר עֲלִיה הָרוֹן בְּכוֹר אֲצִמוּג. פִּי כָּל
 גֵּרָאָה. אֵדָא אֲצִלָּה בַּה אֲסִרְג בְּכֹר בַּה :
 וּבַהֲעֵלֹת אֱהֹרָן אֶת־הַנֶּזֶר בֵּין הָעֲרֻפִים
 יִקְטִירְנָה קִטְרֵת הַמִּיד לְפָנֵי יְהוָה
 לְדֹרֹתֵיכֶם : וּבְאֲדֻקּוֹת אֱהֹרָן יֵת בּוֹצִינָא.
 בֵּין שְׁמֵשֵׁי יִקְטִירְנָה. קִטְרֵת בּוֹסְמִין
 תִּדְרִיא קָדָם יי' לְדֹרֵיכֹן : וְכֹדֵאֲרַךְ אֵדָא
 אֲסִרְג אֲסִרְג. בֵּין אֲלַגְרוּבִין בְּכֹר בַּה.
 בְּכוֹרָא דְּאִימָא. בֵּין יְדֵי אֵלָה לְאֲנִיאֲלָכֶם :
 לֹא־תַעֲדוּ עֲלֵיו קִטְרֵת זָרָה וְעֵלָה וּמִנְחָה
 וְנִסְכָּ לֹא תִסְבּוּ עֲלָיו : לֹא תִסְקִין עֲלוֹהֵי.
 קִטְרֵת בּוֹסְמִין נִיכְרָאִין וְעֵלָתָא וּמִנְחָתָא.
 וְנִסְכָּא. לֹא תִנְסָכוּן עֲלוֹהֵי : לֹא תִבְכְּרוּ
 עֲלִיה. בְּכוֹרָא גְרִיבָא וְלֹא צַעֲיָה וְלֹא
 הַדִּיָּה. וּמוֹזָגָא. לֹא תִרְשׁוּ עֲלִיה : וְכַפֵּר
 אֱהֹרָן עַד־קִרְנֹתָיו אַחַת בְּשָׁנָה מִדָּם
 חֲמָאֵת הַכֹּפָרִים אַחַת בְּשָׁנָה יִכַּפֵּר עֲלָיו
 דְּדֹרֹתֵיכֶם קִדְשֵׁי־קִדְשִׁים הוּא לַיהוָה :
 וְיִכַּפֵּר אֱהֹרָן עַל קִרְנֹתָיו. הֵדָּא בְּשֵׁתָא.
 מִדָּם חֲמָאֵת כְּפֹרִיא. הֵדָּא בְּשֵׁתָא יִכַּפֵּר
 עֲלוֹהֵי לְדֹרֵיכֹן. קִדְשׁ קִדְשִׁין הוּא קָדָם
 יי' : וְיִסְתַּגֵּר הָרוֹן עֲנַד אֲרַכְבָּנָה. מִרָּה
 פִּי אֲסִנָּה. מִן דָּם דְּכֹוָה יוֹם אֲלַגְפְּרָאן.
 מִרָּה פִּי אֲסִנָּה יִסְתַּגֵּר עֲנַדָּה לְאֲנִיאֲלָכֶם.
 מִן כּוֹאֵץ אֲלַאקְדָּאם הוּ לְדָה :
 קִי"א פִּיטוּקִים סִימֵן מִיכָ"ל וּבְפִטְרִין אֵתָה בֵּן אָדָם הַגֵּד
 בִּיחֻקָּאֵל סִימֵן מ"ג פ גנ"ח לַמִּנְחָת שֶׁבֶת וּב' וְה'
 וְיִדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דֹּאמֵר : וּמִלִּיד יי'
 עִם מֹשֶׁה לְמִימֵר : תֵּם כֹּלֵם אֵלָה מוֹסִי
 תִּבְרִימָא : בִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לְפָקְדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כְּפֹר נַפְשׁוֹ
 לַיהוָה בְּפִקֵּר אֵתָם וְלֹא־יְהִיָּה בְּהֵם נֶגֶף
 בְּפִקֵּר אֵתָם : אֲרִי תִקְבִּיל. יֵת חוֹשֶׁבֶן
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִנְיָנֵיהוֹן. וְיִתְנֵוּן. גְּבֵר פּוֹרְקֵן
 נַפְשִׁיָּה. קָדָם יי' כִּד תִּמְנִי יְתֵהוֹן. וְלֹא

חלק ה' דקדוק. טו) בהיטבו את-הנזרות יקטירנה.
 א"ה ו"ל :
 תיבת בהיטבו כתביר לא במארכה ככל ס"ת והירושלמיס. וכו"ב
 וכן

וידבר יהוה אל־משה לאמר : ומליל יי'
עם משה למימר : תם כלם אלה מוסי'
תבלימא : ועשית כיוור נחשת ובני'
נחשת לרחצה ונתת אהו בין־אהל־מועד
ובין המזבח ונתת שמה מים : ותעביר
כיורא הנחשא. ובסיסיה הנחשא קהוש.
ותתין יתיה. בין משכן ומנא ובין מדבחא.
ותתין תפון מיא : ואצנע חוץ מן נחאם.
ומקעדה מן נחאם לארגסר. ואגעלה בין
כבא אלמחצר ואלמדבח. ואגעל פיה
מאא : ורחצו אהרן ובניו ממנו את־
ידיהם ואת־רגליהם : ויקדשון. אהרן
ובנוהי מניה. ית ידיהון וית רגליהון :
ויגסר הרון ובניה מנה. אידיהם וארגלהם:
בבאם אל־אהל מועד ורחצו־מים ולא
ימתו * או בגשתם אל־המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה : במיעלהון. למשכן
ומנא. יקדשון מיא ולא ימותון. או
במקרב־הון למדבחא לשמשא. לאפקא
קורבנא קדם יי' : פי דכולהם אל־י כבא
אלמחצר. יגסרון בארמא ולא יהרכון.
ופי תקדמהם אל־י אלמדבח ליכדמו.
ויכתרו קרבאן ללה : ורחצו ידיהם
ורגליהם ולא ימתו והיתה להם תקי'
עולם לו ולזרעו לדרתם : ויקדשון. ידיהון
ורגליהון ולא ימותון. ותהי להון קים
עלם. ליה ולבנוהי לדריהון : ויגסרון
אידיהם וארגלהם ולא יהרכון. ויכון להם
רסם אדהר. לה ולבניה לאגיאדהם : פ
וידבר יהוה אל־משה לאמר : ומליל יי'
עם משה למימר : תם כלם אלה מוסי'
תבלימא : ואתה קה־דך בשמים ראש
כר־דרור חמש מאות וקנמן־בשם
מחציתו חמשים ומאתים וקנה־בשם
חמשים ומאתים : ואת סב דך בוסמין
רישא. מירא דכיא מתקל חמיש מאה.
וקנמן בשם פלגותיה מתקל מאתן
וחמשין. וקני בוסמא מתקל מאתן
וחמשין : ואת פכר דך מן רוס אלאטיאב.

מן אלמסך אלכאיין כמס מאיה מתקאר.
ומן ארעוד אלטייב מתל נצפה מאיתין
וכמסין. ומן קצב אדרירה מאיתין
וכמסין איצא : וקדה חמש מאות בשקל
הקדש ושמן זית הין : וקציעתא. מתקל
חמיש מאה (סלעין) בסלעי קודשא. ומשח
זיתא מלי הינא : ומן ארקסט. כמס
מאיה מתקאר במתקאר ארקדס. ומן
דהן איותון מל ארקסט : ועשית אהו
שמן משחת קדש רקח רקח מרקחת מעשה
רקח שמן משחת קדש יהיה : ותעביד
יתיה. משח רבות קודשא. בוסם מבוסם
עובר בוסמנו. משח רבות כודשא יהי :
ואצנע דארך. דהן מסח ארקדס. עטרא
מעטרא צנעה עטאר. כדאך יכון דהן
מסח ארקדס : ומשחת בו את־אהל
מועד ואת ארון העדת : ותרפי ביה ית
משכן ומנא. וית ארונא דסקדותא :
ואמסח בה כבא אלמחצר. וצנדוק
אשהאדה : ואת־השדחן ואת־כר־בליו
ואת־המנרה ואת־כר־יה ואת מזבח
הקטרת : וית פתורא וית כל מנוהי. וית
מנרתא וית מנאה. וית מדבחא דקטרת
בוסמיא : ואלמאידה וגמיע אניתהא.
ואלמנארה ואניתהא. ומדבח אלכבור :
ואת־מזבח העלה ואת־כר־בליו ואת־
הכור ואת־כנני : וית מדבחא דעלתא וית
כל מנוהי. וית כיורא וית בסיסיה :
ומדבח אצעידה וגמיע אניתה. ואלחוק
ומקעדה : וקדשת אתם והיו קדש
קדשים כר־הננע בהם יקדש : ותקדיש
יתהון. ויהון קדש קודשין. כל דיקרב
בהון יתקדיש : וקדסהם. ויכונו מן כואין
אלאקדאס. כל מן דנא בהם תקדם :
ואת־אהרן ואת־בניו תמשח וקדשת
אתם לכהן לי : וית אהרן וית בנוהי
תרפי. ותקדיש יתהון לשמשא קדמי :
ואמסח־הרון ובניה. וקדסהם ליאמו לי :
ואר־בני ישראל תדבר לאמר שמן

משהח חלק הדקדוק. או אי בגשתם אל המזבח בפשטא אחת. והיא לרע בכל ס'ת והורושלמיים והיא שיפת ר"ם לונאנו ו"ל.

לך ליהיה: וקטורת פוסמין דתעביר.
 בדרמותה. לא תעבדון לכון. קודשא.
 תהי לך קדם יי: וארבכור אדי תצנעה.
 בהיאתה לא תצנעו לכם. קדסא יכון
 לכם. כמא הו לדה: איש אשר יעשה
 כמזה דהרית פה ונברת מעמיו: גבר.
 דיעביר דכותה לארחא בה. וישתיצי
 מעמיה: איי אנסאן צנע מתלה ליתבכר
 בה. ינקטע מן קומה: ס וירבר
 יהיה אל-משה קאמר: ומליל יי עם
 משה למימר: הם כלם אלה מוסי
 תכלימא: ראה קראתי בשם בצלאל
 בן-אורי בן-חור למטה יהודה: הו
 דרביתי בשום. בצלאל. בר אורי בר חור
 לשבטא דיהודה: אנצר קד שרפת אסם
 בצלאל. אבן אורי אבן חור מן סבט
 יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה
 ובתבונה וברעת ובכל-מלאכה:
 ואשלימות עמיה רוח מן קדם יי.
 בחכמה. ובסוכלתנו ובמדע ובכל עבדא:
 ואכמלת פיה עלמא מן ענד אלה. בחכמה.
 ופהם ומערפה בגמיע צנאיע: לחשב
 מחשבת לעשות בזה ובנסף ובנהשת:
 לאקפא אומנון (כל" אומנון). למעבד.
 ברהבא ובכספא ובנחשא: והאדק
 בארמון. בצנעה אדהב ואפצה ואנהאם:
 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
 לעשות בכל-מלאכה: ובאומנות אבן
 טבא. לאשקמא ובנרות אעא. למעבד
 בכל עבדא: ובכרס ארגוהר. לאנצאם
 ונגר אלכשב. ועמר סאר צנאיע:
 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
 אחיסמך למטה דין ובלב כל-חכם לב
 נתתי חכמה ועשו את כל-אשר צויתך:
 ואנא הא יהבית עמיה. ית אהליאב. בר
 אחיסמך לשבטא דין. ובלב כל חכימי
 קפא יהבית חכמתא. ועבדון. ית כל
 הפקידתך: ואנא פקר צממת אלה.
 אהליאב אבן אחיסמך מן סבט דן. ופי
 קרב כל חכים קד געלת חכמה. פיצנעו.

משחת קדש יהיה זה לך דרתיכם:
 ועם בני ישראל תמליד למימר. משה.
 רבות קודשא יהו דין. לך קדמי)
 לדריכון: וזר בני אסראיל קאילא. יכון
 הלא לכם. דהן מסח אלקדם לאניאלכם:
 על-בשר אדם לא ייסך ובמתנתו לא
 תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם:
 על בשרא דאנשא לא יתסך. ובדרמותיה.
 לא תעבדון פותיה. קודשא הוא. קודשא
 יהו לכון: עלי ברן איי אנסאן לא ידהן
 מנה. ובהיאתה. לא תצנעו מתלה. וכמא
 הו קדם. כדאך קדסא יכון לכם: איש
 אשר ירקח במהו ואשר יפן במנו על-
 זר ונברת מעמיו: גבר דיבסם דכותיה.
 ודיתין מניה על חילוניה. וישתיצי מעמיה:
 איי אנסאן תעטר כמתלה. או געד מנה
 עלי אנגבי. ינקטע מן קומה: ס ויאמר
 יהוה אל-משה קח לך סמים נטף ושלח לך
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בר בכר יהיה:
 ואמר יי למשה סב לך פוסמין. נטופא
 ונטופרא והלבנותא. פוסמין ורבנותא
 דכיתא. מתקד במתקד יהי: וקאר אלה
 למוס' כד לך צמוגא. מנהא מסתכא
 ואצפאר טיב ומאיעה. צמוג מע לבאן
 דכי. אנזא מתסאוייה: ועשית אתה
 קטרת רקה מעשה רקה ממלה טהור
 קדש: ותעביר יתה קטרת פוסמין.
 פוסם עובר פוסמנו. מערב דכי לקודשא:
 ואצנעה בכורא. עטרא צנעה עטאר.
 מטרא מטהרא מקדסא: ושתקת מפנה
 הדק ונתתה מפנה לפני העדת באהל
 מועד אשר איעד לך שמה קדש קדשים
 תהיה לכם: ותשחוק מנה ותדיק. ותתין
 מנה. קדם סהרותא במשכן זמנא.
 דאומין מימרי לך תפון. קדש קודשין
 תהי לכון: ותסחק מנהא דקיקא. ואגעד
 מנהא. חרא אשהאדה פי כבא ארמחצר.
 חית אחאצרך הנאך. ויכון לכם מן כואין
 אלאקדאם: והקטרת אשר תעשה
 במתנתה לא תעשו לכם קדש תהיה

גמיע מא אמרתך בה: את ואהל מזעזע
 ואתי הארץ לעדת ואתי הפפרת אשר
 עליו ואת פלילי האהל: ית משכן
 זמנא. וית ארונא לסהדותא. וית פפורתא
 דעזרהי. וית כל מני משכנא: כבא
 אלמחצר. ואצנרוק לאשה ארה. ואלגשא
 אדי עריה. וסאר אניה אלכבא: ואתי
 השלחן ואתי גליו ואתי המנרה הפהרה
 ואתי פליליה ואת מזבח הקטרת: וית
 פתורא וית מנוהי. וית מנרתא דכיתא
 וית כל מנהא. וית מדבחא דקטרת
 בוסמיא: ואלמאידה ואניתהא. ואמנארה
 אטאהרה וגמיע אניתהא. ומדבח אכבור:
 ואתי מזבח העלה ואתי פליליו ואתי
 הגיזר ואתי פנו: וית מדבחא דעלתא
 וית כל מנוהי. וית פיוזרא וית פסיסיה:
 ומדבח אצעידה וגמיע אניתה. ואלחויץ
 ומקעדה: ואת בגדי השרד ואתי בגדי
 הקדש לאהרן ובהן ואתי בגדי בניו
 לכהן: וית לבושי שמושא. וית לבושי
 קודשא לאהרן כהנא. וית לבושי מנוהי
 דשמשא: ותיאב ארושי. ותיאב אלקדם
 דהרון אלאמאם. ותיאב בניה לאמאמה:
 ואת שמן המשחה ואת קטרת הפמים
 לקדש בכל אשר צויתך יעשו: וית
 משחא דרבותא. וית קטרת בוסמיא
 לקודשא. בכל הפקידתך יעבדון: ודהן
 אלמסח. ובכור אצמוג לאלקדם. כגמיע
 מא אמרתך יצנעון: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאָמַר יי
 לְמֹשֶׁה לְמִימַר: וְקָאֵל אֱלֹהִים לְמוֹסִי קְאִידָא:
 וְאֵתָּה דִבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲדָ
 אֲתִי־שִׁבַּתְתִּי תִשְׁמְרוּ כִּי אֹתָהּ הוּא בְּיָנִי
 וּבְיָנִיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם דְּדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִקְדָּשְׁכֶם: וְאֵת מַלְּיֵל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמִימַר. בְּרַם יֵת יוֹמֵי שְׁבִיָּא דִּלְךָ תִּמְרוּן.
 אֲרִי אֵת הוּא. בֵּין מִימְרֵי וּבְיָנִיכֶן דְּדִרְיֹכֶן.
 לְמַדַּע. אֲרִי אֲנָא יי מִקְדָּשְׁכֶן: וְאֵת
 פִּמֵר בְּנֵי אִסְרָאֵל קְאִידָא. אִמָּא סְבוּתִי
 פִּאחְפוּצָהָ לֹאנְהָא עֲלָמָה. בְּיָנִי

ובינכם לאניאלכם. לתעלמו. אני אלה
 מקדסכם: ושמרתם את השבת כי קדש
 הוא לכם מהלילה מות יומת כי פרי
 העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
 מקרב עמיה: ותמרון ית שבתא. ארי
 קודשא היא לכוך. דיהלנה אתקטלא
 יתקטיל. ארי כל דיעבד בה עבדתא.
 וישתיצו. אנשא ההוא מנו עמיה: ואתפצו
 אסבת. לאנהא מקדסה לכם. ובאדלהא
 פליקתו קתלא. וכל מן יעמד פיהא
 עמלא. פרינקטע דאדך אלאנסאן מן בין
 קומה: ששת ימים יעשה מלאכה וכיום
 השביעי שבת שבתון קדש ליהיה פרי
 העשה מלאכה פיום השבת מות יומת:
 שתא יזמין יתעבד עבדתא. וביומא
 שביעאה. שבא שבתא. קודשא קדם יי.
 כל דיעבד עבדתא. ביומא דשבתא
 אתקטלא יתקטיל: סתה איאם תצנע
 אצנאיע. ופי אריום אסאבע. עטלה הו
 סבת מקדסה ליה. כל מן עמד עמלא.
 פי יום אסבת יקתל קתלא: ושמרו
 בני ישראל את השבת לעשות את
 השבת לדורתם פריית עולם: וימרון בני
 ישראל ית שבתא. למעבד ית שבתא.
 לדריהון קים עלם: ויחפצו בני אסראיל
 אסבת. ויקימו בהא. לאניאלהם עהר
 אדהר: ביני ובין בני ישראל אות הוא
 לעלם פייששת ימים עשה יהוה את
 השמים ואת הארץ וכיום השביעי שבת
 ונפיש: בין מימרי. ובין בני ישראל. את
 היא לעלם. ארי שתא יזמין. עבד יי ית
 שמיא וית ארעא. וביומא שביעאה.
 שבת ונח: פי מא ביני ובין בני אסראיל.
 הו עלאמה לאדהר. לאן פי סתה איאם.
 צנע אדה אסמאואת ואלארין. ופי אריום
 אסאבע. עטלהא ואראחהא: ס ויתן
 ארימשה ככלתו לדבר אתו כתר סיני
 שני לחת העדת לחת אבן כתבים
 באצבע אלהים: ויהב למשה. בד שיעי
 למלא עמיה בטורא דיסיני. תרין לותי

סְהוּתָא. לוחי אבנא. פתיבין באצפשא
 דיי: תם דפע ארי מוסי. חין פרנ מן
 מנאמנתה ערי גבר סיני. לוחי אשה אדה.
 לוחי גוהר. מכתובין בקדרה אדה:
 וירא העם פיבישש משה לרדת מן
 ההר ויקהל העם ערי אהרן ויאמרו אלו
 קום ועשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי
 זה ומשה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
 לא ידענו מה יהיה לו: וחזא עמא ארי
 אוחר משה למיתת מן טורא. ואתכניש
 עמא על אהרן. ואמרו ליה קום עביד
 לנא דחקן. דיהבין (נ"י דידכו) קרמנא.
 ארי דין משה גוברא. דאסקנא מארעא
 דמצרים. לא ידענא מא הוה ליה: ולמא
 ראה אלקום. אן מוסי קד אבטא אן ינוד
 מן אנבל. הגוזק אלקום ערי הרון. וקאלו
 לה קום אצנע לנא מעבודא. יסיר בין
 אידינא. לאן דאך ארגל מוסי. אדי אצעדנא
 מן בלד מצר. לם נעדם מא כאמן אמרה:
 ויאמר אלהם אהרן פרקו נומי הזהב אשר
 באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו
 אלי: ואמר להון אהרן. פריקו קדשי
 דדהבא. דבאודני נשיכון. בניכון ובנותכון.
 ואתו לותי: פקאל להם הרון. פכו
 אשנאף אדהב. אדי פי אדאן נסאכם.
 בניכם ובנותכם. ואיתוני בהא:
 ויתפרקו פריהעם אתינומי הזהב אשר
 באזניהם וביאו אל אהרן: ופריקו בר
 עמא. ית קדשי דדהבא דבאודניהון.
 ואתיאו לות אהרן: פפך גמיע אקום.
 אשנאף אדהב אדי פי אדאנהם. ואתו
 בהא ארי הרון: ויקח מידם ויצר אתו
 בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה
 אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
 מצרים: ונסיב מידהון. וצר יתיה בויפא.
 ועבדיה עיגל מתבא. ואמרו. אלן
 דחלתך ישראל. דאסקנך מארעא
 דמצרים: פאכל דאלך מנהם. ואמר

מן צוורה בקארב. וצנעה עגלא מסבוכא.
 וקאלו. הוא רבך יא אל אסראיל. אדי
 אצעדך מן בלד מצר: וירא אהרן ויבן
 מזבחת לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה
 מחר: וחזא אהרן. ובנא מדבתא
 קדמוהי. וקרא אהרן ויאמר. חגא קדם
 יי מחר: פלמא ראה הרון דאך. בנא
 מדבתא בין ידיה. ונארא וקאל.
 חג לדה גרא: וישפמו מפחרת ויערו
 עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
 ושתו ויקמו לצחק: ואקדמו ביומא
 דבתרוהי. ואפיקו עדון. וקריבו נכסן.
 ואסתר עמא למיכל ולמשתוי. וקמו
 לחייבא: פארדגו באגדאה. וקרבו
 צואעדא. וקדמו דבה סלאמה. וגלם אקום
 ליאברו וישרבו. וקאמו לילעבו: פ
 וידבר יהוה אל משה קדירר פי שחת
 עמך: אשר העדית מארץ מצרים:
 ומלך יי עם משה. איזיר חות. ארי חפיר
 עמך. דאפיקתא מארעא דמצרים: פקאל
 אדה למוסי. אמין אנוד. פאן קד אפסר
 קומך. אדי אצעדתהם מן בלד מצר:
 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
 להם עגל מסכה וישתחוו לזו ויזבחו לזו
 ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
 מארץ מצרים: סטו בפריע. מן אורחא
 דפקידתנון. עבדו להון. עיגל מתבא.
 וסגידו ליה ודפחו ליה. ואמרו. אלן
 דחלתך ישראל. דאסקנך מארעא
 דמצרים: זאלו סריעא. ען אטריק אדי
 אמרתהם בה. וצנעו להם עגלא מסבוכא.
 וסגרו ליה ודפחו לה. וקאלו. הוא רבך
 יא אל אסראיל. אדי אצעדך מן בלד
 מצר: ויאמר יהוה אל משה ראתי את
 העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
 ואמר יי למשה. גלי קדמי עמא הרין.
 והא עם קשי קדל הוא: פקאל אדה
 למוסי. קד עלמת אן הוגאי אלקום

חלק הדק דוק. (ב) פרקו נומי הזהב. הפ"א בקמץ רחב והשו"א שבריש נע מפני המאריך שבפ"א והוא עם"ש והנה חרבו פני האדמה. ועיין רד"ק שרש חרב. וכ"ד רש"י שכתב שהוא על משקל ברבו לרבים ברבו ליחיד. דו"ק. ואכן מלך בירמיה ס"ו ב הביא משם המסורה והמקרקקים כמ"ש רד"ק ג"כ ע"ש: (ג) אשר העלית. קדמו צירי. הניינא חירק. וסי' אחי:

דאמרת. אתין לבניכון. וחסנין לעלם:
 ואדבר לאברהם ליעקב ואסראל
 עבדך. ידי אקסמת להם באסמך.
 וקרת להם. אבתר נסלכם. כנאכב
 אסמא. ונמיע אברך ידי אקסמת.
 אעמי נסלכם. ויחווזנה אדי אדהר:
 וינחם יהוה ערירעך אשר דבר לעשות
 לעמי: ותב יי. מן בשתא. דמליל
 למעבר לעמיה: פצפה אלה. עין סרעה'
 אלבלייה. אתי קאל אן יחלהא בקומה:

ב

ויפו יורד משה מן החר ושני לחת העדת
 בידו לחת פתבים משני עבריהם מזה
 ומזה הם פתבים: ואתפני. ונחת משה
 מן טורא. ותרין לוחי סהדותא בידיה.
 לוחי פתיבין מתרין עבריהון. מפא ומפא
 אנון פתיבין: תם ולא מוסי' ונוד מן
 אגנבל. ולוחי אשאהרה בידה. לוחין
 מכתובין מן גאנביהמא. מן דאכל ומן
 כארג: והלחת מעשה אלהים המה
 והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על
 הלחת: ולוחיא. עובדא דיי' אנון. וכתבא
 כתבא דיי' הוא. מפרש על לוחיא:
 ואלוחין המא צנעה' אלה. ואלכתאב הו
 כתאב אלה. מחפור עדיהמא: וישמע
 יהושע אתיקוד העם פרעה ויאמר אדי
 משה קוד מרחמה פמחנה: וישמע
 יהושע. ית קד עמא פד מנבין. ואמר
 למשה. קד קרבא פמשריתא: פסמע
 יהושע. צות אלקום פי תגליבהם. פקאל
 למוסי'. צות חרב פי ארעסבר: ויאמר
 אין קול ענות גבורה ואין קול ענות
 חלושה קול ענות אנכי שמע: ואמר.
 לא קד גברין דננחין בקרבא. ואף לא
 קד חלשין דמתברין. קד דמחבין. אנא
 שמע: קאל. לים הו צות ידל עדי צפר.

צעאב ארקאב: ועתה הניחה לי ויחר
 אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי
 גדול: וכען אנה פעיתך מן גרמי.
 ויתקף רוגזי בהון ואשיצנין. ואעביד
 יתך לעם סני: ואלאן אן כפאת אתשפע
 ענהם. אשתד גצבי עריתם ואפניתהם.
 ואצנע מנד אמה עצימה: ויחד משה
 אתפני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
 יחרה אפק בעמך אשר הוצאת מארץ
 מצרים בכת גדול וביד חזקה: וצלי
 משה. קדם יי אלהיה. ואמר. למא יי
 ויתקף רוגזי בעמך. דאפיקתא מארעא
 דמצרים. בחד רב וביד תקיפא:
 פאנתהל מוסי' אדי אלה רבה. וקאל
 יא רב לא ישתד גצבך עדי קומך. אדי
 אכרגתהם מן בדר מצר. בקוה עצימה
 ויד שדידה: למה יאמרו מצרים לאמר
 פרעה הוציאם לחרג אתם פהלים
 ורכלתם מעל פני האדמה שוב מהרון
 אפק י והנחם ערירעך לעמך: למא
 ימרון מצראי למימר. בבישא אפיגנון
 לקמלא יתהון ביני טוריא. ולשיציותהון.
 מעל אפי ארעא. תוב מתקוף רוגזי.
 ואתיב מן בשתא דמקילתא למעבר
 לעמך: ולא יקוד ארמצריון. אנה
 אכרגתהם בשר ליקתלהם פי מא בין
 ארגבאל. ויפניהם ען וגה ארארין. ארגע
 מן שדה גצבך. ואצפה ען אלבלייה
 לקומך: זכר לאברהם ליעקב ולישראד
 עבדך אשר נשבעת להם בך ותדבר
 אלהם ארפה אתיזרעכם כמכבי השמים
 וכלי הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
 לזרעכם ונתתו לעלם: אדבר. לאברהם
 ליעקב ולישראד עבדך. דקוימתא להון
 במימרך. ומקילתא עמחון. אסגי ית
 בניכון. פמוכבי שמיא. וכל ארעא הדא

ד

ולא

חלק ה' ד' ק' ד' ו' והנחם על הרעה. גריסת הקדמונים וכל הרפוסים ואותו כי הוא פועל יוצא לאחר. ולזה תקון הלשון
 כי פועל אדם ישלם לו. הכוונה הפועל עצמו משלם לו. כי במעשה הרע נברא משחת והוא תמיסרו. וכן אמר הנביא תיסרך רעתך
 וכן אמרו בוהר גם ה' העבור חטאתך אעבר ליה מקמיה כי מפי עליון לא תצא הרעות. ואל יקשה לך אמרו דמלילתא. כי הכוונה בו
 גורת תנור ב"ה שגור שגולל אבן אליו השוב וכענין המות רשע רעה. והמתרגם טוב. מהפך הכוונה ומגדף. ועד נאמן לזה מה שתי'
 ביונה ומתיב מימריה מלאיתאה בישא.

ולא צות ידל עלי הוימה. כל צות צוצא.
 אנה סאמע: ויהי כאשר קרב אל
 המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר
 את משה וישקד מידו את ההדת וישבר
 אתם פחת הקר: והוא. פד קריב
 למשריתא. והוא ית עגלא וחגנין. ותקוף
 רוגזא דמשה. ורמא מידוהי ית לוחיא.
 ותבר יתהון בשפולי מורא: פלמא קרב
 מן אלעסבר. וראא אלעגד וטבור.
 פאשתד גצב מוס'. וטרח מן ידוה
 אלוחין. וכסרהמא אספר אלגנד: ויקח
 את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן
 עד אשר ידק ויזר על פני המים וישק
 את בני ישראל: ונסיב. ית עגלא
 דעברו ויאקיר בנורא. וישף עד ההוד
 דקוק. ודרא על אפי מוא. ואשקי ית
 בני ישראל: פאכד אלעגד ארי צנעו
 ואחרקה באנאר. וכרדה ארי אן דק.
 ודראה עלי גזה אלמא. וסקא בני
 אסראיל אכאחה: ויאמר משה אל
 אהרן מה עשית קה העם הזה כיהבאת
 עליו הטאה גדלה: ואמר משה לאהרן.
 מא עבר קה עמא דרין. ארי איתיתא
 עוהו חונא רבא: וקאל מוס' לחון.
 מא צנע בך הולא אלקים. אה גלבת
 עליה כמיה עצימה: ויאמר אהרן אל
 יחד אף אדני אתה ידעת אתה העם כי
 ברע הוא: ואמר אהרן. לא יתקף רוגזא
 דרבני. את ידעת ית עמא. ארי כביש
 הוא: פקאל. לא ישתד גצב סידי.
 אנת עאלם באלקים. אנהם שרירין:
 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
 לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
 מארץ מצרים לא ידענו מהייתה לו:
 ואמרו לו. עביד ננא דחקן. דיהבון
 (בני דידכן) קדמנא. ארי דין משה
 גוברא. דאסקנא מארעא דמצרים. לא
 ידענא מא הוה ליה: פקאלו לי. אצנע
 ננא מעבודא. יסור בין אידינא. פאן דאך
 אדגל מוס'. ארי אצעדנא מן ביד מצר.

(* מידו קרי שמות בב (כתר תורה)

רם נעלם מא כאן מן אמרה:
 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי
 ואשדכחו באש ויצא העגל הזה: ואמרו
 לחון למן דהבא. פריקו ויהבו לו. ורמיתוה
 בנורא. ונפק עגלא דרין: פקלת להם
 למן דהב. פכבוה ואתוני בה. פטרחתה
 פי אנאר. וכרג הדא אלעגד: וירא משה
 את העם כי פרע הוא בייפרעה אהרן
 לשמצה בקמיהם: והוא משה ית עמא.
 ארי כטיד הוא. ארי כטידנן אהרן.
 לאסבותהון שום פיש דריריהון: פלמא
 ראא מוס' אלקים. אנהם מכשופין. אר
 כשף דרון. דוי אשאן מן מקאמיהם:
 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי
 ליהוה אלני ויאספו אליו כל בני לוי: וקם
 משה בתרע משריתא. ואמר. מן דחליא
 דוי ייתון לותי. ואתגנישו לותיה פד בני
 לוי: פוקף מוס' בבאב אלעסבר. וקאל.
 מן לדה יקבל ארי. פאנתמע אדיה גמיש
 בני לוי: ויאמר להם כהי אמר יהוה
 אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו
 עברו ושכו משער לשער במחנה וחרבו
 איש את אחיו ואיש את ידו ויש
 את ירכו: ואמר לחון. פדן אמר יי
 אלהא דישראל. שו גבר דרביה עד
 דכיה. עיברו ותוכו. מתרע לתרע
 במשריתא. וקטולו גבר ית אחוהו. וגבר
 ית חבריה ואיש ית קרוביה: פקאל
 להם. כדא קאל אלה אלה אסראיל.
 יתקלד כל רגל מנכם סיפה. ואמצו וארנעו.
 מן באב א' באב פי אלעסבר. ויקתד
 כל רגל. חתא אכיה וצאחה וקריבה:
 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
 פיום ההוא בשלשת אלפי איש: ועברו
 בני לוי כפתנמא דמשה. ונפל מן עמא
 פוימא ההוא. פתנתא אלפין גוברא:
 פצנע בני לוי כמא אמרה מוס'. פוקע
 מן אלקים פי דאך אריום. שביה
 בתלאתה ארף רגל: ויאמר משה מלא
 ידכם היום ליהוה כי איש גבנו ובאחו

(* חשה פסוקם אלו אין מתרגמין בעבור. *) ע"ב ילת

וְאָמַר עֲלֵיהֶן חוֹבֵיהֶן: וְאָרְאן אִמִּין סִידֵי אֲלֻקוֹם. אֵלֵי אֲרֻמוֹצֵעַ אֲדִי קָלַת דָּךְ. הוֹדָא מַלְכֵי יִסֵּר בֵּין יָדֶיךָ. וּפְי יוֹם מִטְאֲלַבְתֵּי. אֲמַאֲלַבְהֶם בְּכַטְאֵי־אֲהֶם: וַיִּנְפֹּף יְהוָה אֶת־הָעַם עַד אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲהָרֹן: וּמָחָא י"י יָת עֲמָא. עַל דְּאִשְׁתַּעֲבְדוּ לְעֵגֹלָא. דְּעֵבֵר אֲהָרֹן: פְּצַדִּים אֵלֶּה מִן אֲלֻקוֹם. עֲלִי מָא אֲצַטְנַעוּ אֲרַעְגֵּר. אֲדִי צַנַע הָרוֹן: ס וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ עֲלֵה מִזֶּה אֶתְּהָ וְהָעַם אֲשֶׁר הִעַלְתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנָּה: וּמִדִּיל י"י עִם מֹשֶׁה אִיזִיל סָק מִכָּא. אֵת וְעֲמָא. דְּאִסְיַקְתָּא מֵאֲרַעֵא דְּמִצְרַיִם. לְאֲרַעֵא. דְּקִיּוּמִית. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לְמִימֵר. לְבִנְךָ אֶתְנַנָּה: פְּקַאֲר אֵלֶּה לְמוֹסֵי אִמִּין אֲצַעֵד מִן הַהֲנָא. אַנְתָּ וְאֲלֻקוֹם. אֲדִי אֲצַעֵדְתָּ מִן בְּלַד מִצְרַיִם. אֲדִי אֲלַבְרַד. אֲדִי אֲקַסְמַת. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב קִאִירָא. לְנַסְלָכֶם אֲעֻמִּיהָא: וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלְּאִי וְגַרְשִׁיתִי אֶת־הַבְּנֵינִי הָאֵמֶרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרוֹזִי הַחַוִּי וְהַיּוֹסִי: וְאִשְׁלַחְתִּימָךְ מִלְּאִכָּא. וְאֶתְרִיךְ. יָת בְּנֵינֵנְאִי אִמִּירָאִי. וְחַתָּאִי וּפְרוֹזָאִי. חֵאִי וַיּוֹסֵאִי: וְאֲבַעַת בֵּין יָדֶיךָ מַלְכָא. אֲמִרַד בְּה אֲלַבְנַעֲאִינִין וְאֲלַאֲמוֹרִינִין. וְאֲדַחְתִּינִין וְאֲלַפְרוֹזִינִין. וְאֲרַחֲוִינִין וְאֲלִיבּוֹסִינִין: אֶל־אֲרַעֵךְ זָבַת חֲלָב וְדָבַשׁ כִּי לֹא אֲעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשָּׁה עֲרַף אֶתְּהָ פִּן־אֲבָדְךָ בְּדַרְךָ: לְאֲרַע. עֲבָדָא חֲלָב וְדָבַשׁ. אֲדִי לֹא אִסְלִיק שְׂבִינְתִי מִבִּינְךָ. אֲדִי עִם קִשִּׁי קָדַר אֵת. דְּלִמָּא אֲשִׁיצִינְךָ בְּאֹרְחָא: אֲדִי בְלַד יַפִּיץ אֲדַבֵּן וְאֲלַעֲסֵךְ. לֹאֲנִי לֹא אֲצַעֵד נֹורִי פִּי מֵאֲבִינְכֶם. לֹאֲנִי מִן קוֹם צַעֲבֵאֵב אֲרַקֵּאֵב. כְּדָא אֲפַנִּיכֶם פִּי אֲטַרִיק: וַיִּשְׁמַע הָעַם אֶת־הַדְּבָר הַרָּע הַזֶּה וַיִּתְאַפְּלוּ וּלְא־שִׁתּוּ אִישׁ עֵדֵיו עֲלֵיו: וְשָׁמַע עֲמָא. יָת פְּהַגְמָא

וְדַתְתָּ עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה: וְאָמַר מֹשֶׁה. קָרִיבוּ יָדְכוֹן (נ"י יְדִיכוֹן) וַיִּמָּא דִּין קוֹרְבָנָא קָדָם י"י. אֲדִי נִבְרַב בְּבִרְיָה וּבְאֲחֻוּהִי. וְלֹאֲיִתְאָה עֲלֵיכוֹן. וַיִּמָּא דִּין בְּרַכָּן: פְּקַאֲר לְהֶם מוֹסֵי. אֲכַמְלוּ וְאֲנַבְכֶם אֲרִיזִים לְלַת. חֲתָא רַגְלֵךְ בְּאֲבִנָּה וְאֲבִיָּה. וְתַחַל עֲלֵיכֶם אֲרִיזִים אֲלַבְרַכָּה: וַיְהִי מִפְּתַחֲתֵךְ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אֲתֶם חֲטָאתֶם חֲטָאתָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֲעֲלֶה אֶל־יְהוָה אֲוִלִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם: וַיְהוּה בְּיוֹמָא דְּבַתְרוּהִי. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְעֲמָא. אֲתִּינִין חֲבַתּוֹן חוֹבָא רַבָּא. וּכְעֵן אֲפִסְק לְקָדָם י"י. מֵאִים אֲכַפֵּר עַל חוֹבֵיכוֹן: פְּלִמָּא כֹּאֵן מִן גֵּר. קֹאֲל מוֹסֵי לְאֲלֻקוֹם. אַנְתֶּם אֲכַמְטִיתֶם כְּטִיָּה עֲצִימָה. וְאֲרָאֵן אֲצַעֵד אֲדִי אֵלֶּה. דְּעַל אֲסַתְנַפֵּר עֵן כְּטִיָּתְכֶם: וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנָא חֲטָא הָעַם הַזֶּה הוּא חֲטָאתָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לְהֶם אֲלֹהֵי זָהָב: וְתַב מֹשֶׁה. לְקָדָם י"י וַיֹּאמֶר. בְּכַעֲוִי חֵב. עֲמָא הִדִּין חוֹבָא רַבָּא. וְעֵבְדוּ לְהוֹן דְּחִלְוִין דְּדָהָב: פְּרַנַּע מוֹסֵי. אֲדִי אֵלֶּה וְקֹאֲר. קַד אֲכַטָּא הוֹלָאִי אֲלֻקוֹם כְּטִיָּה עֲצִימָה. וְצַנַּעוּ לְהֶם מַעֲכוֹדָא מִן דְּהָב: וְעַתָּה אֲסִי־תִשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם־אִין מַחֲנִי נָא מִסְּפָרְךָ אֲשֶׁר כְּתַבְתָּ: וּכְעֵן אִם שְׂבַקְתָּ לְחוֹבֵיהֶן. וְאִם לֹא. מַחֲנִינִי כְּעֵן. מִסְּפָרְךָ דְּכַתְבַּתָּא: וְאֲרָאֵן אִן גַּפְרַת כְּטִיָּתְהֶם. וְאֲלֹא פֹאֲמַחֲנִי. מִן דִּיּוֹאֲנֵךְ אֲדִי כַתְבַּתְתָּה פֹאֲסַתְרִיחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא־לִי אֲמַחֲנּוּ מִסְּפָרִי: וַיֹּאמֶר י"י לְמֹשֶׁה. מִן דְּחֵב קְדָמִי. אֲמַחֲנִינִי מִסְּפָרִי: פְּקַאֲר אֵלֶּה לְהָ. אֲדִי אֲכַטָּא לִי. אֲמַחֲוֹה מִן דִּיּוֹאֲנִי: וְעַתָּה לְךָ וְנַחַח אֶת־הָעַם אֲלֵךְ אֲשֶׁר־דְּבַרְתִּי לְךָ הִנֵּה מִלְּאֲכֵי יָלְךָ לְפָנֶיךָ וּבַיּוֹם פְּקַדִּי וּפְקַדְתִּי עֲלֵהֶם חֲטָאתֶם: וּכְעֵן. אִיזִיל דְּבַר יָת עֲמָא. לְאֶתְר דְּמַלְּלִית לְךָ. הָא מִלְּאֲכֵי יָהֵךְ קְדָמְךָ. וּבַיּוֹם אֲסַעְרוּתִי.

חלק הרקדוק. (ה) פן אכלך בדרך. נח בפתח קמן תחת פתח גדול ומשפטו אכלך בפתח הב"ף ודנש הלמ"ד והוקל כמו אחוך שמע לי. [מהר"ב:] (ו) ולא שתו. ד' בטעם כולעיל. [רי"ב:] כ"ט פסוק זה אין סתרימנן בעבור.

בִּישָׂא הָרִין וְאֶתְאֶבְרוּ. וְלֹא שׁוּן. גִּבֹר
 תִּקּוּן זַיְנִיה עֲלוּהִי: פִּלְמָא סִמַּע אֲרָקוּם.
 הָדָא אֲלֻכְבֵּר אִסּוּ חֲזֹנוּ. וְלֹם יַגְעֵל כֹּל
 אֲמַר זַיְה עֲלוּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶרְמִישָׁה
 אָמַר אֶרְבִּי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשְׁה־
 עֲרָף רִגַע אַחַד אֵעֲלֶה בְּדַרְפָּךָ וּבְדִיתִיךָ
 וְעֵתָה חֹרֵר עֲרִיךָ מֵעֲרִיךָ וְאֲדַעַה מַה
 אֲעִשֶׂה־יָקֶךָ: וְאָמַר יי' לְמִשָּׁה. אֵימַר לְבִנִי
 יִשְׂרָאֵל אַתּוֹן עִם קִשִׁי קָדֵל. שְׁעָה הָדָא.
 אִסְלִיק שְׂבִינְתִי מִבִּינְךָ וְאִשְׁיִצִינְךָ. וּבְעֵן.
 אֲעִיד תִּקּוּן זַיְנֶךָ מִנְּךָ. גִּדִי קָדְמִי מָא
 אֲעֵבִיד לָךְ: פִּקְאֵל אֵלֶּה לְמוֹסִי. קוֹד
 לְבִנִי אִסְרָאֵל אַנְתֶּם קוּם צַעֲאֵב אֲרָקֵאב.
 פִּרו אֲנִי אֲצַעֲדַת נוּרִי פִי מָא בִּינְכֶם
 טִרְפָּה וְאַחֲרָה אֲפִנִיתְכֶם. וְאַרְאֵן. אֲדִימו
 עֲדִי נֹזַע זַיְכֶם עֲנִכֶם. חֵתָא אֲעֲרַפְכֶם
 מָא אֲצַנַע בְּכֶם: וַיִּתְנַצְּדוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־עֵדִים מִהֵר חֹרֵב: וְאֲעִדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 יֵת תִּקּוּן זַיְנִחוֹן מִטִּירָא דְחֹרֵב: פִּאֲדֵאם
 בְּנֵי אִסְרָאֵל. עֲדִי נֹזַע זַיְיָהֶם מִן גִּבֹר
 חֲרִיב: וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת־הָאֲדָמָה וְנִטְהִירוּ
 מִחוּץ לְמַחֲנֶה הַרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וְקִרָא
 לִז אֱהֵל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא
 אֶרְאֵהֶל מוֹעֵד אִשֶׁר מוֹחִיץ לְמַחֲנֶה:
 וּמִשָּׁה נָסִיב יֵת מִשְׁבָּנָא. וּפְרָסִיָּה
 לִיָּה מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא. אֲרַחִיק מִן
 מִשְׁרִיתָא. וְקָרִי לִיָּה מִשְׁבֵּן בֵּית אֹלְפָנָא.
 וְהָוִי כָּל דְּתַבַּע אֹלְפָן מִן קָדָם יי'. גִּפִּיק
 לְמִשְׁבֵּן בֵּית אֹלְפָנָא. דְּמִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא:
 וּכְאֵן מוֹסִי יֵאבֵד אֲלֻכְבָּא. וְיִצְרַבָּה כְּאֲרַג
 אֲעַסְכֵּר בַּעִיד מִנָּה. וְיִסְמִיָּה מִצֵּרֵב אֲרוּעַד.
 וּכְאֵן כֹּל מִן טִרְבַּע עֲלֵמָא מִן עֲנַד אֵלֶּה.
 יִכְרַג אִי מִצֵּרֵב אֲרוּעַד. אֲדִי כְּאֲרַג אֲעַסְכֵּר:
 וְהָיָה כְּצֵאת מִשָּׁה אֶל־הָאֱהֵל יִקּוּמוּ כָּל־
 הָעָם וְנִצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֱהֵלוֹ וְהִבִּיטוּ
 אַחֲרֵי מִשָּׁה עֲדִי־בָאוּ הָאֱהֵלָה: וְהָוִי כָּל
 גִּפִּיק מִשָּׁה לְמִשְׁבָּנָא. קוּמִין כָּל עַמָּא.
 וּמִתְעַתְּדִין. גִּבֹר בְּתִרַע מִשְׁבָּנִיָּה.

וּמִסְתַּבְּלִין אַחֲרֵי מִשָּׁה. עַד דְּעֵלִיד
 לְמִשְׁבָּנָא: וּכְאֵן מוֹסִי אֲדָא כְּרַג אֲלִי
 אֲלֻכְבָּא. יִקּוּם גִּמִּיעַ אֲרָקוּם. וְיִנְתַּצְבוּן.
 כֹּל אֲמַר עֲנַד בָּאֵב כְּבֵאִיָּה. וְיִלְתַּפְתּוּן
 וְרָא מוֹסִי. אֲרִי דְכֹלָה אֲלִי אֲלֻכְבָּא:
 וְהָיָה כְּבָא מִשָּׁה הָאֱהֵלָה יִרְדַּע עֲמוּד הָעֵנָן
 וְעֲמַד פֶּתַח הָאֱהֵל וְדַבֵּר עִם־מִשָּׁה:
 וְהָוִי. כֹּד עֲלִיד מִשָּׁה לְמִשְׁבָּנָא. נְחִית
 עַמּוּדָא דְעֵנָנָא. וְקֵאִים בְּתִרַע מִשְׁבָּנָא.
 וּמִתְמַלֵּל עִם מִשָּׁה: וּכְאֵן מוֹסִי אֲדָא
 דְכֹל אֲרִי אֲלֻכְבָּא. יִנּוֹד עֲמוּד אֲלֻגְמָאם.
 וְיִקַּח עֲלֵי בָאֵב אֲלֻכְבָּא. וְיִכְלֵם אֵלֶּה
 מוֹסִי: וְרָאָה כְּלִי־הַעֵם אֶת־עֲמוּד הָעֵנָן
 עֲמַד פֶּתַח הָאֱהֵל וְקָם כְּלִי־הַעֵם וְהִשְׁתַּחֲוֶה
 אִישׁ פֶּתַח אֱהֵלוֹ: וְחֹן כָּל עַמָּא יֵת
 עַמּוּדָא דְעֵנָנָא. קֵאִים בְּתִרַע מִשְׁבָּנָא.
 וְקוּמִין כָּל עַמָּא וְסַנְדִּין. גִּבֹר בְּתִרַע
 מִשְׁבָּנִיָּה: פִּאֲדָא רָאוּ גִמִּיעַ אֲרָקוּם עֲמוּד
 אֲלֻגְמָאם. וְאִקַּח עֲלֵי בָאֵב אֲלֻכְבָּא.
 קֵאֵמוּ אֲנֻמְעִין וְסַנְדוּ. כֹּל אֲמַר עֲלֵי בָאֵב
 כְּבֵאִיָּה: וְדַבֵּר יְהוָה אֶרְמִישָׁה פָּנִים אֲלִי
 פָּנִים כְּאִשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל־דַּעְהוּ וְיִשְׁב
 אֶרְאֵה־מַחֲנֶה וּמִשְׁרֵתוֹ יְהוֹשִׁעַ בְּיָנִין נֶעַר
 דָּא יִמִּישׁ מִהוּךְ הָאֱהֵל: וּמִמְלִיד יי' עִם
 מִשָּׁה מִמְלִד עִם כְּמִלְדָּה. כְּמָא דִּימְלִיד
 גּוּבְרָא עִם חֲבֵרִיָּה. וְתֵאִיב לְמִשְׁרִיתָא.
 וּמִשׁוּמְשָׁנִיָּה. יְהוֹשִׁעַ כֹּד נֹן עוֹלִימָא. דָּא
 עֲדִי מִזֵּו מִשְׁבָּנָא: וְיִכְלֵם אֵלֶּה מוֹסִי
 שְׁפֵאֵא. כְּמָא יִכְלֵם אֲלֻכְבָּא צֵאתְכֶּה.
 וְיִרְגַע אֲרִי אֲלֻעְסֵכֵר. וּכְאֵן כְּאֲדֻמָּה.
 יְהוֹשִׁעַ אֲבָן נֹן שְׂבָא. דָּא יִזְוֵל מִן
 אֲלֻכְבָּא:

ה

חלק הדקדוק. (ז) ושב אל המחנה. תרגום והאיב ולא תב כי הוא דבר הזה המיד. וכל הוה משמש עבר ועתיד וכמו שפירש"י בכת יעשה איוב. יאל תקשה מלשון המקרא דנקט ושב כי הו"ו שבראש מהפכו לעתיד. ולא כן אתה אומר בתרגום כי דרבו לפרש:

אודעתני. ית דתשלה עמי. ואת אמרת
 רביתך בשום. ואת אשבתה רחמן
 קדמי: פקאל מוסי לדה. אנת עאלם
 באנד קלת לי אצער הולאי ארקום.
 ואנת פרם תערפני. במן תבעת מעי.
 ואנת פקד קלת לי קד שרפת אסמך.
 ווגדת חצאא ענדי: ועתה אסינא מצאתי
 חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך
 למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
 הגוי הזה: וכען. אם בען אשבחית
 רחמן קדמך. אודעני בען ית אורח
 טובך. ואדע רחמך. בדיד דאשבח
 רחמן קדמך. וגלי קדמך. ארי עמך
 עמא הרין: ואלאן. אן וגדת חצאא
 ענדך. ערפני כירך. חתא אערף כך.
 לקבר אן אנד חצאא ענדך. ואנצד
 לשעבך הדה אראמה: ויאמר פני ירכו
 והנחתי קך: ואמר. שכינתי תהך ואניח
 קך: קאל לה. נורי יסיר מעך אלי אן
 אקרך: ויאמר אליו אסיצין פניך הלכים
 אריתעלנו מזה: ואמר קדמוהי. אם לית
 שכינתך מהלכא ביננא. לא תפקננא
 מכא: קאל. אן רם יסיר נורך מענא
 מן אלאן. פרא תצערנא מן ההנא:
 ובמה יודע אפוא פרימצאתי חן בעיניך
 אני ועמך הווא בקבתך עמנו ונפלנו
 אני ועמך מכלי העם אשר עדיפני
 האדמה: ובמא יודע הכא. ארי
 אשבחית רחמן קדמך אנה ועמך. הלא
 בקתך שכינתך עמנא. ויתעברן לנא
 פרישן לי וקעמך. משוני מכל עמא.
 דעל אפי ארעא: ובמא לא יערף אן.
 אן קד וגדת חצאא ענדך אנה וקומך.
 אלא במסיר נורך מענא. פנבין אנה
 וקומך. מן גמיע ארקום. אדי עדי ונה
 אראין:

פ
 ויאמר יהוה ארימשה גם את הדבר הזה
 אשר דברת אעשה פרימצאת חן בעיני
 ואדעך בשם: ואמר יי למשה. את ית
 פתגמא הרין. דמלידתא אעביד. ארי

אשבתה רחמן קדמי. ורביתך בשום:
 פקאל אנה למוסי. הלא אלאמר אדי
 סאלתה איצא אצנעה. לאנד קד וגדת
 חצאא ענדי. ושרפת אסמך: ויאמר
 הראני נא את דרכך: ואמר. אחויני
 (ב"י אחויני) בען ית יקרך: קאל. אוריני
 נורך איצא: ויאמר אני אעביד פרימוכי
 עדיפניך וקראתי בשם יהוה לפניך
 וחסתי את אשר אהן ורחמתי את אשר
 ארחם: ואמר. אנה אעביד כל מיכי על
 אפך. ואקרי בשמא דיי קדמך. ואחין
 למן דאחין. וארחים על מן דארחים:
 קאל. אנה אמר גמיע נורי בחצרתך.
 ואנאדי באסם אנה בין ירך. וארוף מן
 ארוף. וארחם מן ארחם: ויאמר לא
 תיכר לראת את פני כי לא יראני האדם
 וחי: ואמר. לא תפול למחוי ית אפי
 שכינתי. ארי. לא יחויני אנשא ויתקיים:
 קאל. לא תטיק אן תרא נורי. לאנה
 לא יראה אלאנסאן ויחיא: ויאמר יהוה
 הנה מקום אתי ונצבת עדי הצור: ואמר
 יי. הא אתר מתוקן קדמי. ותתעתד על
 טנרא: קאל אנה. הווא ענדי מוצע.
 אנתצב עדי אצואן: והיה בעבר כבדי
 ושמתיה בנקרת הצור ושכתי כפי עדי
 עדי עברי: והיו במעבר יקרי. ואשוינה
 במערת טנרא. ואנין במימרי. עךך עד
 דאעבר: פאדא מר כך נורי. ציירתך
 פי נקיר אצואן. וצללת בסחאבי. ערך
 חתא יגוז אולא: והסרתי את כפי
 וראית את אחרי ופני לא יראו: ואעדי
 ית דברת יקרי. ותחוי ית דבתרי.
 ודקדמי לא יתחזון: תם אזיל סחאבי.
 חתא תנצר אואכר נורי. ואואילה לם
 תרא:

פ
 ויאמר יהוה ארימשה גם את הדבר הזה
 אשר דברת אעשה פרימצאת חן בעיני
 ואדעך בשם: ואמר יי למשה. את ית
 פתגמא הרין. דמלידתא אעביד. ארי

ז
 ז

וּאֶבְתָּבַע עַל לִוְיָא . ית פתגמ'א . יהוה .
עַל לִוְיָא וְקָדְמָא דְתַבְרָתָא : תם קאר
אלה למוס' . אנתת לך לוחי גוהר
כאלאזלין . חתא אבתב עליהמא .
ארכראם . אדי באן . עדי' אלוהין אלאזלין
אדי כסרתהמא : ויהי נכון לבקר ועלית
בבקר אריהר סיני ונצבת לי שם עדי'
ראש החר : והוי זמין לצפרא . ותפק
בצפרא לטורא דסיני . ותתעתד קדמי .
תמן עד ריש טורא : וכוון מסתעדא
לאגראה . ואצעד באגראה ארי גבל
סיני . וקף לי תם עלי' ראם אדגבר :
ואיש לא יעלה עמך וגם איש ארירא
בבך החר גם הצאן והבקר אל ירעו אלי'
מול החר ההוא : ואנש דא יפק עמך .
ואף אנש דא יתחוי בכר טורא . אף ענא
ותורי דא ירעון . לקביד טורא החוא :
ואנסאן לא יצעד מעך . ודא ירא פי שיי'
מן אלגבר . חתא אלגנם ואלבקר דא
ירעון . ממא ידיה : ויפסל שנייה דחת
אבנים פראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אריהר סיני כאשר צוה יהוה אתו
ויקה בידו שני דחת אבנים : ופסל .
תרון לוחי אבניא פקדמאי . ואקדים
משה בצפרא וסליק לטורא דסיני . כמא
דפקיד יי' יתיה . וגסיב בידיה . תרון לוחי
אבניא : פנחת לוחי גוהר כאלאזלין .
ואדלג מוס' באגראה וצעד אלי' גבל
סיני . כמא אמרה אלה . ואכר מעה לוחי
ארגוהר : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יהוה : ואתגלי יי'
בעננא . ואתעתד עמיה תמן . וקרא
בשמה דיי' : פתגלא אלה באגמאם .
ואוקף נורה מעה הנאך . ודעא באסם
אלה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה
יהוה אל רחום ורחון ארך אפים ורבי
חסד ואמת : ואעבר יי' שכינתיה ער
אפוהי וקרא . יי' . אלהא רחמנא

וְחַנְנִיא . מרחיק רגז ומסני למעבר טבון
וקשוט : פלמא מר נור אלה בין ידיה .
נארא אלה אלה . אטאיך ארחום אראוף .
טויר אלמהר בתיר אדפצל ואלאחסאן :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
והטאה ונקה לא ינקה פקדון עון אבות
על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל
רבעים : נטיר טיבו לארפי דרין . שביק
לעון . ולמרוד ולהובין . סלת לדתיבין
לאורייתיה ודלדא תיבין דא מזבני מסער
חובי אבהן . על בנין ועל בני בנין מרדין .
עד דר תליתאי ועל דר רביעאי : האפין
אדפצל לארוף . גאפר אדנב ואגנם
ואלכטייה . ויברי ודא יברי .
מטאדב בדנב אדאבא . מע אדבנין
ובני אדבנין . ואתואת וארואבע :
וימהר משה ויקד ארצה וישתחו : ואחי
משה . וברע על ארעא וסגיד : פאסרע
מוס' . ובר עלי' אלארין וסגד : ויאמר
אסינא מצאתי חן בעיניך אדני . ילדנא
אדני בקרבנו פי עמי קשה ערף היא
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתת לנו
ואמר . אם פען אשכחית רחמין קדמך
יי' . תהך פען שכנתא דיי' ביננא . ארי
עם קשי קדר הוא . ותשפוק . לחובנא
ולחטאנא ותחסננא : קאר . אן וגדת
חצאא ענדך יא רב . יסיר נורך פי מא
ביננא . אד הם קום צעאב ארקאב .
פאגפר דנובנא וכטאינא ואצטפאנא :
ויאמר הנה אנכי פרת ברית נגד כד'
עמך אעשה נפלאות אשר לא ינבראו
בבך דארץ ובבך חגוים וראה כד יהעם
אשר אתה בקרבן אתי מעשה יהוה כיי'
נורא הוא אשר אני עשה עמך : ויאמר
הא אנא גור קום . קדם כל עמך אעביד
פרישן . דלא אתבריאו בכל ארעא ובכל
עממאי . ויהוי כל עמא . דאת פיניהון .
ית עובדא דיי' ארי דחיל הוא . דאנא

תלק הדקדוק . ח) נצר חסד לאלפים ל' השמוש בקמץ וכל ש' לאפים כפתח (יהוה"ב) : ט) ויאמר הנה אנכי הנעשה
בנו"ן במסורת התיגאן פ' בדאשית פסוק כי עירום אנכי וגם בפסוק ויחי פסוק זנה אנכי מת :
שמות בג (כתר תורה)

עבד עמך: קאר. האנא עאהד עהדא.
 הדא גמיע קומך אצנע אעגובאת. מא
 רם יכלק מתהדא. פי גמיע אלעאם פי
 מא בין אמם. וינצר גמיע אלקום. אדי
 אנת פי מא בינהם. צנע אלה אנה
 סכיה. אדי אנא צאנעה מעך: שמר-לך
 את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש
 מפנה את האמרי והכנעני והחתי והפרזי
 והחוי והיבוס: מר דך. ית האנא מפקיד
 דך יומא דין. האנא מתריך מן קדמך.
 ית אמוראי וכנענאי. וחקאי ופרזאי.
 וחואי ויבוסאי: פאהפין מא אנא אמרך בה
 אליום. האנא טארד מן בין ידיך.
 אל אמוריין ואל כנענאיין. ואל חתיין
 ואל פרזיין. ואל חויין ואל יבוסיין: השמר
 דך פני תברת ברית ליושב הארץ אשר
 אתה בא עליה פני יהיה למוקש בקרבך:
 אסתמר דך. דקמא תגור קים ליתיב
 ארעא. דאת עליל עדה. דקמא יתי
 לתקלא בינך: אחרר אן תעהר עהדא
 מע אהל אלבלד. אדי אנת צאיר עליה.
 כלא יכוננו והקא פי מא בינך: פי אתי
 מופחתם תהצון ואת מצבתם תשפרון
 ואת אשריו תכרתון: ארי ית איגוריהון
 תהרעון. וית קמתהון תתברון. וית
 אשריהון תקצצון: בל מדאנחהם
 פאנקצו. ודכאכהם פכסרו. וסואריהם
 תגדעון: בני לא תשתחוה לאך אחר
 פי יהוה קנא שמו אך קנא הוא: ארי.
 לא תסגוד לטעות עממיא. ארי יי קנא
 שמיה. אל קנא הוא: ולא תסגד
 למעבוד אכר. לאן אלה אסמה
 אלמעאקב. והו יקדר ערי אן יעאקב:
 פני תברת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי
 אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא דך
 ואכלת מזבתו: דקמא תגור קים ליתיב
 ארעא. ויטעין פתר טעותהון. וידבחו
 למעותהון. ויקרון דך. ותיכול מדבתיהון:
 כלא תעהר עהדא מע אהל אלבלד.
 פיטגון פי תבע מעבודאתהם. וידבחו

(ר' רבתי

דהא. וידעון כך. ותאכל מן דבהה:
 וקקחת מפנתיו לבנה וזנו בנתיו אחרי
 אלהיהן והזנו את בנה אחרי אלהיהן:
 ותסב מפנתהון לבנה. ויטעין בנתהון.
 פתר טעותהון. ויטעין ית בנה פתר
 טעותהון: ותזונ בניך מן בנאתהם.
 פתמנא בנאתה פי תבע מעבודאתהם.
 ותטני בניך איצא: אלהי מסכה לא
 תעשה דך: דחלן דמתכא לא תעבד
 דך: ומעבודא מסבוכא לא תצנע דך:
 אתי חג המצות השמר שבעת ימים
 תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש
 האביב פי פחדש האביב יצאת מפצרים:
 ית חגא דפטוריא תטר. שבעא יומין.
 תיכול פטורא דפקידתך. לזמן ירחא
 האביבא. ארי בירחא דאביבא. נפקתא
 מפצרים: וחג אלפטור אחפצה. סבעה
 איאם תאכל פטורא כמא אמרתך. פי
 וקת שחר אדפריך. לאנך פיה כרגת מן
 מצר: כד פטר רחם לך וכד מקנה תזכר
 פטר שור ושה: כל פתח ולדא דיילי
 הוא. וכל בעירך דכרין תקדיש.
 (כ"ו) תקדיש דכרין בכור תור ואמר:
 וכל אוור בטן פהו לי. ומא דכרתה
 מאשיתך. מן אואיל אלבקר ואלגנס:
 ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
 וערפתו כל בכור בנה תפדה ולא יראו
 פני ריקם: ובכרא דחמרא תפרוק
 באמרא. ואם לא תפרוק ותקפיה. כל
 פוכרא דבנה תפרוק. ולא יתחזון קדמי
 ריקנין: ובכר אלחמיר אפדה בשאה.
 ואן רם תפדה פאקפה. וגמיע בכור
 בניך תפדיהם. ולא תחצרו בין ידי
 פארגא: ששת ימים תעבד וביום
 השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת:
 שתא יומין תפדה. וביום שביעאה
 תנוח. פזרועא ובחצדא תנוח: סתה
 איאם תכרם. ופי אליום אסאבע תסבת.
 חתא וקת אחרת ואלחצאד אסבת:
 ותג שבעת תעשה דך בפורי קציר חטים

והג האסוף תקופת השנה: ותגא
 דשבועיא תעביד לה. בפורי חצר תפין.
 והגא דכנשא. במפקה דשתא: והג
 אלאסאביע תצנעה לה. וקת בכור הצאר
 ארחנטה. והג אנמע. פי נהאיה אסנה:
 שלש פעמים בשנה יראה פלזבורך
 אתיפני האדון יהוה אלהי ישראל:
 תלת זמנין בשתא. יתחזון כל דבורך.
 קדם רבון עדמא יי אלהא דישראל:
 תלאת מראר פי אסנה. יחצר גמיע
 רגאך. בין ירי אלה אלהא אסראל:
 פי אוריג גוים מפניך והרחבתי אתי
 גבדך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
 לראות אתיפני יהוה אלהיך שלש
 פעמים בשנה: ארי אתריך עממין מן
 קדמך. ואפתי ית תחומך. וקא יחמיד
 אנש ית ארעך. במסקך. דאתחואה
 קדם יי אלהך. תלת זמנין בשתא:
 פאני אקרין אממא מן בין ירך.
 ואוסע תכמד. וקא ינצב אהד שיא
 מן ארצך. אדא צעדת לתחצר בין ירי
 אלה רבך. תלאת מראר פי אסנה:
 לא יתשחט עליחמין דסיובתי. ולא ילון
 לפקר זבח חג הפסח: לא תבוס על
 חמיע דם פסחי. וקא יביתון לצפרא (בר
 ממדבחה). תרבי נכסת חגא דפסחא:
 לא תרבח פסחי עלי כמור. ולא יבית
 שחום חג אפסח אלי אנגראה: ראשית
 בפורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 לא יתבשל גדי בחלב אמו: ריש בפורי
 ארעך. תיתי. לבית מקדשא דיי
 אלהך. לא תיכלון בשר בחלב: ואאיל
 בכור ארצך. תאתי בהא אלי בית
 אלה רבך. ולא תאכל לחמא בדבן: פ
 ויאמר יהוה אלי משה בתבירה אתי
 הדברים האלה פי עליפי הדברים
 האלה פרתי אתך ברית ואתי ישראל:
 ויאמר יי למשה. כתוב לה ית פתגמיא
 האלון. ארי. על מימר פתגמיא האלון.

גזרית עמך. קים ועם ישראל: פקאל
 אלה למוסי. אכתב לה הדא ארכאם.
 לאן בסבבה. עהדת מעד הדא אעהר ומע
 אז אכראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים
 יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים
 לא שתה וכתב עליהלחת את דברי
 הגזרית עשרת הדברים: והוה תפון קדם
 יי ארבעין יממין וארבעין לילון. לחמא
 לא אכל. ומיא לא שתי. וכתב על
 לוחיא. ית פתגמי קימא. עשרא
 פתגמין: פאקאם תם ענד אלה. ארבעין
 יומא וארבעין לילה. למ יאכל טעאמא
 ולם ישרב מאא. וכתב עלי ארוחין.
 כדאם אעהר. אדעשר ארכמאת:
 ויהי ברדת משה מהר סיני וישני לתת
 העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה
 לא ידע פי קרן עור פניו בדברו אתו:
 והוה. כד נחת משה מטורא דסיני. ותרון
 לוחי סהרותא בידא דמשה. במיחתיה
 מן טורא. ומשה לא ידע. ארי סיני. ויו
 יקרא דאפוהי במלכותיה עפיה: פרמא
 נור מוסי מן גבל סיני. ולוחי אשהארה
 פי ידה. פי נזולה מן אנבל. ומוסי למ
 יעדם. אנה קד בלן נור וגהה חין כלמה
 אלה: וירא אהרן וכד פני ישראל אתי
 משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת
 אליו: וחוא אהרן. וכד פני ישראל ית
 משה. והא סיני ויו יקרא דאפוהי. ודחילו
 מפאת קרבא לותיה: פראא הרון. וסאיר
 בני אסראל מוסי. פאדא קד בלן
 נור וגהה. פכאפו אן יתקדמו אליה:
 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן
 וכדי הנשאים בעדה וידבר משה אלהם:
 וקרא להון משה. ותבו לותיה. אהרון וכד
 רברביא בכנשתא. ומלדי משה עמהון:
 תם דעא בהם מוסי. פרגעו אליה. הרון
 וגמיע אשראף אנמאעה. פכלמהם
 מוסי: ואחר יכן נגשו כל פני ישראל
 ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בחר

סב

חלק הד קדוק. (י) ושני לחת העדת ביד משה. הויכח ושני כאלוה וכ"ה בדפוסים:

יומת: שתא זמין תתעביר עבדתא.
 וכיזמא שביעאה. יהי לבון קודשא.
 שפא שבתא קדם יי. כל דיעביר ביה.
 עבדתא יתקמיל: סתה' אאם תצנע
 אצנאיע. ופי אריום אסאבע. יכון לכם
 קדסא. עטלה הי סנת ללה. כל מן עמר
 פיהא עמלא יקתד: לא יתבערו: אש
 בכל משבתתכם ביום השבת: לא
 תבערו אשתא. בכל מותבניכון. ביזמא
 דשבתא: לא תשערו אנאר. פי גמיע
 מסאכנכם. פי יום אסנת: פ

ויאמר משה אל כהן עדת בני ישראל
 לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
 ואמר משה לכל בנשאת דבני ישראל
 למימר. דין פתגמא. דפקיד יי למימר:
 פקאד מוסי. לגמאעה בני אסראיל
 קאילא. הדא אלאמר. אדי אמר אלה
 בה: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל
 נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
 וכסף ונחשת: סבו מנכון אפרשותא
 קדם יי. כל דיתרעי לפיה ייתי. ית
 אפרשותא קדם יי. דהפא וכספא
 ונחשא: איתו מן ענדכם ברפיעה ללה.
 כל מן סנת נפסה. יאתי ברפיעה ללה.
 דהב וורק ונהאס: ותבדת וארגמן
 ותולעת שני ושש ועזים: ותבדא
 וארגנא. וצבע זהורי ובוץ ומעוי:
 ואסמאנגון וארגואן. וצבג קרמו ועשר
 ומרעוא: ועלת אלים מאדמים וערת
 תחשים ועצי שטים: ומשפי דדכרי
 מסמקי (מסומקי). ומשפי ססגנא ואעי
 שטין: וגלוד כבאש אדים. וגלוד דארש
 וכשב אסנט: ושמן למאור ובשמים
 לשמן המשחה ולקמרת הפמים: ומשחא
 לאנהרותא. ובוסמיא למשח רבותא.
 ולקמרת בוסמיא: ודהן לאלאצאה.
 ואטיאב דדהן אלמסת. ולבכור אצמוג:
 ואבני שטים ואבני מדאים לאפור ולחשן:
 ואבני בורלא. ואבני אשקמותא. לשקעא

באיפרא

סיני: ובתר בן אתקרבנו כל בני ישראל.
 ופקידנון. ית כל דמליד יי. עמיה בטורא
 דסיני: ובעד דאלך תקדם סאר בני
 אסראיל. פאמרהם. בגמיע מא כלמה
 אלה פי גבל סיני: יי ויכל משה מדבר
 אתם ויתן עד פניו מסוה: ושיצי משה.
 מלמלא עמהון. ויתב עד אפיה בית
 אפי: פלמא פרג מוסי מן מכאטבתהם.
 גער עדי ונהה ברקעא: וכבא משה
 לפני יהוה לדבר אתו יסור אתהפסוה
 עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את
 אשר יצוה: וכד עדי משה. לקדם יי
 למלא עמיה. מעדי ית בית אפי עד
 מפקיה. ונפיק. וממליד עם בני ישראל.
 ית דמתפקד: וכאן מוסי. אדא דכר
 בין ידי אלה ליכאטבה. ינוע אלברקע
 ארי כרוגה. תם יכרג ויכלם בני
 אסראיל. בגמיע מא יומר בה:
 וראו בני ישראל את פני משה פי קון
 עור פני משה והשיב משה אתהפסוה
 עד פניו עד באו לדבר אתו: ותון בני
 ישראל ית אפי משה. ארי סני. זיו יקרא
 דאפי משה. ומתיב משה ית בית אפי
 עד אפיה. עד דעליד למלא עמיה:
 חתא ינצרון בני אסראיל ונה מוסי. אן
 קד בען נור ונהה. תם ירד אלברקע עדי
 ונהה. ארי וקת דכולה ליכאטבה:

קל"ט פסוקים חנא"ל סימן. ומתמרון ויהי ימים רבים במלכים
 א' ס' י"ח: ס גר"ד למנחת שבת וב' ו' ו' ויקרא

משה את כהן עדת בני ישראל ויאמר
 אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה
 לעשות אתם: וכנש משה. ית כל
 בנשאתא. דבני ישראל ואמר להון. אלון
 פתגמא. דפקיד יי למעבד יתהון:
 תם גמע מוסי. גמאעה בני אסראיל
 וקאל להם. הדה אלאמר. אדי אמר
 אלה אן תצנעוהא: ששת ימים תעשה
 מלאכה ובוים השביעי יהיה לכם קדש
 שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה

בְּאִיפוּדָא וּבְחִישָׁנָא: וְהִנְאָרְהָ בְּלוֹר.
 וְהִנְאָרְהָ נְצִאִים. לְאַצְרָרָה וּלְאַלְבֵרְנָה:
 וּכְדִי־תִכְסֵם לֵב בְּכֶם יִבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וְכָל חֲכִימֵי לֵבָא דְבִבְיָן.
 יִיתֹון וַיַּעֲבֹדוּן. יֵת בְּל דְּפִקְדֵי יי: וְכָל
 חֲכִים (אַלְקֵדֵב) פִּיכֶם. יִגוּ וַיִּצְנְעוּ. גִּמִיע
 מָא אָמַר אֱלֹהֵ בָה: אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־
 אֹהֶל־וְאֶת־מִכְסָּהוּ אֶת־קַרְסֵוּ וְאֶת־קַרְשֵׁוּ
 אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־עֲמֻדוֹ וְאֶת־אֲדָנָיו:
 יֵת מִשְׁבָּנָא. יֵת פִּרְסִיהָ וְיֵת חוּפְאֵיהָ.
 פּוּרְפוּהֵי דְפוּהֵי. עֲבֹרוּהֵי. עֲמוּדוּהֵי
 וּסְמִכוּהֵי: אֲרַמְסֵכֵן וּכְבֹאֵיהָ וּגְטָאָה.
 וְשִׁצְצָה וְתַכְאֶתְנָה. וְאַמְהֵאָנָה. וְעַמְדָה
 וְקוֹאֲעֵדָה: אֶת־הָאֶרֶן וְאֶת־פְּדִיו אֶת־
 הַכִּפְּרֵת וְאֶת פִּרְכַּת הַמִּסְךָ: יֵת אֲרוֹנָא
 וְיֵת אֲרִיחֹוּהֵי יֵת כְּפֹוּרָאָה. וְיֵת פְּרוּכְתָא
 דְּפִרְסָא: וַאֲצַנְדוּק וְדִהוּקָה וְאַלְגֵּשָׁא.
 וְאַסְנַף אֲלִמְסִתוֹר: אֶת־הַשִּׁלְחָן וְאֶת־בְּדִיו
 וְאֶת־פְּלִי־פְלִיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: יֵת
 פְּתוּרָא וְיֵת אֲרִיחֹוּהֵי וְיֵת כָּל מְנוּהֵי.
 וְיֵת לַחִים אֲפִיא: וְאַלְמֵאִידָה וְדִהוּקָהָ
 וְגִמִיע אֲנִיתָהָא. וְאַכְבוּ אֲלִמְוָגָה: וְאֶת־
 מְנִרְת הַמֵּאֹר וְאֶת־פְּרִיָה וְאֶת־גִּרְתֵּיהָ
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמֵּאֹר: וְיֵת מְנִרְתָּהּ דְּאַנְהוּרֵי.
 וְיֵת מְנָהָ וְיֵת פּוּצִינְהָא. וְיֵת מִשְׁחָא
 דְּאַנְהוּרֹתָא: וּמְנֵאֲרָה אֲאַצָּאָה. וְאַנִיתָהָא
 וּסְרִגְהָא. וְדִהֵן אֲאַצָּאָה: וְאֶת־מִזְבֵּחַ
 הַקְּטָרֵת וְאֶת־בְּדִיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח
 לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: וְיֵת מִדְּבַחָא דְקְטָרֵת
 פּוּסְמִיא וְיֵת אֲרִיחֹוּהֵי. וְיֵת מִשְׁחָא
 דְּרִבּוּתָא. וְיֵת קְטָרֵת פּוּסְמִיא. וְיֵת
 פִּרְסָא דְתִרְעָא דְתִרְעָא מִשְׁבָּנָא: וּמִדְּבַח
 אֲלִכְבוֹר וְדִהוּקָה. וְדִהֵן אֲמַסָּה. וּכְבוֹר
 אֲצִמּוּגָה. וְסִתֵּר בָּאֵב כְּבֹא אֲלִמְחֵצֵר:
 אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדִיו וְאֶת־פְּלִי־פְלִיו אֶת־הַפִּיר
 וְאֶת־כְּנֹו: יֵת מִדְּבַחָא דְעֹלְתָא. וְיֵת
 סִרְדָּא דְנְחֹשָׁא דִילִיָה. יֵת אֲרִיחֹוּהֵי וְיֵת
 כָּל מְנוּהֵי. יֵת פְּיוּרָא וְיֵת בְּסִיסֵיהָ: וּמִדְּבַח

אַלְקֵרָאֵבִין. וְאַסְרָד אֲנִתָּאֵם אֲדִי לָה.
 וְדִהוּקָה וְגִמִיע אֲנִיתָהָ. וְאַרְחוּן וּמְקַעֲדָה:
 אֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־עֲמֻדוֹ וְאֶת־אֲדָנֵיהָ
 וְאֶת מִסְךְ שַׁעַר הַחֲצֵר: יֵת סִרְדֵי דִרְתָּא.
 יֵת עֲמוּדוּהֵי וְיֵת סְמִכָּהָ. וְיֵת. פִּרְסָא
 דְתִרְעָ דִרְתָּא: וְקִדוּע אֲצֵרָאֲדֵק. וְעַמְדָה
 וְקוֹאֲעֵדָה. וְסִתֵּר בָּאֵבָה: אֶת־יִתְדֵת
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵת הַחֲצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם:
 יֵת סְפֵי מִשְׁבָּנָא. וְיֵת סְפֵי דִרְתָּא וְיֵת
 אֲמוּנִיָהוּן: וְאוֹתָאֲד אֲלִמְסֵכֵן. וְאוֹתָאֲד
 אֲצֵרָאֲדֵק וְאַטְנֵאֲבָהָא: אֶת־כְּנָדֵי הַשֶּׁרָד
 לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ אֶת־כְּנָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וְאֶת־כְּנָדֵי בְנָיו לְכַהֵן: יֵת לְבוּשֵׁי
 שְׂמוּשָׂא לְשִׁמְשָׂא בְּקוֹדֶשָׁא. יֵת לְבוּשֵׁי
 קוֹדֶשָׁא לְאַהֲרֹן כְּהֵנָּא. וְיֵת לְבוּשֵׁי
 בְנוֹהֵי לְשִׁמְשָׂא: וְתִיאֵב אֲלוּשֵׁי לְאַכְדָּמָה
 פִּי אֲלִקְדָם. וְתִיאֵב אֲלִקְדָם דִּהֲרוּן
 אֲלֵאֲמָאֵם. וְתִיאֵב בְּנֵיהָ לְאַלְמֵאֲמָה:
 וַיִּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִקֶּדְשׁ מִשְׁה:
 וַנִּפְקוּ. כָּל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן קֶדֶם
 מִשְׁה: פְּכֻרָג גִּמְאָעָה בְנֵי אֲסֵרָאִיל מִן
 בֵּין יְדֵי מוֹסִי: וַיִּבְאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹ
 לְבֹו וְכָל אֲשֶׁר גִּדְּבָה רֹחוֹ אֶתּוֹ הִבִּיֵא:
 אֶת־הַרְוּמֵת יְהוָה לְמִלְאֲכֵת אֹהֶל מוֹעֵד
 וְלִכְרֵעֲבֹדְתוֹ וְלִכְנָדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְאֶתּוֹ. כָּל
 גִּבֹּר דְאַתְרֵעֵי לְפִיָה. וְכָל. דְאַשְׁלִימֵת
 רוּחִיהָ עֲפִיָה. אִיתִיאֹו. יֵת אֲפֵרְשׁוּתָא
 קֶדֶם יי. לְעִבְדֵת מִשְׁכָּן וּמִנָּא וְלִכְר
 פּוּדְחֵינִיָה. וְלִכְבוּשֵׁי קוֹדֶשָׁא: וְאֶתּוֹ כָּל
 אֲמֵר רָאָא רָאָה. וְכָל מִן סִכְת נִפְסָה.
 אֶתָּא בְרַפִּיעָה לָדָה. לְצִנְעָהָ כְּבֹא
 אֲלִמְחֵצֵר וְגִמִיע עֲמֵלָה. וְתִיאֵב אֲלִקְדָם:
 וַיִּבְאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כָּל גִּדְּבֵי לֵב
 הִבִּיֵאוּ חֹחַ וְנֹזֵם וּמִבְעֵת וּכְוִמוֹ פְּלִי־פְלִי
 זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף הַנּוֹפֶת זָהָב
 לַיהוָה: וּמִיתֵן גִּבְרִיאַל עַל נְשִׂיאָה. כָּל
 דְאַתְרֵעֵי לְפִיָה. אִיתִיאֹו. שִׁירִין וְשִׁבּוּן.
 וְעֻזְקוֹן וּמְחֹוֹד כָּל מִן דְדָחֵב. וְכָל גִּבֹּר.
 דְאַרִים. אֲרָמוֹת דְהִבָּא קֶדֶם יי: וְאֶתָּא
 בְדֵאֲדָך אֲרָגָאֵל מֵע אֲנִסָּא. וּמִן כְּאֹן סְכִיֵיא
 מְנָהָם. אֶתָּא הֵתָּא בְשִׁסְתִּינֵק וְשִׁנְפָה

שְׁמוֹת כָּר (בְּתֵר תּוֹרָה)

הפטמים: וית פוסמא וית משתא.
 לאנהרותא. ולמשח רבותא. ולקטרת
 פוסמיא: ואטיב וצהן. לאצאה. ודהן
 אלמסת. ובכור עצמו: פדיאיש ואשה
 אשר נדב לבם אתם להביא לכרי
 המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד
 משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה:
 כל נבר ואתא. דאתרעי לבהון עמהון.
 דאיתאה לכל עבדתא. דפקיד יי.
 למעבד בידא דמשה. איתאון בני ישרא.
 נדבתא קדם יי: כדאך כל רגל ואמראה.
 סכת אנפסהם. אן יאתו בשי לגמיע
 אצנעה. אתי אמר אדה בהא. אן תצנע
 ביד מוסי. אתו בהא בני אסראיל.

תברעא לדה: פ
 ויאמר משה אד בני ישראל ראן קרא
 יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור
 למטה יהודה: ואמר משה לבני ישראל.
 חזו. דרבי יי פשום. בצלאל. פר אורי
 בר חור לשבטא דיהודה: פקאל מוסי
 לבני אסראיל. אנצרו אן אדה קד שרף
 אסם בצלאל. אבן אורי אבן חור מן
 סבט יהודה: וימלא אתו רוח אלהים
 פחכמה פתבונה וברעת ובכלימלאכה:
 ואשלים עמיה רוח (נבואה) מן קדם יי.
 פחכמא. פסוכלתנו ובמדע ובכל עבדא:
 ואכמל פיה עמא מן ענד אלה. בחכמה.
 ופהם ומערפה בגמיע אצנאיע: ודחשב
 מחשבת לעשת פזהב ובכסף ובנחשת:
 ולאלפא אופנון (אופנון). למעבד. פדהבא
 ובכסףא ובנחשא: וחארק באלמהן.
 בצנעה אדהב ואלפצה ואנחאם:
 ובחרשת אבן למלאה ובחרשת עץ
 לעשות בכלימלאכת מחשבת: ובאופנות
 אבן טבא. לאשלמא ובנרות אעא.
 למעבד בכל עבדת אופנון: ובכרט
 אלגוהר. לאנצאם ונר אלכשב. ועמר
 סאיר צנאיע אלמהן: ודחורת נתן פלבו
 הוא ואהליאב בן אחיסמן למטה דין:
 ולאלפא יהב בלביה. הוא. ואהליאב בר

ובאתם ותקאב וסאיר אניה אדהב. וכל
 מן עזר עזרא מן אדהב לדה: וכדיאיש
 אשר נמצא אתו תכלת וארנמן ותולעת
 שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים
 וערת תחשים הביאו: וכל נבר דאשתכח
 עמיה. תכלא וארננא. ועבע זהורי ובזין
 ומעזי. ומשני דדכרי מסמקי (מסומקי).
 ומשכי סגונא איתאון: וכל מן וגר
 ענדה. אסמאנגון וארגואן. ועבג קרמו
 ועשר ומרעזא. וגרוד כבאש אדים. וגרוד
 דארש אתו בה: פדימרים תרומת פסף
 ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר
 נמצא אתו עצי שטים לכלימלאכת
 העבודה הביאו: כל דארים. ארמוות
 פסף ונחש. איתאון ית אפרשותא קדם
 יי. וכל. דאשתכח עמיה. אעי שטין.
 לכל עבדת פולחנא איתאון: וכל מן
 רפע רפיעה לדה מן אלפצה ואנחאם.
 אתא בה לדה. וכל מן וגר ענדה. כשב
 סנט. לגמיע צנעה אדעסל אתא בה:
 וכדיאשה תבמת לב בידיה טווי ויביאו
 ממזה את התכלת ואת הארנמן את
 תולעת השני ואת השש: וכל אתתא
 חכימת לבא בידהא עזרא. ומיתן פד
 עזיר. ית תכלא וית ארננא. ית צבע
 זהורי וית פוצא: וכל אמראה בצירה
 אן תגזר בידהא. אתין מנוזרא.
 באראסמאנגון ואלארגואן. ואצבג
 אלקרמו ואלעשר: וכדיהנשים אשר
 נשא לבן אתנה פחכמה טווי את העזים:
 וכל נשיא. דאתרעי לבהון. עמהון
 פחכמא. עזון ית מעזיא: וכל אמראה
 בלג מן בצרהא. גזלין אדמרעזא: והנשאם
 הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים
 לאפוד ולחשן: ורברביא איתאון. ית
 אבני בורלא. וית אבני אשלמותא.
 לשקעא באיפודא ובחושנא: ואלאשראף
 אהו. בחגארה אלבלור. וחגארה אנצאם.
 דאצורה ולארבדנה: ואת הבשם ואת
 השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת

ט

אחיסמך לשבטא דדן: וראתערים גער
 פי קלבה. הו ואהליאב אבן אחיסמך מן
 סבט דן: מלא אתם חכמת-לב לעשות
 כל-מלאכת חרש וחשב ורקם בתבנית
 ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג
 עשי כל-מלאכה וחשבי מחשבת:
 אשלים עמהון חבימות לבא. למעבר
 כל עבדת נגר ואופן. ועייר בתכלא
 ובארגנא. בצבע זהורי. ובבוצא ומחי.
 עבדי כל עבדא. ומדפי אופגון (אופגון):
 אכמד פיהמא עדם אלהכמה. אן יצנעו
 כל צנעה אסתאד ותאדק. וראקם
 באראסמאנגון ואארגנאן. ואצבג אקרמו.
 ואדעשר ותאיך. פהמא צאנעון כל
 צנעה. ותאדקון בארמהן: ועשה
 בצלאר ואהליאב וכל איש חכם-לב
 אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
 לדעת לעשות את-כל-מלאכת עבדת
 הקדש לכל אשר-צוה יהוה: ויעבד
 בצלאר ואהליאב. וכל גבר חכים לבא.
 דיהב יי. חכמתא וסוכלתנותא בהון.
 למדע למעבר. ית כל עבדת פולחן
 קודשא. לכל דפקיד יי: פליצנעו הם
 וסאיר אלהכמא. מן גער אלה פיהם
 חכמה ופהם. אן יערפו ויעמדו גמיע
 צנעה עמל ארקדם. וגמיע מא אמר
 אלה בה: ויקרא משה אר-בצלאר ואר-
 אהליאב ואל כל-איש חכם-לב אשר
 נתן יהוה חכמה בלבבו כל אשר נשאו
 לבו לקרבה אל-המלאכה לעשות אתה:
 וקרא משה. לבצלאר ולאהליאב. ולכל
 גבר חכים לבא. דיהב יי. חכמתא
 בלבביה. כל דאתרעי לביה. למקרב
 לעבדתא למעבר יתה: פנארא בהם
 מוסי' ובסאיר אלהכמא. מן גער אלה
 פיהם חכמה. כל מן ראא ראיה.
 אן יתקדם ארי' אצנעה ליצנעהא:
 ויקחו מדפני משה את כל-התרומה אשר

הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
 הקדש לעשות אתה והם הביאו אליו
 עוד נדבה בפקד בפקד: ונסיבו מן
 קדם משה. ית כל אפרשותא דאיתיא:
 בני ישראל. לעבדת. פולחן קודשא
 למעבר יתה. ואנון. מיתן ליהסוד. נדבנא
 בצפר בצפר: פקבצו מן בין ידי מוסי'
 גמיע ארפיעה אתי גאא בהא בני
 אסראיר. לצנעה עמל ארקדם לתעמל
 בהא. ועאר ארקום יאתונה. כבראעה
 פי כל גראה: ויבאו כל-החכמים העשים
 את כל-מלאכת הקדש איש-איש
 ממלאכתו אשר-המה עשים: ואתו כל
 חבימא. דעברין. ית כל עבדת קודשא.
 גבר גבר מעבדתיה דאנון עברין: פנאו
 גמיע אלהכמא. אצאנעין גמיע צנעה
 ארקדם. כל אמר מן פן צנעהא זדי הם
 יצנעון: ויאמרו אר-משה לאמר מרבים
 העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר-
 צוה יהוה לעשות אתה: ואמרו למשה
 למימר. מסין עמא דאיתאה. מסת
 פולחנא לעבדתא. דפקיד יי למעבר
 יתה: פקארו למוסי'. הודא ארקום
 מכתרון אן יאתו. באפצר מן כפאיה'
 עמל אצנעה. זדי אמר אלה אן תעמד:
 ויצו משה ויעבירו קוד בפחנה לאמר
 איש ואשה אל-יעשו-עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא:
 ופקיד משה. ואעברו כרוז במשריתא
 למימר. גבר ואהא. לא יעברון עוד.
 עבדא לאפרשות קודשא. ופסק עמא
 מדאיתאה: פאמר מוסי'. ונודא בצות
 פי אדעסכר קאידא. כל רגל ואמראה.
 לא יאת בשוי בעד הודא מן רפיעה
 ארקדם. פאנקטע ארקום מן ארמני
 בשיי: והמלאכה היתה דים לכל-
 המלאכה לעשות אתה והותר: ועבדתא.
 הות מסת. לכל עבדתא למעבר יתה.

ויקהל
 חלק הקדוק. א) ויאמרו אל משה לאמר מרבים וכו'. אמרו לו להכריז כן וכן עשה. [ג'ל': ב) ויעבירו קול כמחנה לאמר
 כן היה נוסח הכרוז:

אֲרִי־אֶחָת: חֲמִשִּׁין עֲנוּבִין. עֶבֶד בִּירֵיעָתָא
 חָדָא. וְחֲמִשִּׁין עֲנוּבִין. עֶבֶד בְּסִמְרָא
 בִּירֵיעָתָא. דְּבִית לֹפִי תִנְיָנָא. מְכוּנָן
 עֲנוּבִיָא. חָדָא לְקַבְרֵי חָדָא. וְצִנְעָא כְּמִסֵּין
 עֲרוּה פִי אִשְׁקָה אִדְוָאחְדָה. וְכִמְסִין עֲרוּה
 פִי טַרְף אִשְׁקָה. אִדְמוּלְפָה אִתְאַנְיָה.
 וְנַעַר אִדְעֵרָא מִתְקַאבְרָה. אִדְוָאחְדָה
 מַע אִלְאכְרִי: וְיַעַשׂ חֲמִשִּׁים קְרָסִי זֶהָב
 וְיַחְבֵּר אֶת־הַיְרִיעוֹת אֶחָת אֶת־אֶחָת
 בְּקַרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: וְעֶבֶד. וְחֲמִשִּׁין
 פּוֹרְפִין דְּדָהָב. וְלִפְיָהּ יֵת יְרֵיעָתָא. חָדָא
 עִם חָדָא בְּפוֹרְפִיָא. וְהָיָה מִשְׁבָּנָא חָד:
 וְצִנְעָא כְּמִסֵּין שְׁצִין מִן דְּהָב. וְוֹלָף אִשְׁקָק.
 וְאֶחְדָה מַע אִלְאכְרִי בְּאִשְׁצִין. פְּצִיָר
 אִלְמַסְכֵּן וְאֶחְדָא: פ

וְיַעַשׂ יְרֵיעוֹת עֲזִים לְאֵהָל עַד־הַמִּשְׁכָּן
 עֲשֵׂתֵי־עֶשְׂרֵה יְרֵיעוֹת עֲשֵׂה אֹתָם: וְעֶבֶד
 יְרֵיעֵן דְּמַעֲזִי. לְפָרְסָא (כ"ו) לְפָרְסָא עַל
 מִשְׁבָּנָא. חָדָא עֲשָׂרֵי יְרֵיעֵן עֶבֶד יֵתְהוּן:
 וְצִנְעָא שְׁקָק מִן מַרְעוּא. כְּבִיאָא עֲדִי
 אִלְמַסְכֵּן. אֶחְדִי עֶשֶׂר שְׁקָה צִנְעָהָ:
 אֶרְךְ הַיְרֵיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה
 וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרֵיעָה הָאֶחָת מִדָּה
 אֶחָת לְעֵשֶׂתֵי עֶשְׂרֵה יְרֵיעוֹת: אֹרְכָא
 בִּירֵיעָתָא חָדָא. תְּלָתִין אַמּוּן. וְאַרְבַּע
 אַמּוּן. פּוֹתִיא בִּירֵיעָתָא חָדָא. מִשְׁחַתָּא
 חָדָא. לְחָדָא עֲשָׂרֵי יְרֵיעֵן: טוֹל כֹּל שְׁקָה
 תְּלָתִין דְּרָאע. וְעַרְצָהָ אַרְבַּעֵה אֹדְרַע.
 מִסְּאֵחָה וְאֶחְדָה. לְאֶחְדִי עֶשֶׂר שְׁקָה:
 וְיַחְבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרֵיעוֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ
 הַיְרֵיעוֹת לְבָד: וְלִפְיָהּ יֵת חֲמִישׁ יְרֵיעֵן
 לְחוּד. וְיֵת שֵׁית יְרֵיעֵן לְחוּד: וְכִיֵּיט
 אִדְכִּמְסֵי אִשְׁקָק עֲדִי חָדָה. וְאֶסֶת
 אִשְׁקָק עֲדִי חָדָה: וְיַעַשׂ לְלֵאֵת חֲמִשִּׁים
 עַד שְׁפַת הַיְרֵיעָה הַקִּיצָנָה בְּמַחְבְּרַת
 וְחֲמִשִּׁים לְלֵאֵת עֲשֵׂה עַל־שְׁפַת הַיְרֵיעָה
 הַחֲבֵרַת הַשְּׁנִית: וְעֶבֶד עֲנוּבִין חֲמִשִּׁין.
 עַל סִפְתָּא בִּירֵיעָתָא. בְּסִמְרָא בֵּית לֹפִי.
 וְחֲמִשִּׁין עֲנוּבִין. עֶבֶד עַל סִפְתָּא בִּירֵיעָתָא.

דבית

(* שני כשהן מחוברות

וְיִתְרַת: פְּכֹאן מַא אִתּוּ כֹה כְּפִאִיָה.
 לְגַמִּיעַ צִנְעָהָ אֵן תְּעַמַר מְנַהָא. וּפְאִצְרָא:
 ס *) וְיַעַשׂוּ כְּדִחְבֵּם־לֵב בְּעֵשִׂי
 הַמִּרְאָבָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרֵיעוֹת שֵׁשׁ
 מִשּׁוֹר וְתַבְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרָבִים
 מַעֲשֵׂה חֲשֵׁב עֲשֵׂה אֹתָם: וְעֶבְדוּ כָד
 חֲכִימֵי לְבָא. בְּעֶבְדֵי עֲבִידְתָּא. יֵת מִשְׁבָּנָא
 עֶשֶׂר יְרֵיעֵן. דְּבוּן שׁוּר. וְתַבְלָא וְאַרְגָּמָן
 וְצִבְעֵי זָהָרִי. צוּרַת כְּרוּבִין. עוֹבֵד אֹמְן
 עֶבֶד יֵתְהוּן: פְּצִנְעָא כֹל חֲכִים מִן צִאנְעֵי
 אִצְנֵאִיעַ. נַפְסֵי אִדְמַסְכֵּן עֶשֶׂר שְׁקָק. מִן
 עֶשֶׂר מִשּׁוֹר. וְאַסְמָאנְגוֹן וְאַרְגָּמָן וְצִבְנָה
 קְרַמְזוֹ. צוּרָא. צִנְעָהָ חָאדְק צִנְעָהָ:
 אֶרְךְ הַיְרֵיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
 בְּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיְרֵיעָה הָאֶחָת
 מִדָּה אֶחָת לְכָל־הַיְרֵיעוֹת: אֹרְכָא
 בִּירֵיעָתָא חָדָא. עֲשָׂרִין וְתַמְנֵי אַמּוּן.
 וּפּוֹתִיא אַרְבַּע אַמּוּן. בִּירֵיעָתָא חָדָא.
 מִשְׁחַתָּא חָדָא לְבָד יְרֵיעָתָא: טוֹל כֹּל
 שְׁקָה. תְּמֵאנִיָה וְעֲשָׂרִין דְּרָאע. וְעַרְצָהָ
 אַרְבַּעֵה אֹדְרַע. מִסְּאֵחָה וְאֶחְדָה לְגַמִּיעַ
 אִשְׁקָק: וְיַחְבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרֵיעוֹת
 אֶחָת אֶת־אֶחָת וְחֲמֵשׁ יְרֵיעוֹת חֲבֵר אֶחָת
 אֶת־אֶחָת: וְלִפְיָהּ יֵת חֲמִישׁ יְרֵיעֵן. חָדָא
 עִם חָדָא. וְחֲמִישׁ יְרֵיעֵן לְפִיָּהּ. חָדָא עִם
 חָדָא: וְכִיֵּיט כֹל כְּמַסֵּי שְׁקָק. וְאֶחְדָה
 מַע אִלְאכְרִי: וְיַעַשׂ לְלֵאֵת הַכְּלֵת עַל
 שְׁפַת הַיְרֵיעָה הָאֶחָת מְקַצָּה בְּמַחְבְּרַת
 בֵּין עֲשֵׂה בְּשְׁפַת הַיְרֵיעָה הַקִּיצָנָה
 בְּמַחְבְּרַת הַשְּׁנִית: וְעֶבֶד עֲנוּבִין דְּתַבְלָא.
 עַל סִפְתָּא בִּירֵיעָתָא חָדָא. מִסְּמֵרָא בֵּית
 לֹפִי. בֵּן עֶבֶד בְּסִפְתָּא בִּירֵיעָתָא. בְּסִמְרָא.
 בֵּית לֹפִי תִנְיָנָא: וְצִנְעָא עֲרָא מִן אִסְמָאנְגוֹן.
 פִי הַאִשִּׁיָה אִשְׁקָה אִדְוָאחְדָה. פִי אִטְרָף
 אִדְמוּלְפָה. וְכִדְאֹדְךְ צִנְעָא פִי טַרְף אִהַאִשִּׁיָה.
 אִטְרָפָא. אִדְמוּלְפָה אִתְאַנְיָה: חֲמִשִּׁים
 לְלֵאֵת עֲשֵׂה בִּירֵיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים
 לְלֵאֵת עֲשֵׂה בְּקַצָּה הַיְרֵיעָה אֲשֶׁר
 בְּמַחְבְּרַת הַשְּׁנִית מְקַבֵּילַת הַלְּלֵאֵת אֶחָת

חלק חדקדוק. (ג) ויעש ללא חשואנע כעבור המאריך:

דבית דופי תנינא: וצנע כמסין ערוה.
 פי האשיה' אשקה. אטרפא אדמולפה.
 וכמסין ערוה פי טרף אשקה. אדמולפה
 אתאניה: ויעש קרסי נחשת חמשים
 רחבר אתההאלך להיות אחר: ועבר.
 פורפין הנחש חמשין. לקפא ית משבנא
 למהוי חד: וצנע כמסין שצין מן נחאס.
 לילוף אלכבא ליציר ואחדא: ויעש מבסה
 לאהל ערת איקם מאדמים ומבסה ערת
 תחשים מדמעה: ועבר חופאה
 למשבנא. המשפי דברי מסמקי (מסומקי).
 וחופאה. המשפי מסונא מלעידא: וצנע
 גטאא לאלכבא. מן גרוד כבאש אדים.
 וגטאא. מן גרוד דארש מן פוק:

ס ויעש אתההקרשים למשבנ
 עצי שטים עמדים: ועבר ית דפיא
 למשבנא. דאעי שפין קימין: וצנע
 אתבאתג לארמסכן. מן כשב אסנט
 קאימא: עשר אמת ארך הקרש ואמה
 וחצי האמה רחב הקרש האחד: עשר
 אפין אורבא דדפא. ואמתא ופלגות
 אמתא. פותיא דדפא חד: עשרה'
 אדרע טוד כל תכתגה. ודראע ונצף
 ערצהא: שתי ידת לקרש האחד משלבת
 אחת אל אחת פן עשה לכל קרשי
 המשבנ: תרין צירין. דדפא חד. משודבין.
 חד לקביל חד. פן עבר. לכל דפי
 משבנא: ודהא ציראן מלסנאן. אחדהמא
 באיזא אלאכר. כדאך צנע. לגמיע
 תבאתג ארמסכן: ויעש אתההקרשים
 למשבנ עשרים קרשים לפאת נגב
 תימנה: ועבר ית דפיא למשבנא. עשרין
 דפין. רויח עיבר דרומא: וצנע לארמסכן
 עשרין תכתגה. מן גהה' מהב ארגנוב:
 וארבעים ארניכסף עשה תחת עשרים
 הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד
 לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
 האחד לשתי ידתיו: וארבעין סמכין
 דכסף. עבר. תחות עשרין דפין. תרין

שמות כה

סמכין. תחות דפא חד לתרין ציריהו.
 ותרין סמכין. תחות דפא חד לתרין
 ציריהו: וצנע ארבעין קאעדה מן פצה.
 תחת אלעשרין לתכתגה. קאעדתין
 תחת כל תכתגה לציראהא: ולצלע
 המשבנ השנית לפאת צפון עשה עשרים
 קרשים: ולסטר משבנא. תנינא לרוח
 צפונא. עבר עשרין דפין: וגטאא
 ארמסכן אתאני. מן גהה' מהב אשמאר.
 צנע עשרין תכתגה: וארבעים ארניהם
 כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
 ושני אדנים תחת הקרש האחד: וארבעין
 סמכיהו דכסף. תרין סמכין. תחות דפא
 חד. ותרין סמכין. תחות דפא חד: ולהא
 ארבעין קאעדה מן פצה. קאעדתין
 תחת כל תכתגה: ולירפתי המשבנ יפה
 עשה עשה קרשים: ולסיפי משבנא
 מערבא. עבר שתא דפין: ולמוכר
 ארמסכן גרבא. צנע סת תבאתג: ושני
 קרשים עשה למקצעות המשבנ פירכתים:
 ותרין דפין עבר. לזוית משבנא. בסופהו:
 ותכתגתין צנעהמא. לרבני ארמסכן. פי
 אזאיתין: והיו תואמם מדמפה ויחדו
 יהיו תמים ארדאשו ארדמפעת האחת
 פן עשה לשניהם לשני המקצעות: והיו
 מכונין מדרע. וכחדא. הונו מכונין
 ברישיהו. בעוקתא חדא. פן עבר
 לתרויהו. לתרתין ווין: פכאנת מעתדרה
 מן אספל. וגמיעא כאנת מעתדרה מן
 פוק. בחלקה ואחדה. כדאך צנע לארמסכן
 כליהמא: והיו שמנה קרשים וארניהם
 כסף עשה עשר אדנים שני אדנים שני
 אדנים תחת הקרש האחד: והונו תמניא
 דפין. וסמכיהו דכסף. שתת עשר סמכין.
 תרין סמכין תרין סמכין. תחות דפא חד:
 פצארת תמאניה תבאתג. וקואעדהא מן
 פצה. סתה עשר קאעדה. קאעדתין
 תחת כל תכתגה: ויעש בריחי עצי
 שטים חמשה קרשי צלע המשבנ

האחת

(כתר תורה)

האחת: ועבד עברי דאעי שטין. תמשא.
 לדפי סטר משגנא חד: וצנע אמהאג
 מן כשב אסנט. כמסה. לתכאתג גאנב
 אמסכן ארואחד: ותמשה בריחם לקרשי
 צלעי המשגן השנית ותמשה בריחם
 לקרשי המשגן לירכתים יפה: ותמשא
 עברין. לדפי סטר משגנא תנינא.
 ותמשא עברין לדפי משגנא. לסופהון
 מערבא: וכמסה אמהאג. לתכאתג
 גאנב אלמסכן אתאני. וכמסה אמהאג
 לתכאתג גאנב אלמסכן. פי מוכרה
 גרבא: ויעש אתיהפריח התיכון לברה
 בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה:
 ועבד ית עברא מציעאה. לאעברא בגו
 דפיא. מן סיפי לספי: וצנע אלמהג
 אלאוסט. מנה נאפר פי גוף אתכאתג.
 מן אטרף אלי אטרף: ואתיהקרשים
 צפה זהב ואתיטבעתם עשה זהב פתים
 לפריהם ויצף אתיהפריחם זהב: וית
 דפיא חפא דהפא. וית עוקתהון עבד
 דהפא אתרא לעבריא וחפא ית עבריא
 דהפא: ואתכאתג גשאהא בדהב. וצנע
 חלקהא מן דהב. מכאנא לאלאמהאג.
 וגשא אראמהאג איצא בדהב: ויעש
 אתיהפרכת תבלת וארגמן ותולעת שני
 ישש משור מעשה חשב עשה אתה
 פרבים: ועבד ית פרוכתא. דתכלא
 וארגנא. וצבע זהורי ובויך שזיר. עובד
 אופן. עבד יתה צורת פרוכין: וצנע
 אסגף. מן אסמאנגון וארגנאן. וצבג קרמו
 ועשר משזור. צנעה הארק צנעה צוורא:
 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם
 זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה ארגני
 כסף: ועבד לה. ארבעא עמודי שטין.
 וחפנין דהפא. וויהון דהפא. ואתיך להון.
 ארבעא סמכין דכסף: וצנע לה ארבעה
 עמד מן סנט. וגשאהא בדהב. וזראפינהא
 מן דהב. וצאג להא. ארבע קואעד מן
 פצה: ויעש מסך לפתח האהל תבלת

וארגמן ותולעת שני ויש משור מעשה
 רקם: ועבד פרסא לתרע משגנא.
 דתכלא וארגנא. וצבע זהורי ובויך שזיר.
 עובד צייר: וצנע סתרא לבאב אלכבא.
 מן אסמאנגון וארגנאן. וצבג קרמו ועשר
 משזור. צנעה ראקם: ואת עמודי
 חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם
 וחשקיהם זהב וארגניהם חמשה נחשת:
 וית עמודיה חמשה וית וויהון. וחפי
 רישיהון. וכפושיהון דהפא. וסמכיהון
 חמשה דנחשא: ועמדהא כמסה
 וזראפינהא. וגשא רוסהם. וטלאהא דהב.
 וקואעדהא כמסה מן נהאם: פ
 ויעש בצלאל אתיהארן עצי שטים
 אמתים וחצי ארפו ואמה וחצי רחבו
 ואמה וחצי קמתו: ועבד בצלא. ית ארונא
 דאעי שטין. תרתין אפין ופלגא אורכיה.
 ואמתא ופלגא פותייה. ואמתא ופלגא
 רומיה: וצנע בצלאל אצנרוק מן כשב
 אסנט. דראעין ונצף מולה. ודראע ונצף
 ערצה. ודראע ונצף סמכה: ויצפהו
 זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
 סביב: וחפהי. דהב דכי מגיו ומפרא.
 ועבד ליה. זר דדהב סחור סחור: וגשאה
 בדהב כאץ מן דאכל ומן כארג. וצנע
 לה. זיגא מן דהב מסתדירא: ויצק לו
 ארבע טבעות זהב על ארבע פעמתיו
 ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי
 טבעות על צלעו השנית: ואתיך ליה.
 ארבע עזקן דדהב. על ארבע זויתיה.
 ותרתין עזקן. על סמריה חד. ותרתין
 עזקן. על סמריה תנינא: וצאג לה
 ארבע חלק מן דהב. ונעל פי ארבע
 גהאתה. חלקתין פי גאנבה ארואחד.
 וחלקתין פי גאנבה אתאני: ויעש פדי
 עצי שטים ויצף אתם זהב: ועבד אריחי
 דאעי שטין. וחפא יתהון דהפא: וצנע
 דהוקא מן כשב אסנט. וגשאהא בדהב:
 ויבא אתיהפדים בפיצעת על צלעת

חלק הדקדוק. (ד) לברח בתוך הקרשים. תיבת לברח בפשטא אחת בחיגאן וזיא מלרע: (* שלישי כשהן מחוברין. | האין

אֶסְנֵם. וְרָאֵינוּ טוֹלָהּ וּדְרָאֵנוּ עֲרֻצָהּ. וְדְרָאֵנוּ וְנִצַּף סִמְכָהּ: וַיִּצַּף אֶת־זֶהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זָרָהּ סָבִיב: וְחָפֵא יָתִיה דְּהַב דְּכִי. וְעֵבֵד לִיה. זִיר דְּדַהַב סְחֹר סְחֹר: וְנִשְׂאָהָּ בְדַהַב כֶּאֱזַן. וְצִנַּע לֵהּ. זִיגָא מִן דְּהַב מִסְתְּדִירָא: וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְנֶרֶת טַפַּח סָבִיב וַיַּעַשׂ זָרָהּ זָהָב לְמִסְנֶרְתּוֹ סָבִיב: וְעֵבֵד לִיה גְּדַנְפָּא. רוּמִיָּה פּוֹשְׂבָא סְחֹר סְחֹר. וְעֵבֵד זִיר דְּדַהַב. לְגְדַנְפִּיָּה סְחֹר סְחֹר: וְצִנַּע לֵהּ חֲאֵפָה. מְקַרָּאָר קִבְצָה מִסְתְּדִירָא. וְצִנַּע זִיגָא מִן דְּהַב. לְחֲאֵפְתָּהּ מִסְתְּדִירָא: וַיִּצַּק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבְּעֹת עַל אַרְבַּע הַפְּאֵלֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו: וְאֵתִיד לִיה. אַרְבַּע עֲזָקוֹן דְּדַהַב. וַיְהִי יָת עֲזָקְתָּא. עַל אַרְבַּע זְוִיתָא. דְּלְאַרְבַּע רַגְלוֹהִי: וְצִנַּע לֵהּ אַרְבַּע חֲלָק מִן דְּהַב. וְגַעַל אֲחֻלְק פִּי אֲדַאֲרַבַּע אֲזוּאִיא. אֲדִי כִּאֲזוּא אַרְבַּע אֲרַגְלָהּ: לְעֵמֶת הַמִּסְנֶרֶת הִיוּ הַטַּבְּעֹת בְּתֵיבִים לְבָדִים לְשֵׁאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן: לְקַבֵּל גְּדַנְפָּא. הוּאָה עֲזָקְתָּא. אֲתֵרָא לְאַרְיִחְיָא. לְמַטְל יָת פְּתוּרָא: אֲמַאֵס אֲלֵחֲאֵפָה. כֹּאֲנַת אֲלֻחְלֻק. מִכֹּאֲנַא לְאַדְהוּק. לְתַחְמַל בְּהַא אֲלֵמְאִידָה: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב לְשֵׁאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן: וְעֵבֵד יָת אֲרִיחְיָא דְּאֵעִי שִׁטִּין. וְחָפֵא יָתֵהוּן דְּהַבָּא. לְמַטְל יָת פְּתוּרָא: וְצִנַּע אֲדַהוּק מִן כֶּשֶׁב אֶסְנֵם. וְנִשְׂאָהָּ בְדַהַב. לְתַחְמַל בְּהַא אֲלֵמְאִידָה: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים אֲשֶׁר עַד־הַשְּׁלֶחָן אֶת־קַעֲרֹתָיו וְאֶת־כַּפְתָּיו וְאֶת־מִנְקֵיתָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסָּךְ בֵּהֶן זָהָב טָהוֹר: וְעֵבֵד יָת מְנַיָּא דְּעַל פְּתוּרָא. יָת מְנַסְיָה וַיִּתְּ בְּזִיכּוּהִי וַיִּתְּ מְכִידֵיהִי. וַיִּתְּ קְסוּתָא. דִּיתְנַסֵּף (דִּיתְסֵף) בְּהוֹן. דְּדַהַב דְּכִי: וְצִנַּע אֲלַאֲנִיָּה אֲדִי עֲלִיָּהּ. אֲקִצָּאֵע וְאֲדַרוּג וְאֲלַמְדָּאֵק וְאֲלַמְדָּאֵהוּן. אֲדִי תְנַמָּא בְּהַא. מִן דְּהַב כֶּאֱזַן: פ

הַאֲרוֹן לְשֵׁאת אֶת־הָאָרוֹן: וַאֲעִיר יָת אֲרִיחְיָא בְּעֲזָקְתָּא. עַל סְטְרֵי אֲרוֹנָא. לְמַטְל יָת אֲרוֹנָא: וְאֲדַכַּל אֲדַהוּק פִּי אֲלֻחְלֻק. עַל גֵּאֲנִי אֲצַנְדוּק. לְתַחְמַל בְּהַא: וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֵתִים וְחֲצֵי אֲרָפֶה וְאֵמָה וְחֲצֵי רַחֲבָה: וְעֵבֵד כַּפֹּרֶת דְּדַהַב דְּכִי. תְּרֵיתִין אֲמִין וּפְלָגָא אֲוֶרְפֶה. וְאֵמֶתָא וּפְלָגָא פּוֹתִיָּה: וְצִנַּע גִּשְׂאָא מִן דְּהַב כֶּאֱזַן. דְּרָאֵנוּ וְנִצַּף טוֹלָהּ. וְדְרָאֵנוּ וְנִצַּף עֲרֻצָה: וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְּרֹבִים זָהָב מְקֻשָּׁה עֲשָׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קִצּוֹת הַכַּפֹּרֶת: וְעֵבֵד. תְּרִין כְּרוּבִין דְּדַהַב. נְגִיד עֵבֵד יָתֵהוּן. מִתְּרִין סְטְרֵי כַּפֹּרֶתָא: וְצִנַּע כְּרוּבִין מִן דְּהַב. מִצְמֵתִין צִנְעָהֲמָא. מִן טְרַפִּי אֲלֻגְשָׂא: כְּרוּב אֶחָד מְקֻשָּׁה מוֹה וְכְרוּב־אֶחָד מְקֻשָּׁה מוֹה מִן־הַכַּפֹּרֶת עֲשָׂה אֶת־הַכְּרֹבִים מִשְׁנֵי קִצּוֹתָיו: כְּרוּבָא חַד מִסְטְרָא (כִּי מִסְטְרָה) מְבָא. וְכְרוּבָא חַד מִסְטְרָא (כִּי מִסְטְרָה) מְבָא. מִן כַּפֹּרֶתָא. עֵבֵד יָת כְּרוּבִיא מִתְּרִין סְטְרוֹהִי: כְּרוּבָא מִן הַדָּא אֲטְרָף. וְכְרוּבָא מִן הַדָּא אֲטְרָף. מִן נַפֵּס אֲנִשָּׂא. צִנְעָהֲמָא מִן טְרַפִּיָּה: וַיְהִיו הַכְּרֹבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַרְה סְכֻכִים בְּכְנַפֵּיהֶם עַד־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶרֶב־אֶחָיו אֶרֶב־הַכַּפֹּרֶת הִיוּ פְּנֵי הַכְּרֹבִים: וְהוּן כְּרוּבִיא פְּרִיסִין (פְּרִיסִין) פְּרִיָּהוּן לְעִלָּא. מְטַלִּין בְּגַדְפִּיָּהוּן עַל כַּפֹּרֶתָא. וְאֵפִיָּהוּן חַד לְקַבֵּל חַד. לְקַבֵּל כַּפֹּרֶתָא. הוּן אֵפִי כְּרוּבִיא: פְּכֹאֲנָא אֲלֻכְרוּבִין בְּאֵסְטִין אֲנַחְתָּהֲמָא אֲרִי פּוּק. וּמְצַלְלִין כְּהֵמָא עַל־י אֲלֻגְשָׂא. וּוְנִוְהָהֲמָא אֲלֻזְאֲחַד אֲרִי אֲאֻכְר. וְאֲרִי אֲנִשָּׂא כֹאֲנַת וְנִוְהָהֲמָא: פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלֶחָן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֵתִים אֲרָכּוֹ וְאֵמָה רַחֲבּוֹ וְאֵמָה וְחֲצֵי קַמְתּוֹ: וְעֵבֵד יָת פְּתוּרָא דְּאֵעִי שִׁטִּין. תְּרֵיתִין אֲמִין אֲוֶרְפִיָּה וְאֵמֶתָא פּוֹתִיָּה. וְאֵמֶתָא וּפְלָגָא רוּמִיָּה: וְצִנַּע אֲלֵמְאִידָה מִן כֶּשֶׁב

ה

ויעש

חלק הדקדוק. ה) ואת מנקיתיו. היבת ואת בפשטא ובצירי: